

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A full-page background image of a muscular man with a beard and long hair, looking off to the side. He has several tattoos: "There by the grace of God go I" on his left chest, "Faith in Love" on his right shoulder, and "Illegitimi Non Solum" on his abdomen. The background is a misty forest with tall evergreen trees.

HIS RUNAWAY MOUNTAIN *Bride*

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

MADISON FAYE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kaçak Dağ Gelini Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Epilog

Kayıp

Şeytanlar

Ayrıca yazan Madison Faye

Mailing List

Yazar Hakkında

Telif Hakkı Bildirimi

Copyright © 2019 Madison Faye
Kapak: Kapaklöv Kitap Tasarımları
Fotoğraf: Wander Aguiar Modeller:
Zack Salaun

Saplantılı alfa kahramanlar, buharlı-sıcak insta-aşk ve kirli bir zihinle romantizm mi arıyorsunuz? E-posta listeme katılın ve bu İKİ okuyucuyu eriten, çok satan buharlı kısıları ücretsiz olarak alın!

Harika kitaplar. Sıcak fırsatlar. Sıfır spam.

www.madisonfayeromance.com/newsletter

Gelin Facebook grubuma katılın, [The Smut Club!](#)

Benzer düşünen, kirli düşünen ve eğlenceli düşünen romantizm hayranlarının bir araya gelip Madison Faye ile ilgili her şeyi konuşabilecekleri bir yer. Erkek şekeri, memler, eşantiyonlar, yeni kitap haberleri, kimse görmeden teaserlar ve her türlü eğlence. Umarım orada görüşürüz!

0 2\ PXf F ~p ~vPE Kf F a ~2F P X2

Kalın rozet, büyük *silah*, kelepçelere düşkün.

Şımarık küçük bir hırsız, Blackthorn Dağı'ndaki en büyük, en alfa kanun adamına bulaşmak üzere.

Ve uzun ve sert olan sadece yasanın *kolu* değil...

Önce gelinimdi, şimdi ise kaçağım. O "evet" dediğinde ben *sert*, soğukkanlı bir polistim - avlamak, aramak, *kilit* altına almak için *çok* çalıştım. Lucy ise benim siyah-beyaz, doğru ya da yanlış dünyamın baştan çıkarıcı küçük fişeydi.

Ancak Lucy'de görüldüğünden fazlası vardı ve çok geçmeden günahları ve kanunlar bizi ayırdı. Ve iki yıldır kaçak gelinimi arıyorum.

Ama şimdi onu buldum, Blackthorn Dağı'nda saklanıyor. Muhteşem, küstah, i n a t ç 1 ve bir o kadar da kışkırtıcı. Onun küçük şımarık kıcını hapse sürüklemem gerekiyordu. Ama iki yıl sonra ona ilk kez baktığımda, hissettiğimde ve *tattığımda*, bu kelimedeki hiçbir görev veya yasa beni *benim* olanı geri almaktan alıkoyamaz.

Hiç de iyi olmayan bazı insanlara borcu var ve onlar da kan posinde. Ama daha fazlası var.

Blackthorn Dağı'nda bundan daha büyük bir bela var. Her iblis, her gömülü sır, her gevşek iplik, dağın geçmişindeki haydutların her *biri* onlar için geliyor ve Blackthorn için savaş *sert bir* şekilde vurmak üzere.

Eğer bu piçler Lucy'i istiyorlarsa? Önce beni geçmeleri gerekecek. Ya Blackthorn Dağı'nı istiyorlarsa?

Haydut dağının daha *sert* karşılık verdiğini öğrenmek üzereler. Lucy bir kere benden kaçtı. Bir daha olmayacak.

Bu bağımsız bir hikâyedir. Blackthorn Dağ Adamları serisindeki kitaplar herhangi bir sırayla okunabilir.

Tüm kitaplarımda olduğu gibi, bu kitap da güvenli, hile yok ve HEA garantili.

VX *~

Blackthorn Mountain Men serisinin 1. kitabı olan *CLAIMING HIS MOUNTAIN BRIDE*, 2017'nin sonunda yazıldı - Şükran Gün'ünde tıka basa doymak ve son dakika Noel alışverişi yapmak için acele etmek arasında bir yerde tamamlandı. Onu yazdığım da, nereye varacağı ya da neye dönüşeceği *hakkında hiçbir fikrim* yoktu. Yine de bir şekilde farklı olduğunu biliyordum.

Daha önce de seriler yazdım, o zamandan beri de yazıyorum ve dürüst olmak gerekirse her birini çok sevdim, tıpkı tüm kitaplarımı içtenlikle sevdiğim gibi. Umarım bu kibir olarak algılanmaz, çünkü bence her yazar için, ne yazıyor olurlarsa olsunlar, yarattıkları kelimeleri sevmek önemlidir. Aksi takdirde ne anlamı kalır ki?

Eğer kitaplarımın hayranıysanız, orta uzunlukta, özellikle de ateşli novellaların benim favorim olduğunu biliyorsunuzdur. *Iddia* da tam olarak buydu. Ancak, aynı zamanda başka bir şey daha vardı ve bunu anlamam uzun zamanımı ve serideki birçok kitabı aldı. Sonunda fark ettiğim şey, Blackthorn Dağı dünyasının kitaplardaki hikâyelerden daha *büyük* olduğuydu. Bütün bir dünyaydı -Bir fantezi ya da bir tür sert peri masalı... İnsanları hala tam olarak açıklayamadığım özel bir şekilde çağırıyordu. Ama buna gerek olduğunu sanmıyorum, özellikle de size. Sonuçta, *on* (vay canına!) Blackthorn kitabına kadar geldiyseniz, sanırım gayet iyi "anladınız".

Kaçak Dağ Gelini'nin aslında Temmuz 2019'da yayınlanması planlanıyordu. Ancak kader, kötü şans ya da kim bilir ne araya girdi ve bunun yerine Amazon, tüm kitaplarımı mağazalarından kaldırmaya karar verdi -bugün hala belirsiz olan nedenler- ve beni platformlarından yasakladı.

I. Öyleydi. Berbat.

Bulduğum noktaya gelebilmek için *yıllarca* haftada 80-100 saat arasında çalışmışım. Ve bu şekilde "kesilmek" aynı anda hem kovulmak hem de terk edilmek gibi hissettirdi. Bir süre için, gerçekten uzaklaştım. Bol bol bahçeyle uğraştım, *The Great British Baking Show*'u izledim ve bir *sürü* kitap okudum. Ama beni geri çeken şey sizin gibi okurlardı. Başlangıçta gelen destek inanılmazdı ama sonra gelmeye devam etti. Ve gelmeye. Gelmeye devam etti. Her gün dağlar kadar

e-posta alıyordum.

Her gün bir sonraki kitabımı nerede yayınlayacağımı ya da şu veya bu kitabın ne zaman çıkacağını soruyorlardı. Soranların sayısı arttıkça, işimin bitmediğini daha iyi anladım. Vergi ödemesi ya da çalışanlarının sağlık hizmetlerini karşılaması gerektiğini düşünmeyen şeytani bir şirketteki bir grup dangalak öyle dedi diye çekip gitmeyecektim. Bu Darth Vader'ın kazanmasına izin vermek olurdu ve dürüst olmak gerekirse, *siktir et bunu*.

Uzun lafın kısası, nihayet Blackthorn Dağ Adamları serisinin 10. kitabı burada ve tamamen sizin gibi okuyucular sayesinde sorgusuz sualsiz ve en ufak bir özentiye yer vermeden karşınızda.

Kalbimin en derinlerinden, okuduğunuz için teşekkür ederim, bu seriden ve bir yazar olarak benden daha fazlasını istediğiniz için teşekkür ederim ve hevesiniz, daha fazla kelimeye olan açlığınız ve desteğiniz için teşekkür ederim.

Hepimiz kendi Karaçalı Dağımızı bulalım.

SEVGILER,

Madison Faye 16

Aralık 2019

XXp ~ F

BİR KERESİNDE BENDEN KAÇMIŞTI.

...Bir daha olmayacaktı.

Nefesim cipin karanlık iç kısmında dalgalanıyor, gözlerim bara doğru süzülen ayazın içinden bakarken daralıyordu. İçerideki ışıklar loştu ama ön taraftaki büyük pencerenin üzerindeki "The Pines" yazısından onu hâlâ görebiliyordum. Barın diğer tarafında oturan bir çifte dönüp gülümsemesini, onlara bozuk para uzatmasını ve onlar kalkıp el sallayınca tekrar gülümsemesini izledim. Artık sarışındı. Bu bir değişiklikti. Ama donmuş otoparkın karşısındaki yerimden bile o mavi gözlerin hatırladığım gibi olduğunu çok iyi biliyordum.

Ve lanet olsun hatırladım.

Her şeyi hatırlıyordum ve onunla ilgili her şeyi hatırlıyordum. Mavi gözleri, uzun, ela rengi kahverengi saçları. Bütün günümü arasında geçirebileceğim bacaklar, sonsuza dek tutabileceğim bir kış ve günlerim boyunca öpebileceğim dudaklar. Ve o gidene kadar planım da buydu.

Bu lanet olası iki yıl önceydi ve iki yıl boyunca onun, kaçak gelinimin peşine düştüm. İzlerini saklamakta ve kendini gizlemekte iyiydi ama bulunmak istemeyen insanları bulmak benim işimdi ve bunda çok iyiydim. Ve beni oraya, Aralık ayında bir dağın tepesindeki donmuş bar otoparkına getiren de buydu.

Karım.

Zıpladığında yüzümden fazlasını kaybetmiştim. Kalbimi de kaybetmiştim. Ruhumun bir parçasını kaybetmiştim. Farklı dünyalardan geldiğimizi hep biliyordum. O ve ailesi Lockton'a taşındığında, lise son sınıftaydım. Orada, lanet olası bir ekip bursuyla Sarmaşık Ligi'nde eğitim almaya giden sarışın bir oyun kurucuydum. Bir de Lucy vardı. Yabancı gözlü, kural tanımaz,

Yanlış yolda olan Lucy Cole.

Aslında ilk anlaşılan kardeşi ve ben olduk. Shepherd hırsızlık yapan, sigara içen, motosiklet kullanan, sorunlu bir geçmişe sahip bir poster çocuğu olabilir. Ama o çocuk futbol sahasında bir darbeyi kaldırabilir ve yoluna devam edebilir. Futbol bir katalizördü ve farklı geçmişlerimizi aştıktan sonra onunla çok iyi arkadaş olduk.

Ama Lucy bana bir anda araba kazası gibi çarptı. Onun geldiğini hiç görmedim, görmeliydim de. Ama bir kere vurdu mu, siktir et beni. İsim bitmişti. Ben de onu aramıyordum. Sonuçta bu arkadaşımın küçük kız kardeşiydi. Evden ayrıldığımda çocuktu, ama üniversiteden ve bir yıllık akademiden sonra geri döndüğümde artık çocuk değildi.

Yakınından bile geçemezsin.

Geri döndüğümde Lucy Cole *büyümüştü*. Bir kez baktım ve başka bir kıza asla bakmak istemediğimi anladım. Ve hiç bakmadım. Onu sahiplendim, onunla evlendim ve onu kendimin yaptım. Ve *her* şeye sahip olduk.

...Ta ki biz yapmayana kadar.

Onu bulmak kolay değildi, ama o gece, yıllar sonra ilk kez ona doğru bakıyordum. Neden kaçtığına dair kafamda her türlü senaryoyu canlandırmıştım ve hatta birkaç tanesinden oldukça emindim. Ama o gece, gerçeği öğrenecektim. Ve bu sefer, benden tekrar kaçmayacaktı.

Bar müşterilerinin yavaş yavaş son içkilerini bitirip gecenin soğukunda dışarı çıkmalarını izledim. Bu dağa ilk gelişim değildi ama aylar önce oraya son gidişimde yaz mevsimindeydim. O zamanlar bir soruşturma için bir ipucunun peşindeydim. Aylar sonra Lucy için yaptığım diğer av beni aynı yere yönlendirdi ve onun ilk seferinde burnumun dibinde olduğunu fark ettim.

Ama o gece geri dönmüştüm. Ve bu sefer, onsuz gitmeyecektim. Lucy'im. Her şeyim. Kalbim. *Karım*.

Bar tamamen boşalmaya başladı ve ben onun bir şey almak için direnişçinin arkasına uzanmasını izledim. Bar ve restoranın ana tabelasını aydınlatan dış ışıklar karardı ve nabzım hızlandı. Vakit neredeyse gelmişti. İki yıl sonra ilk kez onun gözlerinin içine bakacaktım. Ve ona dokunacaktım. Ve Tanrı yardımcım olsun, onun o mükemmel dudaklarının tadına bakacaktım.

Raflardaki şişeleri temizlemek için arka bara tırmanırken gözlerim onu takip etti. Kot pantolonu o küçük tatlı şeftali kıcını sımsıkı sarıyordu ve dondurucu soğukta bile sikim kalçalarımın arasında kıpırdadı. Yukarıya uzanışını izledim, tişörtü belinden sıyrıldı ve bana kışkırtıcı bir ten görüntüsü verdi. Bulunduğum yerden bile ellerim

Vücudunu tanıdık bir harita gibi hatırladım. Sıkım kaya gibi sertleşti, onunla aynı odada olma düşüncesi bile şişmiş kafamdan precum damlatmaya başlamıştı.

İşte ona bu kadar takıntılıydım. Bu kız muhtemelen bana bakarak boşalmamı sağlayabilirdi. Ama ben bakmaktan çok daha fazlasına hazırdım.

Son müşterinin gidişini izledim ve nabzım kulaklarımda gümbürdedi. Vakit gelmişti. Cipten dışarı adımımı attığımda soğuk beni çarptı ve hafifçe yağan kara bakarken çenem gerildi. Tanrım, burası çok güzeldi. Aylarca oradan oraya savrulduktan sonra, yeni sarı saçları ve muhtemelen sahte bir isimle de olsa neden buraya yerleştiğini anladım.

Bakışlarım pencereden tekrar ona döndü ve sıkım zonklarken kalbim güm güm attı. İki yıl önce kaçmıştı. Ama bu gece, Blackthorn Dağı'ndaki bir barda, yine benim olacaktı. Ve bu sefer, gitmesine *asla* izin vermeyecektim.

>f v

"İYİ GECELER TATLIM!"

Kathy'ye para üstünü uzatırken gülümsedim. "Sizi gördüğüme sevindim çocuklar!"

"Her zaman bir zevk, Lucy." Kathy'nin kocası Frank gümüş sakallarının arasından bana sıcak bir şekilde gülümsedi. Karnını sıvazladı ve kıkırdadı. "Jackie ve Stone'a söyle, domuz pirzolası spesiyali cennet gibiydi."

"Frank! Diline dikkat et!" Kathy kocasına dirsek atarken gülümseyerek gözlerini devirdi. Döndü ve bana göz kırptı. "Yani, oldukça iyiydi."

Güldüm. "Bunu iletceğim."

Frank kıkırdarak, "Lütfen yapın, yeter ki sizi işe almanın burayı açtıktan sonra yaptıkları en iyi şey olduğunu düşündüğümüzü de iletin," dedi.

"Christian'ı işe almaktan daha mı iyi?"

Christian Granger, Jackie ve Stone'un birkaç ay önce işe aldıkları yeni şefi. Adamın büyük şehirlerde Michelin yıldızlı fine-dining restoranları işlettiğini düşünürsek, Blackthorn'da olması pek de mantıklı değildi. Ama dağın tepesinde biraz daha uzakta yaşayan Dallas ve Austin onu buraya gelmeden önceki hayatlarından tanıyorlardı ve adam bir değişiklik arıyordu.

Ve hiç değilse, Blackthorn *tam da* bunun için iyiydi - değişimler ve ikinci şanslar. İnanın bana, bunu kesinlikle doğrulayabilirim.

Yakışıklı, genç, Fransız, karizmatik ve yaptığı işte gülünç derecede iyi olan Christian'ın neden burada olduğu pek anlaşılmıyordu. Ama onun da çoğu insan gibi bir şeylerden kaçtığına dair önsezilerim vardı.

yollarını burada bulan insanlar. Ne de olsa Blackthorn eski motorculara, çetelere, tetikçilere, kanun kaçaklarına ve her türden çürük ve düşmüş meleğe de ev sahipliği yapıyordu.

...Ve eğer beni de sayarsak, çok ama çok kötü insanlarla birlikte boylarından büyük işlere kalkışan *hırsızlar*.

Ama söylemeye gerek yok ki, burada bulunmasının nedeni ne olursa olsun, Christian'ın yerel ve organik gıdalar kullanarak hazırladığı çiftlikten masaya *konsepti* çok beğeniliyordu ve The Pines bar ve restoranı da ortalığı kasıp kavuruyordu. İşimi sürdürdüğüm ve sinir bozucu şehir "gurmeleri"nin ilgisini çekmediğim sürece bu durumdan gayet memnundum.

Frank güldü ve beni dalgın zihnimden uzaklaştırdı. "Böyle domuz pırzolası yapmaya devam ederse, benim favorim olma konusunda seni geçebilir. Hatta bu küçük hanımı da yenebilir," diye kıkırdadı ve kolunu karısına doladı. Kathy sahte bir öfkeyle soludu ve onun karnını tokatladı.

"Eğer yeni favorin olacaksa, yeni şef arkadaşının o çok sevdiğin yaramaz sabahlığının içine sığmaya çalıştığını görmek isterim."

Frank kıpkırmızı olurken ben kahkahalarla güldüm.

"Kathy!" diye tısladı ve bana mahcup bir bakış fırlattı. Kathy sadece kıkırdadı ve bana gülümsedi.

"Oh, Lucy büyük bir kız! Anladığını biliyorum!"

Frank eriyip yere düşecekmiş gibi görünüyordu ama ben sadece güldüm. Demek istediğim, onların yaşındayken yatak odasında hâlâ yaramaz iç çamaşırlarıyla eğlenilmeyi umuyordum. Bir an için ruh halim o tek kelimeyle bozuldu: "hâlâ". "Hâlâ" *şu anda* yatak odasında eğlendiğimi ima ediyordu ki durum kesinlikle böyle değildi. Ne de olsa, son iki yılınızı istediğiniz tek erkekten kaçarak geçirmişseniz şansınızın yaver gitmesi biraz zor.

Benim kocam.

"Hadi, buradan çıkalım da temizlensin ve eve gitsin, Frank." Kathy arsızca sırıttı. "Yani, Christian ve *domuz pırzolasının* seni eve bırakmasını tercih etmezsen tabii?"

Kathy gülerek onu kolundan tutup sürüklerken Frank gür gri sakalının altından kıpkırmızı kesildi ve "tekrar teşekkürler Lucy" diye mırıldandı.

"İyi geceler, Lucy!"

Ön kapının zili çaldığında tekrar el salladım ve sonra gittiler. Yavaşça nefes aldım, oturdukları barın üstünü sildim ve bıraktıkları bahşişi kavanozuma bırakmak için döndüm. Barın sonuna doğru baktım ve bir an için irkildim. Kahretsin, onun burada olduğunu bile unutmuştum.

Adam, uzun, iş tarzı bir palto ve siyah örgü şapka da dahil olmak üzere tamamen siyah giymişti.
Palto ve

Şapkası yanındaki bar sandalyesinin üzerinde düzgünce katlanmıştı ve burada geçirdiği son altı gecede olduğu gibi kitabına dalmıştı. Her gece üç tane limonlu buzlu votka içiyor ve hiç yemek yemiyordu. Dışarıdan bakıldığında yeterince normal görünebilirdi - belki biraz sessiz ve çekingen ama normal. Ama onda ters giden bir şeyler vardı.

Birincisi, gözleri çok uzun süre oyalandı. Ve asla, ama asla gözlerini kırpmazdı. Sıkışmış bir yüzü vardı ve o kırpmayan, karanlık, uzun gözler sanki kıyafetlerinizi soyuyormuş gibi hissettiriyordu. Hatta belki derinizi bile. Ona yan gözle bakarken ürperdim. Sadece bakışları da değildi. Konuşma şekli bile tüylerimi diken diken ediyordu. Sesi fısıltıyla sızlanma arasında bir şey gibiydi, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa, sanki kelimeleri zorla çıkarırken bir şey onu boğuyordu. Ya adımı söylediğinde?

Yine titredim.

Kahretsin, kabus gibiydi. O cimcikli, tıslayan, uzatılan "*Luuuucy*" ellerimi nemlendirdi. Her zaman nakit ödediği için adının ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama ona "Sürüngen" demeye başlamıştım. Stone ve Christian bunu iki gün önce öğrenmişlerdi ve rahatsız olmam konusunda oldukça endişeliydiler, ama onları başımdan savdım. İnanın bana, hayatımda *pek* çok sürüngenle uğraşmıştım, özellikle de kaçtıktan sonra.

Ama o gece, gelmeye başladığından beri ilk kez onunla yalnızdım. Önceki geceler içkisini içer, kitabını okur ve normal bir saatte ayrılırdı. Ama o gece kesinlikle kapalıydık ve mekandaki son kişi oydu. O zamana kadar Stone ve Jackie için yeterince uzun süredir çalışıyordum, bana bir anahtarla ve geceleri kilitlemem için güveniyorlardı. Yani gecenin o saatinde Pines'ta sadece ben vardım, çünkü mutfak personeli ve kat garsonları çoktan gitmişti.

Çekini yazdırırken ve barın sonuna doğru yürürken kalın bir şekilde yutkundum.

"Hey!" diye gülümsedim, umarım ürpertimi örtmüştür. "Sakıncası yoksa kapatıyoruz! Umarım her şey yolundadır toni-"

"Gecen nasıldı, *Luuucy*?"

Ah, o lanet ses. Tüylerim diken diken olurken soğuk bir ürpertinin omurgamdan aşağı aktığını hissettim. "İyiymi, teşekkürler!"

Gülümsedim ve arkamı dönecektim ama beni durdurdu. "Bu gece biraz bahşış verir misin?"

Geri döndüğümde kaşlarımı çattım. "Evet!"

İnce, kısık bir gülümsemeyle bana baktı, tek kelime etmedi. Ben de gülümsedim ve gitmek için döndüm.

Ben arkama bakmadan parasını bırakıp gitmesini umarak kapatmayı bitirdim. "Onlardan yüz

kırk iki bin mi kazandın?"

Donup kaldım, içimi soğuk bir his kaplarken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Hay sikeyim.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum."

Beni bulmuşlardı. Bir yıl boyunca saklandım ve bir şekilde beni *buldular*. Eski hayatımı terk ettiğimde, her zaman iyi olduğum şeyi yapmaya başlamıştım: bir şeyler çalmak. Ama artık istediğim şekeri ya da kıyafeti alan bir çocuk değildim. Hayır, yeteneklerim artmıştı ve bazı çevrelerdeki itibarım da artmıştı. İşler *beni* bulmaya başladı ve ben de hepsini aldım. Sorun şuydu ki, ev ödevimi yeterince iyi yapmadan bu işleri almaya başlamıştım. Ve bu sayede Chicago'nun en büyük mafya ailelerinden birinin başı olan Anthony Marcello'dan elmas çalma işini almayı başardım.

Anthony'nin mücevherlerinin çalınmasından pek de memnun olmadığını söylemeye gerek yok.

Beni yakaladıklarında, elmas kolye ve küpe setini çoktan çitime bırakmıştım ve tabii ki o da ortadan kaybolmuştu. Böylece boş da olsa çanta benim elimde kaldı. Sanırım geriye dönüp baktığımda, Anthony beni pekala öldürtebilirdi. Ama bunun yerine, borcunu ödemem için beni kendi kişisel hırsız olarak istedi. Bunun asla ortadan kalkmayacak bir borç olduğunu anlamadan önce birkaç iş yaptım. Ben de daha önce yüzlerce kez yaptığım şeyi yaptım: Kaçtım. Ama bu sefer, görünüşe göre Anthony Marcello'ya yüz kırk iki bin dolar borçlu olarak kaçtım.

...Ve beni yakalamıştı.

Ürperdim ve Sürüngen'e doğru dönerken kalın kalın yutkundum.

"Üzerinde çalışıyorum," dedim sessizce.

"Peki, *Luucy*," dedi soğuk bir gülümsemeye. "Daha sıkı çalış. Ortak arkadaşımızın sabrı tükeniyor, özellikle de senin *ortadan kaybolma* eyleminden sonra."

"Ona parayı getireceğim," diye fısıldadım.

"Senin *Lucy* olduğunu biliyorum."

"Bak, deniyorum. Ben de oyundan çıkıyorum, bu yüzden biraz daha uzun sürüyor."

"Oh, yeni bir sayfa mı açıyorsun?"

Cevap vermedim ve o da hınzırca gülümsedi.

"İkinci bir şans mı arıyorsunuz? Hayatını değiştiriyorsun, değil

mi?" Yavaşça başımı salladım ve gülümsemesi daha da genişledi.

"Bu gerçek bir Oprah kitap kulübü saçmalığı, değil mi? Aferin sana, evlat." Yavaşça gülümsemesi soldu. "Ama önce bize borcunu öde, yoksa Cadılar Bayramı balkabağına benzeyene kadar o güzel suratından şahsen küçük parçalar keseceğim. Anladın mı?"

İçimdeki soğuk his beni iliklerime kadar üşütmeye başladı.

"Üzerinde çalışıyorum."

"Siz de öyle söylediniz. Belki de yeterince açık konuşamıyorum. Bay Marcello'dan çaldığınız paranın geri kalanını getirmek için üç gününüz var, yoksa geri geleceğim. Ve bir dahaki sefere, okumak için kitabımı getirmeyeceğim. Peki ya Lucy? Okumamdan alıkonulmaktan nefret ediyorum."

"Anladım, tamam," diye mırıldandım. "şimdi defol

git." Gülümsemesi tekrar soldu. "Affedersiniz?"

"Bak, ne demek istediğini anladın, tamam mı? Beni korkutmak ve tehdit etmek mi istedin? Güzel, görev tamamlandı, sürüngen," diye tısladım. "Ama şu anda benim barımdasın ve sana söylüyorum-"

Hayal edebileceğimden daha hızlı hareket ediyordu. Ve bir saniye içinde elinde uzun, kavisli, ince, kötü görünümlü bir bıçakla bardan atladı. Çığlık attım ve bardan aşağı fırladım, tam arkamda olduğunu duyduğumda kalbim hızla çarpıyordu. Barın ucunun altına eğildim ve ön kapıya doğru koştum, ama aniden eli beni yakaladı. Beni kendi etrafımda döndürürken çığlık attım ve boynumda soğuk çeliği hissettiğimde kalbim durdu.

"Beni *dinle*, seni küçük orospu," diye kulağıma tısladı. "Bana kalsa, seni ilk yakaladığımız anda hırsız parmaklarını teker teker keserdik. Bu yüzden belki de kendimi açıkça ifade etmek için, bu gece sadece bir ya da iki tanesini alacağım." Elimi tuttu, bıçağı parmaklarıma doğru ilerletirken çığlıklarına aldırmadı.

Ve aniden, ön kapı çarparak içeri girdi. Tam zamanında kafamı kaldırıp baktım ve devasa, kükreyen şeklin odanın içinde gürlediğini gördüm, sonra ikimize de kamyon gibi çarptı. Kocaman, güçlü eller beni Sürüngen'den çekip yere yuvarlarken çığlık attım. Yuvarlandım ve devasa adamın yumruğunu Sürüngen'in yüzüne indirdiğini görmek için tam zamanında kafamı kaldırdım. Burnundan kan akıyordu ve bıçağı kaldırdı, ama iri adam bıçağı zahmetsizce yakaladı, Sürüngen'in bileğine bir şangırtıyla sapladı ve bir kenara fırlattı.

İri yapılı sarışın adam onu tekrar ~~teker teker yumruklarken~~ Sürüngen çığlık attı, ta ki gevşeyip

mırıldanmaya başlayana kadar. Onu yerde sürüklerken kükredi, kapıyı açtı ve doğruca

Dışarıda. Pencereden, adamı bir kar yığınının içine atmasını, üzerine tükürmesini ve geri dönmesini izledim. Birden gözlerimiz kilitlendi ve kalbim boğazıma kaçtı.

Korku ve adrenalin kafamı bulandırmıştı. Ama şimdi pencereden onu yüz yüze görünce, bir şimşek gibi çaktı. Çünkü orada dikilen, kasları ve sarı saçlarıyla bir tür yakışıklı Viking gibi görünen adam, iki yıl önce kaçtığım adamdı.

Hayatımın aşkı. İlk *her şeyim. Kocam.*

Bara doğru geri yürüdü ve bir yanım kaçmayı düşündü ama kaçmayacağımı biliyordum. Bu sefer olmazdı. Ayaklarım yere basarken olmaz. Kapı açıldı ve aniden, iki yıldır ilk kez Rowan Taylor'la aynı odadaydım. Kapı arkasından kapandı ve kilitlemek için arkasına uzandı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

"Sarışın sana yakışıyor."

Gözleri, aynı odada en son birlikte olduğumuzda kumral olan saçlarımın üzerinde gezindi.

"Burada ne yapıyorsun?"

Bunu söylediğim anda irkildim ve kaşlarını çatmasını izledim.

"Merhaba *canım*," diye hırladı. "Nasılsın? Günün nasıl geçti? *İki yıldır* nerede olduğumu mu merak ediyordun?" Bana ters ters bakarak tısladı.

"Değildi...." Kaşlarımı çattım. Bu konuşmayı kafamda yüzlerce kez yapmışım ama şimdi oradayken kelimeleri unutuyordum. "Böyle olmaması gerekiyordu," dedim sessizce.

"Oh, öyle değil miydi?" diye tersledi. "Karımın iki yıl önce benden kaçıp gitmesi ve bir kez bile bana ulaşmamasının büyük bir yanlış anlaşılma olduğuna sevindim."

"Rowan, neden gitmem gerektiğini

biliyorsun." "Sanırım bir şey çaldığınız

için?" "Denedik-"

"Hayır, denedim. Sen kaçtın Lucy," diye homurdandı. O mavi gözleri içimi yakıp kavurdu ve onun yanında *her* zaman hissettiğim sıcaklık içime işlerken ürperdim.

"Neyin peşindesin, Lucy?"

Başımı salladım. "Bırak onu Rowan."

"Bırakayım mı? Az önce boğazına bıçak dayamış bir bok kafalıyı dövmemiş gibi mi davranacağım?"

"Parmak."

"Ne?"

"Bıçağı benim... boş ver," diye mırıldandım. "Rowan," diye kaşlarımı çattım. "*Lanet* olsun."

"Özür dilerim, seni kurtararak akşamını mı mahvettim?" diye tersledi. Çok kızmıştı. Gerçekten ama gerçekten kızgındı. Ve anlıyordum, gerçekten, anlıyordum. Kızmakta sonuna kadar haklıydı ama aynı zamanda ben de kızmıştım. Çünkü evet, beni kurtarmış olabilirdi ama aynı zamanda beni lanetlemişti de. Mafyaya borçlu olmak bir şeydi, ama hem onlara borçlu olup hem de tahsildarlarını dövmek? Ben bile bunun kendini sığ bir mezarda bulmanın hızlı bir yolu olduğunu biliyordum.

"Evet!" Ben de karşılık verdim. "Öyle sayılır. Dışarıdaki adam mı? O-" Gıcırdayan lastik sesiyle ikimiz de tam zamanında döndük ve siyah bir sedanın kükreyerek otoparktan çıktığını gördük; Sürünen'in kanlı, öfkeli yüzü, gitmeden önce sürücü tarafındaki camdan bize bakıyordu. İnledim. "Lanet olsun, Rowan! Geri döndüğünde boku yedim. Ölü gibi."

Bana ters ters baktı. "Neyin peşinde olduğunu söyle bana Lucy. Bak, her ne ise-" "Bırak onu."

"*Hayır*," diye hırladı. Bana doğru bir adım attı ve her zaman olduğu gibi kalbim hızla çarpmaya başladı. Tenim karıncalandı ve daha önce tehlikeyle burun buruna gelmiş olmama ve kafamda dolaşan tüm berbat duygulara rağmen, kalçalarımın arasında ıslak bir sıcaklık birikti. Onunla *her zaman* olduğu gibi.

"Neden olmasın," diye fısıldadım.

"Çünkü sen benim *karımsın*," diye homurdandı bir adım daha yaklaşırken. "Hayır Rowan," diye başımı salladım.

"Hayır, ben-"

"Evet, *kesinlikle öylesin*," diye homurdandı. Rowan aramızdaki mesafeyi kapattı ve elleri belimin üzerinde kayarken nefesim kesildi. Ve her şeye rağmen ve bu dokunuşla sonuncusu arasında geçen yıllara rağmen *inledim*.

"Evet, öylesin bebeğim," diye homurdandı. Elleri üzerimde sıkılaştı ve beni kendisine doğru çekerken nefesim kesildi. Sert, kaslı vücudunu bedenimde hissettiğimde içime bir sıcaklık doldu.

"Ve bu sefer kaçmana izin vermeyeceğim."

Eğildi ve tam o anda dudakları dudaklarımı buldu ve beni ayırdığım günden beri tek bir damlasını bile hissetmediğim bir şiddetle öptü.

Dudakları dudaklarıma yapıştığında inledim, beni kendisine sımsıkı sararken iniltisi içimde gürledi. Büyük elleri beni sıkıca tuttu, ben ona karşı erirken beni yavaş ve derin öptü. Ve sonra, aniden, ne yaptığımızın gerçekliği beni vurdu ve bir nefesle geri çekildim.

"Lanet olsun," diye fısıldadım, ona bakarken bir elimi karıncalanan dudaklarıma götürdüm. "*Beni* öylece öpemezsin-"

"İzle beni."

Ağzı tekrar benimkine çarptı ve bu sefer kendimi bıraktım. Onu öperken inledim, dudaklarıma hırlarken kolum boynuna dolandı. Sırtım barın kenarına çarpana kadar bizi geriye doğru itti ve o beni her şeyiyle öperken inledim. Kendimi o öpücüğün içinde kaybederken elim beline dolandı, ta ki aniden onu hissedene kadar. Hissettim ve aniden içimdeki her şey dondu.

Orada, sırtında, ceketinin altında, rozetinin, bir çift kelepçenin ve kılıflı silahının belirgin şişkinliği vardı. Ve aniden, tüm bunların gerçekliği geri geldi ve ayrılma nedenlerim de öyle.

Hırsız olduğum için ayrılmıştım ve bir kanun adamıyla evlenmişim. Polisten dönme bir FBI ajanıyla. Ayrılmıştım çünkü ilişkimiz sadece iki şekilde sona erecekti: Ya ben onun kariyerini mahvedecek ve bana kızmasına neden olacaktım. Ya da sonunda beni yakalayıp hapse atacaktı. Birdenbire neden *gerçekten* orada olduğunu anladım ve bunun olmasına izin veremezdim.

Elim şehvetli bir şekilde ceketinin altına kayarken onu bir kez daha öptüm. Parmaklarım silahın kabzasına dokundu ve bir saniye bile tereddüt etmeden silahı aldım, kılıfindan ve ceketinin altından çıkardım ve karın kaslarına bastırdım.

Rowan yavaşça öpücükten uzaklaşırken alçak sesle homurdandı.

"*Canım...*"

"Bırak beni Rowan," diye fısıldadım. "Beni nasıl bulduğunu bilmiyorum ama bırak gideyim." "Bunu yapamayacağımı biliyorsun," diye homurdandı.

"Neden, rozetinle evli olduğun için mi?"

"Çünkü *seninle* evliyim Lucy," diye homurdandı. "Ve çünkü seni seviyorum."

Sözler bana bir tokat gibi çarptı, yüzüm buruşurken kalbimi acıttı. Çünkü gerçek şuydu ki, bunu biliyordum. Biliyordum.

Çünkü duygularım tek yönlü değildi, kendi duygularımı kendimden bile saklamıştım, çünkü kaçarken buna mecburdum. Gerçek şu ki, karşımda silah doğrulttuğum adam hayatımın aşkıydı, ama bunun olamayacağını biliyordum. Biz yağ ve su gibiydik. Ateş ve buz. Başından beri lanetlenmiştik. Aramızdaki şey asla yürümeyecekti ve ben yürüyeceğini düşünerek kendimi kandırmıştım.

"Çekil," diye fısıldadım.

Rowan, "Ben de nereye gidiyorum, sevgilim," diye homurdandı.

"Dışarı. Şimdi." Silahı ona doğru ittim ve o da sırtıttı. "Bunu böyle mi yapacağız?"

"*Evet.*"

Geri çekilmeye başladığında gözleri benimkilere dikilmişti ama silahtan gerçekten korktuğu için değil, daha çok bu işe ayak uydurduğu izlenimini edinmiştim. Dışarıya, soğuğa doğru ilerledik ve ben onun cipine başımı salladım.

"Atla."

"Nereye gidiyoruz Lucy?" diye mırıldandı.

"Hiçbir yere gitmiyoruz. Arabaya bin, uzaklaş ve beni unut." "Bunun mümkün olmadığını biliyorsun."

"Hangi kısmı?"

"*Her* parçası," diye homurdandı.

"Lütfen cipe bin Rowan," diye mırıldandım, silahı doğrulttum ve dudağımı ısırdım. "Lütfen."

Yavaşça yağın içinde, birbirimizden bir karış uzakta dururken uzun, yavaş bir sessizlik oldu. Ama sonunda başını salladı.

"Seni gördüğüme sevindim, sevgilim."

Döndü, soğukkanlı ve sakindi ve cipe doğru yürürken elimdeki kendi silahına bir kez bile bakmadı. Cipe binmesini ve motoru çalıştırmasını izledim ve silahımla bir kez sürmesini işaret ettim.

Kocamın yavaşça park yerinden çıkmasını ve arka lambalarının kaybolmasını izledim. Kolum düştü; tüm vücudum az önce olanlardan dolayı aniden *gevşedi*.

Beni nasıl buldu?

Bara geri dönüp ışıkları söndürüp paltomu aldıktan sonra tekrar dışarı çıkarken gözyaşlarımı tutamadım. Kapıyı kilitledim ve arabama gittim. Neyse ki eski külüstür arabam çalıştı ve otoparktan çıkarken donmuş iç mekanda gözyaşlarımı tutmaya çalışarak gözlerimi kırptım. İki yıl önce hayatımın aşkından kaçmıştım. O gece beni tekrar bulmuştu ve şimdi her şeyi yeniden yapmak zorundaydım. Ve belki de en çok bu acı veriyordu.

Şehrin öbür ucundaki kiralık evime doğru yavaşça sürdüm. Birden fazla kez, Rowan'ın beni takip etmek için beklediğini umarak farları kontrol ettim. Ne de olsa, sahte soyadım "Hanson" olsa bile çalıştığım yeri bulmuş olabilirdi. Ama kiralık evim tamamen sahte bir "Susanne Green" kimliği altındaydı ve kirayı bile yıllar önce kurduğum sahte bir paravan şirket aracılığıyla ödüyordum. Ama ne zaman arkamda onun farlarını arasam, onu göremediğim için bir hayal kırıklığı hissediyordum.

Eve gittim ve motoru kapattım. Donmuş gecenin içinde dışarı çıkarak merdivenlerden ön kapıya doğru ilerledim. Onu tekrar kaybetmek üzere olduğumu ve bu sefer bunun ne kadar zor olacağını bildiğim için kalbim daha da sıkışırken anahtarım kilide girdi. Kapı açıldı ve ben durdum.

...Ve oturma odasındaki ışık yandı.

Elleri beni yakaladığında çığlık attım, silahı ceketimin cebinden çekip aldı ve beni büyük, sert göğsüne doğru çekmeden önce fırlattı. Sevdiğim tek adamın, evlendiğim adamın ve her şeyimi verdiğim adamın gözlerinin içine bakarken nefes nefese kaldım. Ve titredim.

"Sana gitmene izin veremeyeceğimi söyledim bebeğim," diye homurdandı. "Ve inan bana, bu sefer benden kaçmanın hiçbir yolu yok."

Dudakları dudaklarıma yapıştı ve bu sefer kendimi onların içinde *boğulmaya* bıraktım.

XXp ~ F

Blackthorn'a yabancı değildim; sadece orada *ona* yabancıydım. Oraya daha önce de gitmişim, aylar önce bazı pisliklerin peşine düştüğümde. O zaman, asla geçmeyeceğimi söylediğim sınırları aşmışım. "Kötü adamlarla" çalıştım. Sanırım eskilerle. Haydutlar, motorcular, asiler. Blackthorn onlarla dolu. Ama onlar orada saklanmaktan çok yeni bir hayat kurmaya çalışıyorlardı. Bu bir bakıma takdire şayandı, aslında çok büyük bir takdirdi. Özellikle de Lucy gitmeden önce kendi hayatımın gidişatı hakkında hissettiklerim göz önüne alındığında.

Yıllardır rozetten uzakta yavaş bir yürüyüş olmuştu. Önce bürokrasi ve bürokrasi vardı. Beni yıprattı ve gerçekten yapmak istediğim şeylerden uzaklaştırdı. Polis oldum, sonra da FBI'da çalıştım çünkü insanlara yardım etmek istiyordum. Onları kötülükten ve karanlıktan korumak istiyordum. Sanırım başladığımda dünyayı böyle görüyordum - siyah ve beyaz, griler yok.

O zamandan beri gerçeği öğrendim ve bu beni kabul etmek istemediğim bir çıkmaza soktu.

Lucy söz konusu olduğunda ilk başta küçük şeylerdi. Bazı erkekler onun kendisini aldattığını düşünebilirdi ama ben aksini biliyordum. Gerçekte neler olduğunu gördüm ama kendime yalan söylemeye devam ettim. Bariz işaretler göz ardı edilemeyecek kadar büyüyene kadar onları görmezden geldim. Sonra bir gün, burnumun dibindeki suçları görmezden gelmek imkansızdı ve aynı gün, sanki bildiğimi biliyordu, çünkü o gün kaçtı.

Puf. Bir hayalet. Evlendiğim, yattığım, *benim* yaptığım ve sonsuza dek yemin ettiğim hayallerimin kızı bir anda yok oldu.

Ondan sonra kaydırak daha da kayganlaştı. Ortağım Mario, kısa bir süre sonra kliplendi ve karanlık çöktü. Çizgileri bulanıklaştırdım. Diğerlerini geçtim. Kendimi her zaman beyaz şövalye altın

çocuk olarak görmüştüm.

-Bu lanet olası kurallara sıkı sıkıya bağlıydı ve hiçbir şey için eğilip bükülmezdi. Ama Lucy'den sonra ve Mario'dan sonra, beyaz zırh hızla parçalanmaya başladı.

Ve tüm bunlara rağmen onu aramayı hiç bırakmadım. Aylar önce Mario'nun katillerini ararken Blackthorn'a uğradım. Sonradan öğrendiğime göre ben oraya uğradığım sırada o da orada yaşıyormuş ama tesadüf eseri bir şekilde karşılaşmayı kaçırmışız. Bir an için, saklandığı yerin Blackthorn olduğunu öğrendikten sonra, diğer sefer beni bilerek atlatıp atlatmadığını merak ettim. Ama bunun sadece aptalca bir şans olduğunu biliyordum. O kızı tanıyordum ve eğer benden haberdar olsaydı, o gün gitmiş olurdu.

Bir yanım burnumun dibinde olduğu ve bunu kaçırdığım için kızmak istiyordu. Ama o gece, onu bir daha özlemeyecektim. O gece, o tekrar kollarımdayken, onu bir daha asla bırakmayacaktım. Geçmişti siktir et. Daha önce ne olduysa siktir et. Benim kanun olduğumu ve onun kanunsuz olduğunu siktir et. Artık hiçbir şey umurumda değildi. Tek bildiğim ve önemli olan tek şey kalbimin diğer parçasının da benimle birlikte olmasıydı.

Dudaklarım dudaklarına yapıştığında Lucy inledi. Onu şiddetle ve çılgınca öptüm; talepkâr, yaralayıcı, cezalandırıcı bir öpücük. Yıllardır dudaklarımı onunkilerin tadına bakmaktan mahrum bıraktığı için bir kefareti. Elim önce beline, sonra da daha aşağıya kayarak sanki *benimmiş* gibi kışını kavradı. Nefesini ağzıma verdi, ben onu açlıkla öperken inledi ve sızlandı. Ellerim sıkılaştı ve dudaklarının dudaklarıma değmesiyle onu kollarımın arasına aldım. Bacakları sanki ikinci bir doğa-icgüdü gibi belime sarılmıştı. Sanki oraya ait olduklarını biliyorlarmış gibi kalçalarının etrafına yayıldılar.

Ağzının içine doğru hırladım, kollarımda onunla birlikte oturma odasına ve mutfığa doğru ilerledim. Lucy sırtı buzdolabına çarptığında haykırdı ve aniden sanki zamanı geri almış gibiydik. Ellerim tişörtünü kot pantolonunun belinden çekip pamuğu çıplak karnına doğru iterken inledi. Parmaklarım çıplak teninin üzerinde kayıyordu ve karnının dokunuşum altında nasıl çöktüğünü ve titrediğini görünce inledim.

"Rowan..." diye inledi, beni açlıkla öperken ağzımın içinde inliyordu.

"Seni bulacağımı bilmen gerekirdi," diye homurdanarak gömleğini yukarı ittim. Elleri benimkilere gitti ve narin parmaklarının düğmeleri açmaya başladığını hissedince homurdandım. "Dünyada benim bakmayacağım bir yere gidemeyeceğini bilmen gerekirdi."

"Ben hep seni aradım," diye inledi. "Her zaman aynada seni aradım."

Homurdandım ve tişörtünü sütyen kaplı göğüslerinin üzerinden yukarı doğru iterken ona sert, morartıcı bir öpücük daha verdim. Ellerim ipeksi, dantelli kumaşın üzerinde gezinirken Lucy titredi ve meme uçlarının dokunuşumla *sertleştiğini* hissedebiliyordum. Ellerimi aşağıya indirdim,

kaburgalarını okşadım ve nefesini hissettim.

yakaladım. Parmak uçlarım kot pantolonunun belini bulduğunda daha aşağılara indim, onu yavaşça öptüm. Düğme kolayca açıldı, fermuar onu takip etti ve ben soyarak açmaya başladığımda karım *inledi*.

"Ne-ne yapıyorsun?" İnledi. "Rowan-"

"Hatırlıyorum," diye mırıldandım, kotunu aşağı doğru itmeye başlarken homurdandım. Pantolonunu yavaşça dar kışının yumuşak, kışkırtıcı kıvrımına doğru ittim, sikim kalçalarımın arasında sertçe zonkluyordu. Kahretsin, yemin ederim oradan bile onun güzel küçük amının tatlılığının kokusunu alabiliyordum, sanki onun arzusunu havada tadabiliyordum.

"Yapamayız-"

"*Evet,*

yapabiliriz."

Alçak bir hırıltıyla pantolonunu kalçalarından aşağı indirdim ve dizlerine kadar ittim. Lucy ben aşağı inerken inledi, ağzım göğüslerinin yamaçlarında gezindi. Yumuşak, esnek tenini öptüm, diz çökmeye başladığımda daha da alçaldım.

"*Siktir, Rowan...*"

Dudaklarım göğüs kafesinin üzerinden aşağıya, sonra da karnına doğru inerken usulca mırıldandı. Gittikçe daha aşağıları öpüyordum, daha fazlası için inerken karnı ateşli öpücüklerimin altında çukurlaşıyordu. Ellerim kalçalarını sıyırdı ve parmaklarım düz siyah külotunun kenarlarına takıldığında, şişmiş, ağrıyan horozumdan boksörlerime bolca precum damlarken inledim.

Sade ve basit bir şey giymesi *hoşuma* gitti. Seksi dantelli bir şey ya da tanga falan değil. Bu bir şey beklemediği anlamına geliyordu, ya da, lanet olsun, bu gece *birinin* onu böyle görmesini beklemediği anlamına geliyordu. Ve içimdeki vahşi, sahiplenici canavar bunun üzerine kükredi.

Sonunda onu Blackthorn'a kadar takip ettiğimde ev ödevimi yapmıştım. Orada onu tanıyan herkese Lucy Hanson adını verdiğini ve evi kiralamak için tamamen sahte bir isim kullandığını öğrendim, ki bunu da açıkça önceden öğrenmiştim. Ev ödevlerimin hiçbirisi başka bir erkeği ortaya çıkarmadı, yine de bir erkek olduğunu öğrendiğimde nasıl tepki vereceğimi düşündüm. Kör bir öfke belki? Vahşi bir kıskançlık? Yani o *benim* kadınımdı. *Benim* karımdı. Ve benim yerimi doldurmaya çalışan ve kesinlikle başarısız olan herhangi bir adam, onu yakaladığımda kendini acı dolu bir dünyada bulacaktı.

Ama yoktu ve sade siyah saçma sapan külotlar, temsil ettikleri şey için sikimi her şeyden daha fazla sertleştirdi.

Dudaklarım göbeğine değdi ve Lucy inledi. Külotunu aşağı sıyırmaya başlarken daha aşağıları öptüm ve nefesi kesildi.

"Bekle, Rowan, yani, beklemiyordum-"

Ona baktım ve muhteşem yüzü kıpkırmızı oldu.

"Tıraş olmam mı gerekiyor?"

Aç bir şekilde sııttım. "Şu anda bunu umursadığımı mı sanıyorsun? Ya da hiçbir zaman?"

Külotunu aşağıya doğru çektim ve yavaşça mükemmel, yani *mükemmel* küçük amından sıyrıldılar. Gözlerim onun üzerinde ve tümseğini kaplayan yumuşak, küçük koyu renkli tüylerin üzerinde gezindi. İçimdeki canavar açlıkla kükredi ve içeri girerken sesli bir şekilde inledim. Onun kokusunu alabiliyordum, o amcığın tatlılığının kokusunu alabiliyordum ve sikim arzuyla *zonkluyordu*. Yaklaştım, nefesi keskin bir şekilde kesilirken nefesim onu kızdırdı. Dudaklarından inilti bir inilti yükseldi ve gözlerimin onun küçük tatlı amcığına kilitlenmesine izin verdiğimde, bu dünyada hiçbir şeyin beni ödülümü bir saniye daha tatmaktan alıkoyamayacağını biliyordum.

Dilim dudaklarında gezindiğinde ikimiz de inledik; o nefes nefese bir zevkle, ben ise çiğ bir şehvetle. Dilimi tekrar üzerinde gezdirip ipeksi yumuşaklıktaki yapışkan dudaklarını ayırmasına izin verdiğimde inledim. Dilimi içeri ittiğimde Lucy derinden inledi, buzdolabına yaslanırken onu amının derinliklerine kaydardım. Ona *doğru* homurdandım, ellerim kıcını kavramak için yukarı kayarken, tatlı balını çok uzun zamandır ilk kez tattım.

Dilimi içine ve dışına kaydardım, daha yükseğe çıkarmadan önce zevkle ciyaklamasını sağladım. Tam olarak nasıl hoşlandığını biliyordum ve dilimi ağrıyan klitorisinin etrafında sertçe döndürdüğümde, Lucy çılgına döndü, tıpkı yapacağını bildiğim gibi. Haykırdı, derinden inlerken kalçaları çeneme çarpıyordu. Elleri saçlarıma gitti, ben kıcını sıkıca kavrayıp o güzel amcığını var gücümle *yalarken* parmakları saçlarıma dolandı.

Bir elimle kıcını sıkıca kavradım ve diğer elimi kotumun önüne attım. Sikim müstehcen bir şekilde kalın ve sertti, kot pantolonu sarıyor ve başında prekumumun serbestçe damladığı koyu bir leke bırakıyordu. Yağlı şaftı kavradım, dünyadaki en tatlı küçük amcığın tadına bakarken kotumun içinden sikimi okşamaya başladığımda amına doğru homurdandım.

Daha sonra, acele etmeyebilirim. Ama yıllar sonra ilk kez boşalmasına ihtiyacım vardı. Dilimdeki tatlı kız spermini tatmak, artık dayanamayacak hale gelene kadar balının çenemden aşağı damladığını hissetmek için sikişmem *gerekliyordu*. Klitorisini dudaklarımin arasına alıp dilimi üzerinde ileri geri gezdirirken derinden homurdandım. Elim kıcını sıkı ve sahiplenici bir şekilde kavrarırken küçük tomurcuğun etrafında döndürdüm.

Lucy daha yüksek sesle inlemeye ve daha hızlı nefes almaya başladı. Bacakları titriyor, elleri saçlarımda sıkılaşıyor ve amı ıslanıp dağıldıkça uzun süre dayanamayacağını anlıyordum.

"Benim için gelmek istiyorsun, değil mi bebeğim?" Hırladım, kalçasını öpmek için alaycı bir şekilde

uzaklaştım. Lucy

hayal kırıklığı içinde inledi, hevesle başını salladı.

"Söyle bana," diye inledim. "Bırak da söylerken duyayım, bebeğim." "*Lütfen*," diye nefes nefese kaldı. "Rowan-"

"Lütfen *ne*?" Homurdandım, dilimin ona uzun, yavaş bir yalama yapmasına izin vermek için dudaklarımı geri çektim. Titredi ve inledi, dizleri titrerken nefes nefese kaldı.

"Rowan, *lütfen*!"

"Lütfen *ne*, bebeğim?" Hırladım. "Sana izin vermemi istiyorsan söylesen iyi edersin-"

"Lütfen gelmeme izin ver!" diye haykırdı. "Oh *lanet* olsun, Rowan, *lütfen*, *lütfen* beni yap-oh *fuuuuuck*!"

Ağzım amını kapladı ve dilim zonklayan klitorisinin etrafında dönmeye başladı. Lucy'nin tüm vücudu gerildi ve titredi, nefesi kesildi ve başını geriye atarken elleri neredeyse acı verecek şekilde saçlarını sıktı.

"Oh Tanrım! Oh Tanrım! Oh *fuuuuuck*!"

Dilim klitorisinin etrafında döndü, elim kıcını kavradı ve sırlıklam olmuş küçük amcığına karşı alçak, gürleyen bir hırıltı çıkardığımda, uçurumun kenarına geldi. Lucy ağzıma *sertçe* boşalırken çılgınca inledi. İnledim, uyarılmışlığının dilimin üzerinde ve çenemde eridiğini hissettim ve susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi her damlasını içtim. Ona doğru homurdandım, onu bir doruktan diğerine, kelimenin tam anlamıyla yere yığılmak üzereymiş gibi hissedene kadar tekrar tekrar kızdırırken amını ağzıma sıkı sıkı tuttum.

Bir iniltiyle ayağa kalktım ve onu kollarımın arasında yakaladım. Dudakları hevesle benimkileri buldu, açlıkla beni öpüyor ve dudaklarında kendi tadına bakıyordu. Kot pantolonunu ve külotunu dizlerine dolandığı yerden ayaklarının altından tekmeleyerek indirirken inledi. Ve aniden, onu daha önce sahip olduğum yere, kollarımın arasına, bacaklarını kalçalarımın dolamıştım. Ben onun gömleğini ve sütyenini çekip çıkarırken, elleri hararetle düğmelerimin geri kalanını açtı ve gömleğimi omuzlarımdan itti.

Ten tene, vücudunun benimkine karşı verdiği hisle homurdandım. Sert meme uçları kaslı göğsümün üzerinde sürükleniyor ve erimiş sıcak küçük amcığının karın kaslarıma sıkıca bastırıldığını hissettiğimde sikim zonkluyordu.

"*Yatak odası*," diye hırladım dudaklarına hararetle. "Yatak odan nerede lan?"

"Üst katta!" diye nefes nefese kaldı. "Yukarı-oh *lanet* olsun."

Dönüp merdivenlere doğru yürürken ağzım aşağı eğildi ve dudaklarımın arasında bir meme ucunu emdi. Merdivenleri ikişer ikişer çıktım, kalın sikim her zamankinden daha sertti; inlemelerinin sesi kulaklarımı dolduruyor, amının tadı dilimde kalıyor ve beni daha fazlası için acıktırıyordu.

>f v

Tanrım, bunu özlemiştim. *Onu* ve beni ciyaklatmasını, nefessiz bırakmasını ve *boşalmamı* özlemiştim.

Rowan tanıdığım tek erkekti - ağabeyimin arkadaşı, muhteşem, sarı saçlı, külot eriten altın çocuk. O zamanlar, yolun yanlış tarafından gelen küçük, endişeli bir gotik kızdım ve Rowan bunun tam tersiydi. İyi ve sevgi dolu bir aileden geliyordu. Sınıfın en iyisiydi, okulun oyun kurucu kralıydı ve sarmaşık liginde bir okulda büyük başarılarla imza atma yolundaydı.

Ve onu istedim.

"İstemenin" ne olduğunu anlamamı sağlayan muhtemelen Rowan'ın kendisiydi. Yani o benden beş yaş büyüktü, ağabeyimin arkadaşıydı ve ben muhtemelen onun için görünmezdim. Yıllarımı gizlice onu arzulayarak, gecelerimi onu nasıl baştan çıkaracağımı ya da yatak odama nasıl girip *beni* nasıl *alacağımı* hayal ederek geçirdim. Tabii ki hepsi hayaldi, hepsi aptalca fantezilerdi. Ama sonra bir gün Rowan Turner geri döndü ve döndüğünde bir şeyler değişmişti.

Ateşli bir adam olarak gitmişti. Sertleşmiş, büyümüş, muhteşem bir *adam* olarak geri döndü. Ve görünüşe göre, büyüyen tek kişi o değildi. Kasabaya döndüğü o ilk yaz, on sekiz yaşındaydım, liseden yeni mezun olmuştum ve dünyayı ele geçirmeye hazırdım. Rowan yirmi üç yaşındaydı, ceza adaleti diploması ve bir yıllık polis akademisi eğitimi almıştı. Lockton'da genç bir polis açığı vardı ve birdenbire hayalimdeki aşkım şehre kalıcı olarak geri dönmüştü. Birbirimize rastladık, birbirimizin gözlerinin içine baktık ve gözlerimizi ayırdığımızı hiç sanmıyorum.

Ondan sonra işim bitmişti. Birbirimize çok düştük ve her fantezim gerçek olmuştu. O benim ilkimdi ve birlikte yaşamaya başlamamız uzun sürmedi. Şehre döndükten bir yıl sonra yeminlerimizi ettik, yüzüklerimizi taktık ve bir anda *Bayan* Rowan Turner oldum. Ve iki yıl boyunca her şey mükemmeldi.

Sayılır.

Sorun şu ki, içten içe onun düşündüğü kişi olmadığını biliyordum. Elbette, biraz ateşli ve küstah olduğumu ve daha sert bir geçmişten geldiğimi biliyordu. Ama hiçbir zaman hepsini bilmedi, çünkü bilmesini hiç istemedim. Kardeşim Shepherd, ben ve annemiz Lockton'a taşınmadan önce, kelimenin tam anlamıyla kendi başımızın çaresine bakmak zorundaydık. Shepherd sert olandı; kendisine atılan her şeye iki kat daha sert karşılık verebilen. Ama ben altı-dört yaşında ve kaslı biri değildim. Sinsi olmayı öğrenmek zorundaydım. Bazı geceler yemek yemek istiyorsam nasıl yemek çalacağını öğrenmek zorundaydım.

nce yiyecek içindi, çaresizlikten. Ama sonra eğlence için oldu - kıyafetler, makyaj malzemeleri, CD'ler ve bir ge kızın isteyebileceği ama aslında karşılayamayacağım her şey. Ama eğlence için yaptıktan sonra, meydan okumak için yapmaya başladım. Sonra bu tür yetenekler arayan insanlar tarafından *fark edildim* ve sonra bir gelecek için yaptım. Ama sonra Rowan eve geldi ve bende sırlıklam aşık oldum. Ve sonra hırsız lanet bir *polisle* evlendi.

Yani iki yıl boyunca işe yaradı sayılır. Ama sonra her şey yerle bir oldu. Kaçtım çünkü kaçmak zorundaydım. Çünkü dediğim gibi, ilişkimiz sadece iki şekilde sona erecekti: ya ben onun hayatını mahvedecektim ya da o beni hapse atacaktı. Benim geleceğim, gerçekten iyi olduğum şeyi yapmaktı, yani almamam gereken şeyleri almak. Ama lanet olası FBI'a başvurmakla meşgul olan lanet olası bir polis memuruyla evlenmiştim ve bunun gerçekliği çok fazlaydı. Rowan geç saatlere kadar Büro'ya giriş sınavına çalışıyordu ve ben de aslında birinin gizli kasasını açarken garsonluk yapıyormuş gibi davranıyordum.

Onu aldatıyormuşum gibi hissedene kadar yalanlar giderek daha fazla birikti ve bu beni hasta etti. Ben de kaçtım.

...Ama artık kamıyordum ya da yalan söylemiyordum. Kendime hala yapabileceğimi söylemek istesem bile, kovalamacanın bittiğini biliyordum. Onsuz geçen iki yıldan sonra, lanet olası bir öpücükle işim yine bitmişti. Kalbim hala onun ağzından fırlayacakmış gibi atarken, mutfakta o kadar sert boşalmıştım ki, artık onun olduğumu biliyordum.

Kanca. Misina. Sinkers.

Küçük yatak odama girerken kapı duvara çarptı. Odaya yuvarlanırken inledim, ona sıkıca sarıldım ve onu şiddetle öptüm. Rowan'ın kasları ellerimin altında dalgalandı ve meme uçları onun sert, yontulmuş göğsünün üzerinde elektriksel olarak sürüklenirken inledim. Büyük, güçlü elleri kıçımı sahiplenici bir şekilde kavradı, öyle ki sanki hiç bırakmayacakmış gibi hissettirdi.

Odanın öbür ucuna, yatağa doğru sendeledik ve beni yatağın üzerine fırlattığında nefes nefese kaldım ve kıkırdadım. Onun önünde çırılçıplak kalmıştım, bacaklarımı altına kıvırırken kızardım. Ama Rowan başını sallarken homurdandı.

"Sakın benden kaçmaya kalkma bebeğim," diye inledi.

Elleri bacaklarıma doğru kayarak onları birbirinden ayırdı ve beni şiddetle kızarttı.

"Bu güzel küçük amcığı çok özlemişim," diye homurdandı derinden. Bacaklarımın arasından yatağa doğru sürünmek için hareket etmeye başladı, ama göğsüne bir ayağımla basarak onu durdurdum.

"Uh-uh," diye mırıldandım, nabzım hızla atıyordu. "*Benim sıram.*"

Tekrar yatağın kenarında durana kadar onu geri ittim ve öne doğru kaydım. Yatağın üzerinde dizlerimin üzerindeyken, minyon bedenime kıyasla devasa cüssesinin farkıyla hâlâ üzerimde yükseliyordu. Ellerim kemerine gidip onu çözerken nabzım hızlandı. Düğmesini çekince kot pantolonu açıldı ve fermuarını indirdiğimde Rowan homurdandı.

Kotun altındaki *devasa* boyutunu hissettiğimde inledim ve amım anında arzuyla doldu. Rowan şimdiye kadar birlikte olduğum tek erkek olabilirdi ama kaslı kalçalarının arasına sıkıştırdığı sikin *delicesine* büyük olduğunu bilecek kadar çok şey biliyordum. Bekâretimi aldığında beni ağzıyla üç kez boşaltmış ve *ardından* yaklaşık on dakika boyunca yavaşça içeri girmişti. İlk seferini hatırladıkça ürperiyordum; içime yavaşça girerken ne kadar büyük hissettirmişti ve dar amımın onun büyüklüğü etrafında yavaşça gerildiğini hissederken ne kadar inanılmaz derecede dolu ve inanılmaz derecede tahrik olmuşum.

İlk seferde çok şey almış olabilirim, ama ondan sonra ne kadar iyi hissettirdiğini biliyordum. Ve ondan sonra, onun koca sikin *bağımlısı* olmuşum. Ve şimdi, orada, ondan bir psikopat gibi kaçtıktan iki yıl sonra sahte bir isimle kiralanan o yatak odasında, özlem *gerçektir*.

Parmaklarım kotunu indirdi ve içinden çıktı. Karın kaslarının dalgalanışını izlerken nefes nefese kaldım ve tekrar ayağa kalktığında, boxer'ındaki *devasa* şişkinliği görünce kalçalarımın arasında ıslak bir sıcaklık birikti. Parmaklarımı bel bandına geçirirken ona baktım, çekiştirmeye başladığımda çenesinin gerilmesini ve gözlerinin mavi ateşle parlamasını izledim. Yavaşça, çok yavaşça, aşağı doğru sıyırdım. Benim de bakışlarım kaydı ve onun kalın, şişman poposu görüldüğünde inledim.

Kahretsin, büyük bir aleti vardı.

Boxeri gittikçe daha aşağıya çektim, o muhteşem, damarlı siki gittikçe daha fazla ortaya çıkardım, sonunda son bir çekişle kumaş serbest kaldı ve koca siki serbest kaldı.

Ve ben sadece *inledim*.

Lanet olsun, daha da mı *büyümüştü*? Bunun mümkün olup olmadığını bile bilmiyordum ama tek bildiğim onu fena halde istediğimdi. Gözlerim onunkilere kayarken öne doğru eğildim ve yavaşça ağzımı açıp şişmiş tacının üzerine batırdım.

Kahretsin, bunu kaçırmışım.

Küçük ağzımın kalın sikinin etrafında gerildiğini hissettiğimde hevesle inledim. Dilim kalın kafasının etrafında dönerken Rowan zevkle tısladı ve elleri saçlarıma gittiğinde ürperdim. Beni asla *zorlamazdı* ama kontrolü ele almasından ne kadar hoşlandığımı uzun zaman önce öğrenmiştik. Dudaklarım sikinin etrafındayken ellerinin saçlarıma dolanması beni *çılıgına* çeviriyordu.

Hevesle mırıldandım, elleri saçlarımı sıkarken şişmiş sikini ıslak ıslak yaladım. Uyarılma içimde patladı ve bir elimi bacaklarımın arasına bıraktığımda istesem bile kendimi durduramadım. Onun büyük sikini emerken istekli amımı okşarken inledim ve Rowan ne yaptığımı görünce inledi.

"O küçük amcığı benim için güzelce ıslatıyor musun, bebeğim?" diye hırladı ve beni hevesle inletti. "O güzel amcığınla oyna ve onu öyle bir ıslat ki bebeğim. Dağınık olsun ve *benim* şişman horozum için hazır olsun, çünkü seni tekrar *benim* yapacağım."

Kocaman aletin etrafında gırtlığımı yırtarcasına inliyor, klitorisimi ovuştururken onu hevesle emiyor ve şapırdatıyordum. Rowan homurdandı, kalçalarını hafifçe iterek şişman gövdesini dudaklarımın içine sokup çıkarırken, şişmiş kafasından damlayan prekumu dilimin üzerine itti. Bir elimle klitorisimi ovuştururken, diğer elimle de kocaman, ağır, döl dolu taşaklarını avuçlamak için kalçalarını okşarken zevk içimde dalgalanıyordu. Daha sert emdim, onu umutsuzca istiyordum.

Onu *tatmak* istiyordum. Ağzımı sıcak dölleriyle doldurduğunda her zaman hissettiğim o güç heyecanını yaşamak istiyordum. Ve bunu *şimdi* istiyordum. Hevesle höpürdetirken inledim, taşaklarını okşarken dudaklarımı sikinde aşağı yukarı oynattım. Ama aniden Rowan inledi ve beni yavaşça kendisinden uzaklaştırdı, saçlarım hâlâ yumruğuna dolanmıştı.

"*Siktir*, bebeğim," diye homurdandı, kasları dalgalanırken ve sıkılırken nefes nefese kaldı. "Buraya gel," diye nefes nefese kaldım.

"İstiyorum-"

"Ne istediğini biliyorum, pis kız," diye homurdandı ve beni inletti. "Ve bunu daha sonra alacaksın. Ama şu anda *bunun* için bir saniye daha beklemeyeceğim."

Eli bacaklarımın arasına girdi, parmaklarımı çekiştirdi ve bir parmağını amımın derinliklerine soktu. Beni yatağa geri itip üzerine tırmanarak bacaklarımın arasına girdiğinde açlıkla inledim. Nefes nefese kaldım, bacaklarımı kalçalarının etrafına sardım ve büyük horozunu tam amımın üzerinde okşarken izledim.

"Seni lanet olası," diye inledim.

"Seni kızdırmamdan hoşlandığını ikimiz de biliyoruz," diye homurdandı kurt

gibi sırtarak. "Belki de değişmişimdir," diye karşılık verdim.

Üzerime eğilip dudaklarını dudaklarıma yaklaştıırken sırtışı düpedüz ukalalığa dönüştü.

"Bebeğim, ikimiz de biliyoruz ki konu sen ve ben, bu horoz ve o güzel küçük kedi olduğunda *hiçbir* şey değişmeyecek."

Kalçalarını öne doğru eğdi ve sikinin uzun zamandır ilk kez amıma değdiğini hissettiğimde eridim. Rowan inledi, şişmiş başını dudaklarımın arasına itti ve sonra ileri geri iterek beni kızdırdı. Alt tarafını bana doğru itti ve itti, içime batmadı ama alt tarafının klitorisimin üzerinde sıyrılmasına izin verdi. Nefesim kesildi, tırnaklarımı kaslı kollarında gezdirirken zevkten içim içime sığmıyordu.

"*Siktir*, Rowan!"

"Şimdiden yaklaştığını biliyorum, sevgilim," diye inledi, kalçalarını iterek. "Bu yaramaz amcığı çok sert bir şekilde boşaltmamı istediğini biliyorum."

"*Lütfen...* Tanrım!"

Rowan daha sert itmeye başladı, koca sikinin kalın ve zonklayan her santimini amımın üzerinde kaydırıyordu. Hâlâ içeri itmiyordu, sadece alaylarıyla beni *çıldırtıyordu*. İçimdeki baskıyı ve ateşi hissedebiliyordum -tüm kontrolümü kaybetmeye başladığımda daha sıcak ve daha sıcak bir şekilde kükrüyordu. Başımı arkaya attım, adını haykırdım ve bana doğru iterken kollarını sıkıca kavradım. Rowan'ın yapışkan prekumu amımın her yerine damlıyor, ikimizi de kaygan ve kaygan yapıyordu. Ona baktım ve gözlerimiz kilitlendiğinde, bakışlarında her şeyi görebiliyordum -aşk, şehvet, kaçışıma duyduğu öfke ve bir daha asla kaçmama izin vermemenin demir gibi sahipleniciliği.

Ve sadece bu düşünce bile beni uçurumun kenarına

itti. "Rowan... Ben-ben-ben-"

"*Gel* Lucy," diye inledi, vücudundaki tüm kaslar kasılmış ve şişkinleşmişti. "Benim için gel, bebeğim. O güzel amcığın sikimin her tarafına boşalmasını sağla."

Sertçe itti, klitorisimin üzerinde gıcırdadı ve aniden işim bitti. Orgazm içime çarptığında haykırdım, tırnaklarım derisini kazarken bacaklarım onu çok sıkı sıkıyordu. Kükredi, bir kez daha itti ve aniden benimle birlikte geliyordu. Sperminin kalın, sıcak, yapışkan beyaz ipleri karnıma ve amıma sıçrarken inledim. Başka bir kalın fışkırma göğüslerime inerken homurdandı, titreyen, orgazm olan amıma daha fazla damladı ve beni kesinlikle onunla karıştırdı.

Nefes nefese durduk ve dudakları dudaklarıma yapıştığında onu her bir parçamla öptüm. Ne kadar süre hiç konuşmadan öylece yattık, sadece birbirimize sarıldık ve kalp atışlarımız normale dönerken yavaşça öpüştük.

Sonra birden Rowan kaskatı kesildi.

"Misafir mi bekliyorsun?"

Kanım dondu. "*Ne?*"

Bakışlarındaki sertliği takip ederek pencereye gittim, orada uzun araba yolunda ağaçların arasından süzülen farları görebiliyorduk.

Hay sikeyim.

Gözlerimiz kilitlendi ve yüzüm soluklaşırken başımı salladım. "Asla misafir

beklemiyorum." "*Siktir,*" diye homurdandı Rowan ve aniden kapıya doğru fırladı.

"Burada kal!"

"Cehennem gibi," diye tısladım, üzerime bir bornoz sardım ve onu takip ettim.

Çıplak bir halde merdivenlerden indi ve silahını benden çekip aldıktan sonra fırlattığı yerden aldı. Garaj yolundaki araba gıcırdayarak dışarıda durdu ve motor kapanırken birden fazla kapının açılma sesini duyabiliyorduk. Rowan döndü ve bana ters ters baktı.

"Yukarıda kal-" "*Luuucy!*"

Tüylerim diken diken oldu ve anında dışarıda kimin olduğunu anladım. Rowan da bunu yüzümde gördü ve dişleri bir hırıltıyla parladı.

"Bardaki bok kafalı mı?" diye tısladı.

Başımı salladım. "Ve arkadaşlar, öyle

görünüyor."

Bir tüfek sesi duyuldu ve kanım dondu.

"Çık oradan *Luuucy,*" diye bağırdı Sürüngen. "Ve eğer küçük arkadaşın da seninle birlikteyse, ona söyle, ben senin o güzel-"

Rowan *şimşek* gibi hareket etti. Akıcı bir hareketle ayağa fırladı, *ön kapıyı* tekmeledi, silahını doğrulttu ve tetiği çekti; ellerim çığlıklarımı durdurmak için ağzıma giderken bir, iki, üç, dört kez. Omzunun üzerinden, silahlı üç adamın kaya gibi yere düşmesini izledim ve dördüncüsü silahı yerdeyken kanayan elini tutarken çığlık atmaya başladı.

Dördüncüsü Sürüngen'di.

"Seni orospu çocuğu!" Sıkışmış yüzü solgun ve gözleri vahşi bir şekilde çığlık attı. "Kiminle

uğraştığın hakkında bir fikrin var mı?"

"Hayır," diye homurdandı Rowan, kapı aralığında dimdik duruyordu, hâlâ çıplaktı ve hâlâ silahı doğrultuyordu. "Ama bir sonraki kelimelerini çok dikkatli seçmek isteyeceksin."

Sürüngen dudak büktü ve Rowan'ın yanından bana baktı. "Oğlancığına söyle, bana sikini sallaması ne onu, ne seni, ne de bu lanet dağdaki *herhangi birini* kurtaracak. Bir fırtına yaklaşıyor, seni küçük sürtük ve bu lanet olası yeri paramparça ederken onu izleyeceksin-"

Rowan'ın elindeki silah keskin bir çatırtıyla patladı ve Sürüngen yere yığılırken nefesim kesildi.

Sessizlik çöktü ve tek duyabildiğim kendi nabzımın atış sesiydi. "Um, kolluk

kuvvetlerinin-"

Rowan sessizce homurdandı: "Söz konusu sen olduğunda ilgilendiğim tek şey seni korumak," dedi. Döndü ve gözlerimiz kilitlendi. "Lucy."

Kaşlarımı kaldırdım ve gözleri kısıldı.

"Kimden kaçtığınızı ve tam olarak kiminle 'uğraştığınızı' bilmem gerekiyor," diye homurdandı ve karda yatan Sürüngen'i başıyla işaret etti.

Yutkundum ve başka tarafa

baktım. "Lucy."

"Anthony Marcello." Hızlıca ağzımdan kaçırdım ve Rowan'ın çenesi sıkıştı.

"Benimle dalga geçiyorsun, değil mi?"

Başımı salladım ve o da bana baktı.

"Anthony Marcello'ya bulaşarak ne *halt* ediyorsun!" "Bu bir işti, tamam mı?"

"Tanrı aşkına Lucy," diye tısladı, gözlerini kaçırdı ve başını salladı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Senin standartlarına göre yaşayamadığım için *çok üzgünüm*, Altın Çocuk," diye karşılık verdim. Rowan, Shepherd'ın yıllar önce ona taktığı bu lakaptan *nefret ederdi* ve ben bunu söylediğimde ters ters baktı.

"Lanet olası mafya psikopatlarıyla çalışmama standartlarının çok şey istediğini sanmıyorum Lucy," diye mırıldandı sessizce küfretmeden önce. "Buradan siktir olup gitmemiz gerekiyor."

"Oh, öyle mi düşünüyorsun?"

Bana ters ters baktı ve ben de iç çektim. "Sanırım güvende olacağımız bir yer biliyorum." "Evet," Rowan parmaklarını kirli çenesinin üzerinde gezdirdi. "Sanırım ben de biliyorum."

XXp ~ F

Siktir. Eğer daha önce boka batmadıysam, o zaman kesinlikle boka batmıştım. Az önce kimi havaya uçurduğumu biliyordum ve haber zincire geri döndüğünde, bunun için ciddi bir cehennem yakalayacaktım.

Anthony Marcello'nun adamları. *Lanet* olsun. Aylardır Marcello davasıyla ilgileniyordum, ama lanet olsun, o Chicago mafyasını Blackthorn gibi bir yerle ilişkilendirmek aklımın ucundan bile geçmezdi.

Ama işte oradaydık ve bir kez daha hayatımdaki tüm ipler oraya dönüyor gibiydi. Ya da belki de hepsi *ona* çıkıyordu.

"Vay, vay, Kaptan Amerika geri döndü."

Mountain Steel Motors'un büyük garaj kapısı Ryker James'in kendini beğenmiş yüzünü gösterecek şekilde açılırken ters ters baktım. Arkasında arkadaşları ve iş ortakları Stone ve Axe kıkırdıyordu. Tamam, aptalca bir lakaptı ama bunu nasıl hak ettiğimi biliyordum. Aylar önce, Blackthorn'a en son gittiğimde, resmi bir FBI işi için oradaydım. O zamandan beri burada yaşayan birkaç adamla biraz temas halindeydim.

Aslında o dağdaki herkes oraya ya bir şeylerden kaçmak ya da yeni bir başlangıç yapmak için gelmişti. Ve lanet olsun, eski ben bunu hiç yutmazdı. Her şeyi tamamen siyah ve beyaz olarak gördüğüm zamanlarda, bu adamların hiçbirini "eski" kanun kaçağı veya motorcu olarak görmezdim, onları sadece geçmişlerindeki suçları ve günahlarıyla görürdüm.

Ama ben değişmiştim. Eskisi gibi siyah beyaz bir sik kafalı değildim. Hayat benim için çizgileri bulanıklaştırmış, daha önce hiç görmek istemediğim grileri göstermişti. Örneğin Ryker, Axe ve Stone'u ele alalım. Eski hayatlarında, batıda Kayıp Şeytanlar adında oldukça sert bir motosiklet kulübünde sırasıyla Başkan, Başkan Yardımcısı ve Başçavuş olarak görev yapıyorlardı. Rakip bir

kulüp tarafından ihanete uğrayana, pusuya düşürülene ve katledilene kadar oldukça sert bir ekip yönetiyorlardı. Tüm Kayıp Şeytanlar

O gece vurulmuşlardı, üçü hariç, onlar ya uzaktaydı ya da bir şekilde çileden kurtulmuşlardı. Şimdi hepsi Blackthorn'a ve yeni adamlar olarak yeni hayatlara giden yolu bulmuşlardı.

Ryker'ın küçük kızı Kyrie ve karısı Addison vardı ve kanun kaçağı hayatından mutlu bir şekilde kurtulmuş, kendi motosiklet dükkanını işletiyordu. Axe, Mountain Steel Motors'un ortağıydı ve Jackie'nin kız kardeşi olan karısı Larkin'den olan ikiz kızlarının gururlu babasıydı. Jackie ve Stone ise lanet olası bir bar ve restoran işletiyorlardı. Yani, kanun kaçağı günlerinde yaptıkları silah kaçakçılığından ve kurşunlardan kaçmaktan çok farklıydı.

Ve dediğim gibi, eski ben geçmişin ötesini göremezdi. Polis olduğum zamanlarda Lucy'nin kardeşini ve en iyi arkadaşım Shepherd'ı sarhoşluk ve düzensiz davranıştan *tutuklamıştım*. Kendi kayınbiraderimi, onu eve götürüp uyumasına izin verebilecekken. İşte ben böyle kuralcı bir hıyardım.

Şimdi mi? Artık değişmiştim. Ya da en azından

değişiyordum. "Hey, büyük kalkanın nerede,

Kaptan?" Axe sırttı.

Tamam, bak, anladım - sarı saçlar, kare çene, göğsümdeki rozet. Özellikle Ryker, Stone ve Axe gibi birkaç eski motorcu kanun kaçağı için kelimenin tam anlamıyla Johnny-Law'dım. Ama kanun adamlığı konusunda kalbimin ne kadar kırık olduğunu bilmiyorlardı.

"Beladan uzak durmak mı?" İri sakallı eski MK başkanına bakarak Ryker'a homurdandım.

O hafif tehlikeli, rahat gülümsemesiyle sırttı. "Polis işi için burada olup olmadığınıza göre değişir."

Lucy kaşlarını çatı. "Bekle, hepiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Daha önce, Harry "Shotgun" Shaunessy'yi indirmek için Blackthorn'a gittiğim son seferde, Lucy gerçekten de uzaktaydı. Tabii o sırada kaçak karımın orada yaşadığına dair hiçbir fikrim yoktu ve daha sonra muhtemelen bir tür iş yaptığını anladım. Ama her halükarda, her şey olup bittiğinde Blackthorn'da değildi. Yani şans eseri ben buradayken o da buralarda değildi. Harry'nin suç ağıyla ilgili hâlâ aktif bir soruşturma olduğu için, Harry'nin ortadan kaldırılmasıyla ilgilenen adamlardan adımları ve olayla ilişkimi kendilerine saklamalarını istemiştim. Ve lanet olsun, sanırım bu isteğimi gerçekten yerine getirdiler.

Ryker bana baktı ve ben de boğazımı temizledim. "Birkaç ay önce sen şehir dışındayken, polis ve FBI buradayken yaşanan o büyük çatışma mı?"

Çenesi düştü. "O *sen miydin*?"

Başımı salladım.

"Ve sen hiçbir şey *söylemedin* mi?" diye tersledi, gözleri öfkeyle kısılmıştı.

"Burada olduğunu bile bilmiyordum, sakin ol," diye homurdandım, s o n r a kaşlarımı çattım. "Ve kaçan ve bulunmak istemeyenin kim olduğunu hatırlayalım, *tatlım*," diye mırıldandım.

Tam o sırada mağazanın kapısı açıldı ve Stone'un karısı Jackie koşarak dışarı çıktı. Hemen Lucy'nin yanına koştu ve kollarını ona dolayarak sıkıca sarıldı.

"İyi misin?"

"Evet, ben-" Lucy başını sallamadan önce bana bir kez daha ters ters baktı. "Evet, ben iyiyim."

Stone öne çıkarken kaşlarını çattı ve bir zamanlar yardım ettiği FBI elemanı olan benimle, Jackie'yle onun restoranında çalışan Blackthorn'dan yeni gelen Lucy'nin arasına baktı.

"Dur bakalım, *siz* *ikiniz* birbirinizi

tanıyor musunuz?" Lucy başka tarafa

baktı. "Sayılır."

Gözlerimi devirdim. "Biz evliyiz."

Jackie, Stone, Ryker ve Axe'ın çeneleri *düştü*.

"Uh, *ne*?" Jackie boğuk bir sesle konuştu.

"Evli. O benim karım."

"*Eski karım*," diye

mırıldandı Lucy.

Yine gözlerimi devirdim. "Teknik olarak hâlâ benim karım," diye hırladım ona.

"Tamam, ne var biliyor musun?" Bana ters ters baktı ve tehditkâr bir bakışla parmağını salladı.

"Oraya gitmek mi istiyorsun?"

"*Ooookay*," dedi Ryker ellerini sertçe birbirine vurarak. "Jerry Springer saçmalığını bir süreliğine bırakalım," diye homurdandı gözlerini bana çevirirken. "Bana Lucy'nin evinde olanlardan biraz daha bahset." Dükkâna gitmeden önce aramıştım ama oldukça belirsiz konuşmuştum. Ryker beni yavaşça içine alırken sakalını sıvazladı.

"Birini mi indirdin?"

"Dört."

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Tanıdığım biri mi?"

"Bundan şüpheliyim. Anthony Marcello için çalışan bir avuç serseri."

Axe öne çıkarken kaşlarını çattı. "Chicago mafyası Anthony Marcello mu?"

Başımı salladım ve o da küfretti. "Bu şerefsizlerin Blackthorn'da ne işi var?"

Onlara daha fazlasını anlatma fikrini düşünmeye başlamıştım ki Lucy yine de devam etti ve her şeyi anlattı. "Beni arıyorlar."

Ona "ne dediğine dikkat et" der gibi baktım ama o beni omuz silkerek geçiştirdi. Jackie kaşlarını çatı. "Kızım, Chicago mafyası *seni* ne diye arıyor?"

Lucy bana baktı ama ben sadece omuz silkdim. "Sana kalmış," dedim sessizce. Burada yeni bir hayat kuracağını biliyordum. Onu toplumlarına kabul eden, ona destek ve iş veren insanlara, onlara anlattığı kişi ya da şey olmadığını söylemek kolay olmayacaktı.

Derin bir nefes aldı ve havayı hızla dışarı verdi. "Ben, uh... Black'e gelmeden önce benimle ilgili size anlatmadığım bazı şeyler var-"

Jackie onu rahatlatıcı bir eliyle kolundan tutarak ve sıcak bir gülümsemeyle başını sallayarak durdurdu. "Yapmak zorunda da değilsin tatlım. Gerçekten." Omuz silkti. "Yani, hepimiz buraya uzaklaşmak istediğimiz hayatlardan geldik. Blackthorn'u bu kadar büyülü yapan da bu ve hepimiz bu yüzden burada kalıyoruz. Bakın, buraya gelmeden önce ne yaptığınızın bir önemi yok. Buradasınız, toplumun bir parçası olduğunuzu ve güvenilir olduğunuzu kanıtladınız, önemli olan da bu."

Lucy dudağını çiğnedi ve iltifat alma konusunda ne kadar kötü olduğunu bilmem hoşuma gitti. Jackie onu kocaman bir kucaklamanın içine çekti ve Lucy kollarını arkadaşına doladı.

"Teşekkürler, gerçekten," diye fısıldadı sessizce.

Stone boğazını temizledi. "Ama, uh... bize belki Cliff-notes versiyonunu verirseniz *yardımcı* olabilir mi?"

"Kyle!" Jackie, adama dirsek atarken *kimsenin* onun için kullanmadığı ismi kullanarak mırıldandı. "Öyle değil!"

"Bu aslında hepinizin buradaki riski anlamanıza yardımcı olabilir," diye mırıldandım. "Üzgünüm ama gerçek bu."

Jackie kaşlarını çatı ama Lucy başını salladı. "Hayır, o haklı." Alt dudağını çiğnedi. "Anthony Marcello'nun adamları aldığım bir şey yüzünden beni arıyorlar. Onlara borcum var ve onun peşindeler."

"*Anthony Marcello*'ya borcun mu var?" Axe'ın çenesi bana bakmadan önce gerildi. "Sanırım bu adamın nasıl bir pislik olduğunu zaten biliyorsun?"

"Temel bilgiler," diye homurdandım. "Büro'nun onun hakkında oldukça büyük bir dosyası var, ama hiçbir yere gitmedi." "O dosyada düşmanlarının *derisini* bir vahşi gibi *yüzmeyi* sevdiğinden mi bahsediliyor?"

Gözlerim kalın kalın yutkunan Lucy'ye kaydı. Ryker kaşlarını çattı ve elini kaldırdı.

Bakışlarını Lucy'ye çevirmeden önce Axe'a, "Neden geri çevirmiyoruz kardeşim," diye homurdandı. "Demek Anthony Marcello'dan bir şey aldın ve şimdi parasını geri istiyor."

Başını salladı. "Evet, temelde."

"Yani, bu gece yere serdiğiniz adamlardan biri Anthony Marcello'nun kendisi değilse, sanırım bu iş daha bitmedi."

Kadın başını salladı ve Stone başıyla onayladı. "İkinizin takılabileceği ve göze batmayacağınız bir yer biliyorum."

Lucy başını kaldırdı. "Blackthorn'u terk etmeyeceğim ya da kaçmayacağım. Kennedy dışarıdayken olmaz. Yani ya bu pislikler onu bana bağlarsa?"

Kennedy Lucy'nin Blackthorn'daki ilk arkadaşıydı, oda arkadaşından bahsetmiyorum bile. Ve şu anda, Harry Shaunessy, Landon ve Caleb konusunda bana çok yardımcı olan iki kanun kaçağı dövmeceyle birlikteydi. Ve "birlikte" derken, gerçekten *birlikte*. Sevdiğin kadını başka bir adamla paylaşmayı *hayal* bile edemezdim, ama hey, herkes kendi başına, sanırım.

Gözlerim kısıldı. Bu, Lucy ile ne kadar benzer düşündüğümüzün açıkça görüldüğü örneklerden biriydi. Burada tehlikedeydi ve ona ulaşmanın bir yolu olarak aklı hemen etrafındaki bu serseriler tarafından zarar görebilecek kişilere gitti.

Ama Ryker kaslı, mürekkepli kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken başını salladı. "Kennedy iyi olacak," diye homurdandı. "Landon ve Caleb'i arayıp onları bilgilendireceğim. Zaten hepsi hâlâ bisiklet gezisinde, o yüzden bu Marcello denen herif konusunda neyle karşı karşıya olduğumuzu öğrenene kadar onlara ortalıkta görünmemelerini söyleyeceğim."

"Yani onun için bu ikisinden daha iyi insanlar düşünebiliyor musun?" Jackie gülümsedi ve Lucy'nin gözle görülür biçimde biraz rahatladığını gördüm.

Stone'a başımı salladım. "Senin bu yerin neresi?"

"Dağın tepesinde eski bir kulübe." Omuz silkti. "Süslü değil-"

Jackie yüzünü buruşturarak, "Neredeyse hiç *ısınmıyor*," dedi. "Ama oldukça gözden uzak bir yer.

Güven bana, nerede olduğunu bilmeyen hiç kimse seni orada bulamaz."

"Mükemmel," diye homurdandım. "Oraya nasıl gideceğiz?"

"Yarın sabah hava aydınlandığında," diye başını salladı Stone. "Bu gece burada kalacaksın, ama seni oraya götürürken ve güvende olmanı sağlarken uçurumdan yuvarlanmayacağımı bildiğim ilk ışıpta götüreceğim."

>f v

BURADAYDI. Blackthorn'daydı.

Bunun beni *neden* bu kadar rahatsız ettiğinden bile emin değildim ama ediyordu. Rowan'ın *burada*, yeni hayatıma bu kadar yakın *olduğunu* ve bir şekilde birbirimizin yanından geçip gittiğimizi bilmek içimi yakıyordu. Bir yanımda kaçtığım hayatın, özenle kurduğum yeni hayata çarpmasına kızmıştı. Diğer yanımda ise sevdiğim adamdan kaçtığım için kendimden bu kadar uzun süre nefret ettiğim ve aylar önce basit bir plan değişikliğiyle yüz yüze gelebileceğimiz için öfkeliydi.

Küçük buluşmamız kafa karıştırıcıydı. Bir yandan onu tekrar görmek, tekrar öpmek ve onu tekrar hissetmek -o isteği ve durdurulamaz arzuyu tekrar hissetmek- çok uzun süre soğukta kaldıktan sonra eve dönmek gibiydi. Ama diğer yandan, bunu *kendi* şartlarıyla yaptığını hissediyordum. Kurtarılması gereken zor durumdaki bir genç kız gibi hissetmekten *nefret* ediyordum. Ve kurtaran Rowan olunca, ben gittikten sonra onun küçük kozmik "siktir git "i gibi hissettim. "Gördün mü, bensiz ne yapardın?" gibi.

Bunun aptalca olduğunu biliyordum ve tüm bunlar için *ona* kızmak daha da aptalcaydı. Ama işte oradaydım, etrafımdaki donmuş dağa bakmak için geri dönmeden önce, kocaman eski şöminede ateşi körüklerken ona bakmak için pencereden uzaklaşıyordum.

Stone ve Jackie abartmıyorlardı. Bizi sakladıkları kulübe *hiçliğin* ortasındaydı. Zorlukla geçilebilen toprak bir yoldan, zar zor işaretlenmiş bir patikadan yaklaşık bir ya da iki mil kadar yürümek zorunda kalmıştık. Kulübenin kendisi de neredeyse dökülüyordu. Yani bir çatısı, dört duvarı ve bizi sıcak tutacak bir şöminesi vardı - ya da en azından bu şey çalışmaya başlarsa bizi sıcak tutacaktı. Ancak bunun ötesinde, süslü bir şey değildi ve bu hafifçe söylemekti. Tanrı aşkına, o şeyin bir *de müstemilatı* vardı.

Elektrik yok, akan su yok, ulaşmak için karların içinden geçmeniz gereken bir müştemilat ve doldurmak için şöminenin üzerinde bir sürü karı eritmek istediğimde banyo yapmak için büyük bir bakır küvet.

Ama haklıydılar: Bizi burada *kimse* bulamayacaktı. Ve Ryker, Stone, Axe ve Blackthorn'da yaşayan diğer birkaç adam -Brun, Vlad, Austin ve Dallas- Marcello'ların kapıyı çalma ihtimaline karşı bölgeye giren ve çıkan yollara göz kulak olmak için bir tür devriye oluşturunlardı.

"Son zamanlarda Shep'i gördün mü?"

Düşüncelerimi göz kırparak uzaklaştırdım ve pencereden döndüm. Rowan ateşi oldukça iyi yakmıştı ve sıcaklığın küçük kulübeyi doldurmaya başladığını hissedebiliyordum.

"Burada ve orada. Sen?"

Rowan başını salladı. "O zamandan beri değil..." Sözümü kesip kaşlarımı çattım ve ne demek istediğini anladım. Kaçtığımdan beri görmemiştim. Ve doğrusu kardeşimi de uzun zamandır görmemiştim. Ama sonra, Shepherd her zaman-

"Shepherd her zaman kendi bildiğini okur," diye mırıldandı Rowan, sanki aklımdan geçenleri okuyormuş gibi. Kaşlarını çattı. "Bugünlerde olmaması gereken bir şeyin içinde mi?"

Sırıttım. Kesinlikle birbirlerinden uzaklaşmışlardı ama ağabeyim ve Rowan'ın bu kadar uzun süredir arkadaş olmaları neredeyse komikti. Yani, tamamen zıt olmalarının yanı sıra, Shepherd'ın Rowan'a arkadaş demek yerine dişlerini dökmek istemesi için birkaç sebepten fazlası vardı. Bunlardan ilki ve en önemlisi, polis akademisinden dönüp on sekiz yaşında ayaklarımı yerden kesmesiydi.

Evet, Shep Rowan'ın küçük kız kardeşiyle çıkması fikrine hemen sıcak bakmamıştı. Aslında bunu öğrendiğinde neredeyse kavga edecekti. Ama bunun sadece bir kaçamak ya da Rowan'ın benden faydalanması gibi bir şey olmadığını anlaması uzun sürmedi. Sanırım ne kadar mutlu olduğumuzu görünce-

...*Öyleydik*. Bir zamanlar gerçekten öyleydik. Ama dediğim gibi, yalanlar birikti. Geçmişimin ona hiç anlatmadığım kısımları, yemek yemek için yemek çalmak veya daha sonra para karşılığı hırsızlık işlerine girmek gibi, hayatımın aşkı olduğunu bilsem bile mutlu olamayana kadar beni yiyip bitirdi. Korktum, kaçtım ve gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

"Shepherd her zaman kendi bildiğini yapar," diye Rowan'ın sözlerini tekrarladım ve o da sırtıttı.

"Yani, aynı eski saçmalık."

"Muhtemelen. Ama artık içmiyor."

Rowan şaşırmış görünüyordu. "Hayır mı? Ne yani, o gece onu hapse atmamdan mı?"

Gözlerimi devirdim. "Bence bıraktığı tek izlenim kayınbiraderinin tam bir pislik olabileceğiydi."

"Ben bir *polistim*, Lucy. O da siki pantolonundan dışarı sarkmış halde insanlarla dövüşmeye çalışıyordu." Kusma suratı yaptım ve Rowan kıkırdadı. Ama yavaşça, sanki yine aklımı okuyormuş gibi gözlerini bana dikti.

"Bana neden kızgın olduğunu söyleyecek misin?"

Kaşlarımı çattım. "Ben-"

"Evet, öylesin," diye hırladı sessizce. "Seni çok iyi tanıyorum, sevgilim. Ayrıca, az önce ateşi yakarken seni arkamdan bakarken yakaladım."

Yüzümün kızardığını hissettim ama sadece omuz silktilim. "Önemli bir şey değil."

"Seni bulduğum için mi kızgınsın, yoksa nerede olduğunu anladığım ama emin olana kadar gelmediğim için mi?" Gözlerim dik dik bakıyor. "Sen FBI'ın önemli adamısın. Bir yolunu bul."

Rowan başını salladı. "Oyun yok, tatlım. Biz hiç oyun oynamadık." "Peki,"

diye tersledim soğuk bir şekilde. "Artık her şey farklı."

"Nasıl?"

"Öyleler işte."

"Hayır, değiller," diye hırladı. "Sen hâlâ sensin ve ben hâlâ benim-"

"İşte sorun da bu!" Ben de karşılık verdim. "İşte bu yüzden," diye aramızda bir parmak salladım. "Bu yüzden daha önce işe yaramadı!"

"Hayır, bu daha önce işe yaramadı çünkü sen *kaçıp* gittin," diye tısladı Rowan.

"Güven bana *canım*," diye mırıldandım. "Sevgili küçük karın hakkında kesinlikle bilmediğin ve kesinlikle başa çıkamayacağın şeyler vardı-"

"Oh, senin suçlulara hizmet satan lanet bir hırsız olman gibi mi?" Rowan'ın çenesi, benim gözlerim kocaman açıldığında gerildi. "Evet, biliyordum Lucy," diye hırladı. "Biliyordum ve yutkundum ve her lanet gün uyanıp seni tutuklamamam için bir neden bulmaya çalıştım."

"İşte böyle!" Bağırdım. "Durum ve nokta ve *tam* da bu yüzden kaçtım."

"Ama avlanmak benim *işim* Lucy."

Rowan'ın eli arkasına, ceketinin altına uzandı ve bir çift kelepçe çıkarınca gözlerim açıldı.

Ona dudak büktüm. "Ne yani, *şimdi* de beni

tutuklayacak mısın?" "Tutuklamalıyım."

Kapıya doğru geri çekilirken ona ters ters baktım. "Peki ya kaçarsam?"

"Karda mı? Hiçbir yerin ortasında lanet bir dağın tepesinde mi? Seni üç saniye içinde yakalar, omzumun üzerinden atar ve şımarık kışını şuradaki yatağa kelepçelerim."

Sözleriyle içime bir sıcaklık yayıldı ve o sert, aç, baştan çıkarıcı bakışların altında

kıvrandım. Elindeki kelepçelere baktım. "Benden uzak dur," diye fısıldadım.

"Sorun da bu zaten meleğim," diye hırladı sessizce. "Senden uzak *duramıyorum*. Asla yapamadım ve asla da yapmayacağım."

Hırıltılı sözleri içimi yakıp kavurdu ve delici mavi gözleri gözlerime parlarken sessizce nefes almamı sağladı.

"Ayrıca bebeğim," diye mırıldandı, bana doğru yürüdü ve kelepçeleri salladı. "Seni kelepçelememden her zaman hoşlandığınızı biliyorum."

Kalçalarımın arasında biriken sıcaklık külotumu ıslatırken yutkundum ve bacaklarımı sıkıca birbirine kenetledim.

"Ancak daha sonra beni dışarı çıkarırsan," diye fısıldadım. "Bu sefer öyle mi olacak?"

"Öğrenmek zorunda kalacaksın."

"*Rowan*," dedim sessizce, başımı sallayarak. "Artık böyle oyunlar oynayamayız." Ona yalvarırcasına baktım. "Her şeyden sonra olmaz."

"Her şey senin koştüğün gibi mi?"

"Kahretsin Rowan, sen lanet olası bir *polissin*, tamam mı! Sen bir polissin

ve ben de..." "Küçük hırsız mı?"

Küçük sırtışı karşısında dudaklarımı büzdüm.

"Tamam, ben harika bir hırsızım, siktir git."

Bana doğru ilerlemeye devam etti, sırtım kapıya değene kadar geri adım atarken nefesim kesildi. "Ve?" diye hırladı.

"Yağ ve su, bebeğim," diye fısıldadım. "Ateş ve buz."

Yaklaştıkça yutkundum, içim ısındı, oda daha da ısındı ve bana doğru hareket ettikçe nabzım daha da hızlandı.

"Hayır, daha çok ateş ve ateş gibi, meleğim."

"Ateşe ateşle karşılık veremezsin," diye fısıldadım.

Yüzünde çılgınca bir şey parladı ve gözlerimin içine bakarken elleri aniden belime kayınca nefesim kesildi.

"İzle beni."

Dudakları sert ve güçlü bir şekilde dudaklarıma yapıştı, nefesimi kesti ve ayak parmaklarımdan kavrılmasına neden oldu. Dudaklarına doğru inledim, onu öptüm ve kendimi tamamen onun içinde kaybettim. Ve işte böyle, gitmiştik.

Rowan beni kaldırırken dudaklarıma doğru inledi, iri elleri kıcımı sıkıca kavramıştı. Sanki az önce sahiplendiği bir ödölmüşüm, vahşi bir hayvan gibi avladığı bir ziyafetmişim gibi döndü ve benimle birlikte odanın diğer ucuna fırladı. Nabzım hızlandı ve bacaklarımdan arasındaki kaygan ıslak sıcaklık, kalın çıkıntısının bana doğru attığını hissettiğimde daha fazlası için inlememe neden oldu.

Yatağa uzandık ve ona sarıldım, kollarımı ve bacaklarımı etrafına doladım ve her parçamla onu öptüm. Boşa geçen her gün, ay ve yıl dudaklarımdan onun dudaklarına dökölüyordu. Rowan'ın elleri yanlarımdan kavrıyor, gömleğimi başımın üzerinden çekip bir kenara fırlatana kadar yukarı itti. Gömleğini çılgınca pençelerken sütyenim de onu takip etti. Onu da fırlatıp attı ve beni benimkine süründüğünde ve meme uçlarımdan onun kaya gibi sert göğsüne süründüğünde, daha fazlası için inledim.

Daha fazlasına *ihtiyacım vardı*. Onu öpmüştüm, ağzını üzerimde hissetmişim ve o kalın sikini dudaklarımdan arasına almışım. Daha fazlası için çığlık atana ve dölünü benimde ılık hissedene kadar beni kızdırdığını hissetmişim.

...Ama onsuz geçen iki lanet yıldan ve bu iki yılın neredeyse her gününde onu istedikten sonra, daha fazlasını istedim. Daha fazlasına *ihtiyacım vardı*. Onun her şeyine ihtiyacım vardı.

"Rowan-"

"Oh, güven bana bebeğim," diye tısladı beni şiddetle öperken. "Seni *tam da* sikilmek için can attığın şekilde sikmek üzereyim."

Bunun ne anlama geldiğini bildiğimden ve bedenimin daha da fazla acıdığını hissettiğimden inledim. Beni çekip yüzüstü yatağın üzerinde kabaca döndürdüğünde nefesim kesildi ama içimdeki ateş daha da alevlendi. Onunla her zaman böyle sevişmeyi sevmiştim; sert, biraz kaba ve *tamamen* onun kontrolünde.

Bileklerimde soğuk bir metal hissettim ve kelepçenin bileğime takılma sesini duyunca önce inledim, sonra da derinden inledim. Yalan söylemiyordu, o eski hayatımızda beni yatağımıza kelepçelemesini her zaman sevmiştim. Onunla birlikte bıraktığım o kontroldü ve daha fazlası için çılgılık atmamı sağlamak için dizginleri tamamen eline almasıydı. Kulübede, yatağın üzerinde yüzüstü yatarken, kelepçeleri eski ferforje karyola çerçevesinin bir çubuğuna doladığını ve sonra diğer halkayı diğer bileğime geçirdiğini hissettiğimde ürperdim.

Eli saçlarıma kaydı, bir avuç yakaladı ve boynumdan uzaklaştırdı. Dudaklarını tenimde hissettiğimde nefesim kesildi, ben altında kıvrılırken kürek kemiklerimin arasından aşağıya doğru alay ediyor ve öpüyordu. İri elleri yanlarımdan aşağı kayarak göğüslerimi kavradı ve aşağı kaymadan önce meme uçlarımı okşadı. Parmakları kot pantolonumu çözüp aşağı çekmeye, kıcımdan ve kalçalarımdan sıyırmaya başladığında dudakları omurgamda geziniyordu. Yukarı çıkmadan önce bir bacağımı, sonra diğerini çekiştirdi ve dudaklarının külotumun belinde gezindiğini hissettiğimde derin bir inilti duydum.

Rowan, "Bu külotu *berbat* ediyorsun, bebeğim," diye inledi. "Ne kadar ıslak olduğunu görebiliyorum, sırlıslam olmuşsun."

Parmağı amımı örten ince kumaşın üzerinde kalınca gezindi ve ben ona doğru geri itilirken inledim. Rowan karanlık bir şekilde kıkırdadı.

"*Hevesli* küçük kötü kız, değil

mi?" "Seni baş belası."

Dudakları kıcımın bir yamacını öperken Rowan, "Seninle daha yeni başlıyorum," diye homurdandı.

Aşağıya doğru öpüşürken inledim ve kıcımı havaya kaldırmak için kalçalarımla geri çekti. Nefesi külotumun üzerinden amıma karşı sıcaktı ve sonra aniden, dilinin üzerimde sürüklendiğini, dantelli tanga'nın içinden beni tattığını hissettim. Diliyle külotun üzerinden dudaklarımı okşarken daha fazlası için inleyerek haykırdım. Parmakları belime kaydı ve aniden külotu uyluğumun ortasına kadar çekti, tekrar içeri girmeden önce bacaklarımı bağlayarak orada tuttu. Ve bu sefer, hiçbir şey yoktu

Dudaklarını bana bastırduğında ağzı ve benim istekli amım arasında.

Ağzı çok iyi hissettiriyordu. Rowan'ın hınzır dili dudaklarımın arasından derinlere kayarken ve açıklığının etrafında dönerken zevkle inledim. İri elleri kıcımlı sıkıca kavradı, diliyle beni yavaşça becerirken parmakları derimi kazıyordu. Dudaklarının arasındaki küçük tomurcuğu emmeden önce dilinin ağrıyan klitorisimin etrafında dönmesine izin vererek aşağı kaydı. Nefesim kesildi, klitorisimle acımasızca oynarken hararetle titriyordum. Elleri beni dili için ahlaksızca açtı ve klitorisimle acımasızca alay ederken yatağa doğru eridim.

Dili yarığımdan yukarı doğru sürüklendi, dudaklarımı ayırdı ve daha da yukarı çıkarken beni titretti. Dili göt deliğimin üzerinde kayarken karanlık, pis bir zevkle inledim, onun altında tamamen *kaybolurken* sıkı halkanın etrafında döndüm. Bir başparmağını amıma soktu, kalın parmağını içeri ve dışarı okşadı ve kıcımlı yalarken klitorisimi avucuna sürttü. Zevk içimde eridi, alev aldı ve kendimi o tatlı serbest bırakmaya doğru düştüğümü hissettiğimde nefesimi kesti. Dili yüzüğüme doğru bastırdı -kirli ve inanılmaz derecede sıcak olan bu mükemmel kombinasyon akıl sağlığımı pençelememi sağladı. Başparmağı g noktamı okşadı ve ben utanmadan klitorisimi avucuna dayadım. Ve aniden düştüm, hem de *çok sert* düştüm.

Orgazm üzerime çökerken mutluluk içinde haykırdım, zevk içinde inleyip sızlanırken nefes nefese kaldım. Rowan inledi, ben titreyip yatağa yığılana kadar orgazmın doruklarında beni yaladı ve ancak o zaman yavaşça benden uzaklaştı. Nefes nefese kaldım, saçma sapan kelimeler mırıldandım ve ağırlığının yatakta değiştiğini hissettiğimde zevkten titredim. Kot pantolonunu çıkarırken çıkardığı sesi duydum ve omzumun üzerinden baktığımda, arkamda hareket ederken çıplak, kaslı, mükemmel vücudunu görünce inledim.

Ayrı olsak bile, bu kesinlikle yakışıklı seks tanrısı adamın *kocam* olduğunu bilmek, anında daha fazlası için can atmama neden oldu. Ve Rowan bana *her şeyi* vermeye fazlasıyla hazırды. Gözlerim kaslı karın kaslarından bacaklarının arasından kalın ve kaya gibi sert bir şekilde çıkan *kocaman* sikine kaydı. Utanmazca kalkmış kıcımlı arkasına geçerken gözleri benimkilerle kilitlendi, eli kalınlığının etrafına dolandı ve sikini okşadı. O okşadıkça şişmiş başından damlayan kalın beyaz prekumu izlerken inledim. Ama sonra aniden bana doğru bastırmaya başladı ve tüm vücudum çaresiz bir beklentiyle titredi.

Rowan ayak parmaklarımı kısıp, acıtacak kadar ateşli bir hamleyle içeri kaydı ve o koca yarağın her bir santimini amımın derinliklerine gömdü. Elleri kalçalarımı sıkıca kavrarırken, çarşafı pençeleyerek haykırdım. İnledi, dışarı kaymadan önce şişmiş kafasını içeride derinlemesine öğüttü. Sikini amıma doğru okşadı, dudaklarımla alay etti ve ben yalvarana kadar tepesini klitorisime sürttü. *Kelimenin tam anlamıyla.*

"*Lütfen,*" diye nefes nefese kaldım. "Rowan-"

"Lütfen ne, bebeğim?" diye homurdandı, şişman horoz kafasını klitorisimin üzerinde kaydırıldı.

İki yıldır bunu özlüyordum. İki yıldır bunu *arzuluyordum*. İki yıl boyunca parmaklarımdan ve yarım yamalak bir vibratörden başka bir şey kullanmamıştım ve sonunda arkamda çömelmiş, o muhteşem sikiyle beni tahrik ediyor ve daha fazlası için çığlık attırmaya hazırdı.

"*Lütfen sik beni!*" Nefes nefese kaldım.

Bir hayvan gibi hırladı ve içimde olsaydı, büyük aletin içimde şiştiğini hissedebileceğimi biliyorum. Ellerinden biri saçıma doğru kayd ve bir yumruk dolusu saçımı yakaladı. Saçlarımı çekiştirerek içime zevk dalgaları gönderdi. Ve tam o anda, sikini ortaladı ve *derinlere* kaydırıldı. Zevk içimde patladı ve yemin ederim tam o anda üzerime bir mini orgazm çöktü. Rowan inledi, sikini dışarı kaydırıldı ve sonra tekrar içeri soktu. Tekrar çekildi, ancak bir kez daha o kalın sikini içimde kabzasına kadar geri sürdü.

Kalçaları kıcıma çarptı, ağır taşakları klitorisimi tokatlarken beni *sertçe* sikmeye başladı - *tıpkı* benim istediğim gibi. Rowan beni sahipleniyormuş gibi sikmeye başladığında yastıklara doğru çığlık attım, altında kıvrandım ve inledim. Sanki amımın *sahibiymiş* gibi. Şişman siki tekrar tekrar içime giriyor, bir orgazm daha içime girerken beni çılgınca inletiyordu. Homurdandı ve duvarlarımdan dalgalandığını ve ona kenetlendiğini hissedebildiğini biliyordum. Elleri vücudumun üzerinde kayd ve saçlarımı sıkıca kavradı. O muhteşem, mükemmel, kalın sikini tekrar tekrar içime sokmaya *devam* ederken avuçları kıcımı tokatlamak için aşağı indi.

Gerçeklik bulanıklaşmaya başladı ve içimde devasa ve güçlü bir şey oluşmaya başladığında gözlerim kapandı. Kendimi tamamen bırakarak utanmazca ona doğru geri ittim. Kaçmak için iki yıllık saçma sapan nedenler içimde eriyip gitti, ta ki hayatım boyunca neden gittiğimi hatırlayamayana kadar. Sebeplerin artık bir önemi yoktu. Zaman da önemli değildi. Önemli olan tek şey şimdi ve buradaydı; o ve ben, tam da olmamız gereken yerdeydik.

"Çok sıkı amına koyayım," diye homurdandı, üzerime eğilerek. Kasları bana karşı sıkılaştı ve dudakları kulağımı okşadı. "O güzel küçük amcığın koca sikimin etrafında *çok* daralıyor, bebeğim. Benim için sertleşmek istediğini biliyorum. İki yıldır bu sikten yoksun olduğunu biliyorum ve her yerine boşalmak için *can attığını* biliyorum. Gelmeni istiyorum, bebeğim. İyi bir kız ol ve bu büyük sikin üzerine küçük pis bir oyuncak gibi boşal."

Kontrolü ele alması, müstehcen sözleri ve beni her zaman o mükemmel sikiyle becerme şekli çok fazlaydı. Düşmeye başladım ve derinlere doğru itip klitorisimi yuvarlamak için bir elini altıma kaydırıldığında, aniden işim bitti. Zevkle haykırdım, tüm vücudum ele geçirildi, titredi ve *yıllardır* hissettiğim en büyük doruk aniden nükleer bir bomba gibi beni vururken patladı. Bildiğim tek şey saf mutluluk ve zevk olana kadar etrafımdaki dünya bembeyaz oldu.

Rowan kükredi, kalın sikinin daha da şiştiğini hissedene kadar orgazmım boyunca beni sert ve derin bir şekilde becerdi. İnledi ve olabildiğince derine kayd ve aniden benimle birlikte boşalmaya başladı. Sıcak, kalın dölllerinin içime fişkırdığını ve beni anında doldurduğunu hissettiğimde haykırdım. Ve boşalmaya *devam etti*. Birleştiğimiz yerden fişkırp kalçalarımın aşağı damlayana kadar sıcak tohumunun ipi içime pompalandı.

Nefes nefese yatağa yığılırken akıl sağlığıma tutunmaya çalışıyordum. Rowan derin derin inledi, boynumu yavaşça öpmek için üzerime eğildi. Sikini içime gömülü tuttu, sığ bir şekilde itti ve yavaşça dışarı kaymadan önce beni inletti. Yapışkan dölünün amımdan damladığını hissedebiliyordum ve sikini üzerime doğru itip dölünü yarığımın etrafında *kaydırırken* nefesim kesildi.

Tembelce sırttım ve onun ateşli bakışlarıyla beni içine çektiğini görmek için arkama baktım.

"Bölgeni mi işaretliyorsun?" Kıkırdadım. Ama birden sikini döl dolu amıma geri sokarken inledim.

"*Lanet olsun*," diye tısladı. Beni tekrar sikmeye başladığında kasları sıkılaştırmış ve çenesi gerilmiş bir şekilde derinlere doğru itti. İçime derin ve güçlü bir şekilde girdi, kalçalarımı kavrayıp beni yatağa yapıştırırken beni yeniden yörüngeye soktu. Kendimi bıraktım, Rowan gibi bir adamın beni *sikmesinin*, beni sahiplenmesinin ve vahşi bir hayvan gibi içime girmesinin zihnimi uyuşturan, bedenimi sızlatan, karşı konulmaz gücüne tamamen teslim oldum.

Homurdandı, geri çekilmeden önce derinlere daldı ve avucunun kığıma sertçe vurmasına izin verdi. Rowan beni sertçe sikerken ve kığıma şaplak atarken inledim, geri çekildim. Bu sefer tam bir çılgınlıktı, bitiş çizgisine doğru bir yarıştı ve çabucak berabere bitecekti. Zevk üzerimde yıkandı ve aniden başka bir orgazmın tepeye çıkmaya başladığını hissettim. Derinden itti ve aynı şekilde onun için *tekrar* boşalıyordum.

Onun sertleştiğini ve arkamda hırladığını hissedene kadar kalın sikini amımla sıkarak haykırdım. Onun sikinin içimde zonklamaya ve nabız gibi atmaya başladığını hissettiğimde orgazm beni yırttı. Dışarı kaymadan önce daha fazla spermi içime döküldü ve horozunu klitorisime doğru pompaladı. Doruk noktası içimde sarsılırken daha fazlası için inledim, Rowan'ın sıcak sperminin amımın, kığımın ve kalçalarımın üzerine fişkırdığını hissettim. Sonunda ikimiz de *tamamen* tükenmiş bir halde yatağa yığıldık.

Orada yatıyorduk, ben göğsüne yaslanmıştım, siki hala sertti ve kığıma yaslanmıştı. Büyük, kaslı kolları beni çevreledi, boynumu nazikçe öperken beni kendine doğru çekti.

"Seni özledim," diye fısıldadım sessizce. Oda uzun bir süre sessiz kaldı ve olan biten her şey hakkında birbirimizle konuşmamız gereken bir *yığın* kelime olduğunu biliyordum. Ama birden Rowan boğazını temizledi.

"İki yıl boyunca kaçarsan böyle olur."

Kıkırdadım ve boynumu şefkatle öpmek için eğildiğinde arkamdan kıkırdadığını

hissettim. "Ben de seni özledim bebeğim," diye homurdandı alçak sesle.

Boğazımı temizlemeden önce birkaç dakika daha orada yattık, ateşin çıtırtısını ve dışarıda uğuldayan kar ve rüzgârın sesini dinledik.

"Hey Rowan?"

"Evet,
meleğim."

"Artık kelepçeleri çözebilir misin?"

Kıkırdadı ve sıırtmama neden oldu.

"Hayır."

Kaşlarımı çattım. "Bekle, *lanet* olsun."

Adam tam bir *makineydi*. Hâlâ kaya gibi sert olan siki aniden dağınık, kaygan amıma doğru itildi ve sessizce nefes aldım.

"Rowan-"

"Seninle işim bittiğinde kelepçelerini çözeceğim bebeğim," diye homurdandı ve beni heyecan ve ateş içinde titretti."

"Peki bu ne zaman olacak memur bey?" Mırıldandım, şişman, şiş kafasının dudaklarımın üzerinden kaydığını hissettiğimde sıcaklık bacaklarımın arasında yeniden birikmeye başlamıştı.

"Çok, çok uzun bir süre için değil."

İçeri itti ve ben kollarına gömülürken zevk beni eritti.

XXp ~ F

Tekrar o yatağa yığılmamız saatler sürdü - bu sefer *tamamen* bitkin düşmüştüm. Tüm vücudum ağrıyordu, taşaklarım defalarca boşalmaktan yara olmuştu. Ama *lanet* olsun, sanki onunla duramıyordum. Lucy de aynı şekildeydi. İlk birkaç seferde sadece ben sert kalıyordum ve ikimiz de boşaldıktan sonra onu almaya devam ediyordum. Ama beşinci seferde, sanki içinde bir tür seks şeytanı uyandırmış gibiydim. Yemin ederim, o kız o gece beni öldürebilirdi, dinlenmeme izin vermeyi reddetme şekliyle - alay ederek, okşayarak, emerek ve neredeyse ölmek üzere olana kadar her seferinde sikimi tekrar hayata döndürerek.

Ama lanet olsun, ne biçim bir yoldu.

Sonunda ikimizin de *işi bitmişti*, o küçük kulübedeki yatakta birbirimizin kollarına uzanmıştık. Lucy nefes nefese kalmıştı, terden sıırılsıklam olmuş teni parlıyor ve ışıldıyordu. Lanet olsun, tam bir karmaşaydı - bu güzel, seksi, lanet olası tanrıça bir karmaşaydı. Saçları vahşiydi, teni parmak izlerimle işaretlenmişti, kıcı son birkaç saat içinde onu birden fazla kez uçuruma gönderen şaplaklardan dolayı kızarmıştı. Döllerim pembe amından damlıyor, kalçalarını ve karnını kaplıyordu; birkaç ip daha şımarık, muhteşem memelerine, daha fazlası da beni yatağa yapıştırıp dilinin üzerinde patlayana kadar sikimi yuttuğu andan itibaren karnına dolmuştu.

"Sanırım banyoya ihtiyacımız var."

Kıkırdadı, bana doğru yuvarlandı ve göğsüme sokuldu. "Sen belki, ben *kesinlikle*. Tanrım, Rowan," diye inledi. "Kendimi bütün bir futbol takımını beceren porno yıldızlarından biri gibi hissediyorum. Senden sadece bir tane olması dışında."

Derinden kıkırdadım, onu kendime çektim ve başının üstünü öptüm.

"*Tanrım*, buna ihtiyacım vardı," diye fısıldadı. "Neden bu konuda bu kadar iyisin?"

Tekrar güldüm. "Bebeğim, içimdekileri dışarı çıkarıyorsun." Gerçekten de öyle yaptı. Lucy'den önce de kızlarla birlikte olmuşum, yani ondan beş yaş büyüktüm. Ama Lucy'yle birlikte olmak, alıştırma tekerlekleri olan üç tekerlekli bir bisikletten, güçlendirilmiş bir Harley'e binmek gibiydi. O kızla seks yapmak daha önce hayal bile edemeyeceğim bir şeydi. Dürüst olmak gerekirse, denesem bile ondan önceki hiçbir deneyimin tek bir detayını bile hatırlayamazdım. Tek bildiğim, onunla birlikteyken onu arzuladığımdı. Bir uyuşturucu bağımlısının bir vuruş için can atması gibi onu *arzuluyordum*.

"İçimdekileri ortaya çıkarıyorum, ha?" diye

sırıttı. "Aynen öyle."

Onu usulca öptüm, ama biraz sertleştiğini hissettim ve geri çektim. Alt dudağını çiğnedi. "Başka biri var mı?"

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Demek istediğim, içinde bunu açığa çıkaran başka

biri oldu mu?" "Lucy, hayır. Aynı oyun bile

değil."

"Hayır Rowan," dedi sessizce. "Yani o zamandan beri. Bilirsin,

kaçtığımdan beri." Kaşlarımı çattım. "Ne, diğer kızlar mı? Cidden

mi?"

Lucy başka tarafa baktı. "Rowan, iki yıl oldu. Yani-"

"Hayır," diye homurdandım hiç tereddüt etmeden. "Bir tane bile değil, meleğim. Yakınından bile geçemezsin."

Gözlerimin içine bakarken dudağını ısırdı. "Birlikte olduğumuzdan beri hiç seks yapmadın

mı?" "Tabii ki hayır."

Kıpkırmızı kızardı, dudaklarında bir gülümseme

belirdi. "Vay canına." Homurdandım. "Hadi ama, ne

demek 'vay canına'?"

"Yani sen doyumsuzdun!" diye kıkırdadı. "Rowan, günde iki kez sevişen insanlar

gibiydik." "Ve sonra sen gittin."

"*Aynen öyle*. Yani..."

"Yani, sanırım soğuk hindi oldum."

Merakla sırtarak bana baktı ve başını salladı.

"İki yıldır gelmedin mi?"

Derin bir kahkaha attım. "Evet, bunu *hiç* söylemedim." Ona aç bir şekilde sııttım. "Elimde ikimizin çektiğı bir *sürü* video ve fotoğraf var."

Lucy şiddetle kızardı ve gözlerim aniden onunkilere dikildi. "Ya sen?" Sessizce homurdandım.

"Ne?"

"Biliyor musun?" Yani, eğer olsaydı, kesinlikle sinirlenirdim. Ama bu kadını benim gibi idare edebilecek başka bir erkek olmadığını da biliyordum. Ve eğer başka bir erkek olsaydı, o zavallı piçin yatak odası söz konusu olduğunda onunla doldurması gereken ve bir milyon yıl boyunca dolduramayacağı ayakkabılar olduğunu biliyordum.

"Ne, başka erkek var mı?"

Omuz silktim. "Sadece merak ettim."

"Oh, yüzlerce." Yüzündeki o sırıtışı gördüm ama yine de yarım saniyeliğine kıpkırmızı kesildim, sonra muzipçe sııttı. "Şaka yapıyorum tabii ki."

"Velet."

Kıkırdadı. "Daha çok sıfır gibi."

"Sıfır *gibi*."

"*Aslında* sıfır," diye fısıldadı. "Ben-hayır. Asla başka birini istemedim. Sen beni mahvettin," dedi sessizce.

Birlikte kaydık, dudaklarına doğru inerken yavaşça

öpüştük. "Demek iki yıldır boşalmıyorsun, ha?"

Bir kahkaha attı. "Oh, *siktir et*," diye kıkırdadı. "Müstehcen resim ve videoları saklayan tek kişi sen değilsin."

Onu kollarımın arasına aldığımda sııttım ve lanet olsun ki sikim yeniden şişmeye başlamadı. Lucy beni hissettiğinde inledi.

"Tamam, *evet*, ama önce gerçekten yıkanmam gerekiyor." Küçük kulübenin karşısındaki büyük bakır küvete baktı. "Bu şey nasıl çalışıyor ki?"

"Anladım," diye homurdandım, kollarının sıcaklığından ve yataktan kaymadan önce onu öptüm.

"Sende kalsın

Ateşi harlayın, ben de dışarı çıkıp erimesi için biraz kar getireyim."

"Pantolon giymek isteyebilirsin," diye kıkırdadı ve bacaklarımın arasında sallanan yarı sertleşmiş sikime bakarken kaşlarını kaldırdı. "Donmasını istemeyiz."

"Sanırım onu ısıtmanın bir yolunu biliyorum," diye homurdandım.

"Oh, bunu yapmanın bir yolunu biliyorum," dedi Lucy boğazını sıkarak. Bana sırıttı. "Tamam, sen git donmuş banyo suyumuzu getir, ben de ateşle ilgileneyim."

Dışarıda, kıyafetlerimin içinde, tabii ki ceketimin cebinden telefonumu çıkardım. Özel bir Büro uydu bağlantısını düşünerek hizmet alabilmek için anten eklentisini vidaladım. Amirim Dante, Anthony Marcello'yla ilgili bir şey için sahada olduğumu biliyordu ama yine de ara sıra kontrol etmem gerekiyordu.

Kabine bir göz attım ve beni Dante'nin ofisine aktarmalarından önce check-in kodumu vererek güvenli hattı aradım.

"Güzel, bugün geleceğini umuyordum."

Dante Moreno iyi bir adamdı ve oldukça iyi bir patrondur. Lockton'da henüz bir polisteyken FBI'a bir başvuru formu doldurduğumda bana ulaşan kişi oydu. Tanışmıştık ve sanırım bende bir potansiyel görmüştü. Aslında *çok fazla* potansiyel, çünkü Dante sayesinde, muhtemelen yıllarca süren temel saçmalıkları atladım ve doğrudan saha görevlisi eğitimine girdim.

Dante o kadar iyi bir patrondur ki, neredeyse işimin doğasıyla ilgili son çekincelerimi onunla tartışmayı bile düşünüyordum. Belki, en azından. Yine de "şüphelerimin" "sorumluluk" olarak görülüp görülmeyeceğinden emin değildim.

"Hey patron, sadece bağlantı kurmak ve raporlara yazmam gereken bazı notlar olduğunu bildirmek istedim. Önümüzdeki bir ya da iki hafta içinde onları alacaksın."

Dante boğazını temizledi. "Hâlâ Marcello olayıyla ilgileniyorsun, değil

mi?" "Evet, ve sanırım ben-"

"Onlarla birlikte bırakmanı istiyorum." Kaşlarımı çattım.

"Ne?"

"Anthony, aile, hepsi. Onları ilgilendiren her türlü operasyondan -gözetim ya da başka türlü-

çekilmenizi istiyorum."

Çenem sıkıca kenetlendi. "Dante, sen neden bahsediyorsun?"

Derin bir iç çekti. "Rowan, Anthony Marcello federal muhbir oluyor." "Kendi ailesine mi?"

"Hayır," diye mırıldandı Dante. "Görünüşe göre IŞİD'e aktarılan silahlarla ilgili bazı ipuçlarına sahip olabilir." Gözlerim kıpkırmızı oldu.

"Dante, bu tam bir *saçmalık* ve sen de bunu biliyorsun!" "Neyse o," diye mırıldandı.

"Şef, bu zaman kazanmak ve gözetimden kurtulmak için bir yalan. New York ve Jersey'deki mafya üyeleri de 9-11'den sonra aynı haltı yiyorlardı. Teröristler hakkında bir şeyler bildiğinizi iddia ediyorsunuz ve yaptığınız pislikler için yürüyorsunuz. Yaklaştığımızı bildikleri için şimdi de aynı şeyi yapıyorlar."

Dante tekrar iç çekti. "Sanki ben bunu bilmiyor muyum? Rowan, inan bana, ben de çok kızgınım ama emirler böyle."

"Bunlar boktan emirler."

"Olabilir, ama emir komuta zinciri böyle işler." "Anthony şimdi *yürüyecek*, bunu biliyorsun, değil mi?"

"Rowan, bundan hoşlanmak zorunda değilsin ama sana emrettiğim şeyi yapmak zorundasın. Anthony Marcello ve örgütünün geri kalanından uzak dur."

"Lanet olsun, Dante-"

"Bu bir *emirdir*, Ajan Turner," diye tersledi Dante. "Bak, aramızdaki ilişkinin bazı departman şefleri ve ajanlarından daha gevşek olduğunu biliyorum. Ama şu anda ben senin arkadaşın değilim. Ben senin rütbeli amirinin ve sana geri çekilmeni emrediyorum. Anladın mı?"

"Şef, yapabileceğimi sanmıyorum-"

"Yapabilirsin ve yapacaksın da, yoksa Tanrı yardımcım *olsun* Rowan, kıcını Büro'dan atarım. Dostça davranabiliriz, ama bu yükseklerden geliyor ve bu doğrudan bir emirdir. Beni bu konuda test etme ve hiçbir koşulda Anthony Marcello'ya ya da adamlarına dokunma."

Hay aksi.

Anthony'nin bir gece önce düşürdüğüm ve henüz rapor etmediğim dört bok kafasını düşündüm.

"Yakında konuşacağız, Rowan."

Dante telefonu kapattı ve ben de kulağımdan uzaklaştırdığım telefona ters ters baktım. Uydu bağlantısını söktüm ve dağın donmuş güzelliğini seyretmek için dönmeden önce onu ve telefonu ceketimin cebine soktum.

Benim işim kötü adamları durdurmaktı. Hepsi buydu. Bu hayatı seçmemin tek sebebi buydu. Kötü adamları durdurmak ve masumları korumak. Ama şimdi onların gitmesine izin vermem gerekiyordu. Ve Anthony Marcello ve ekibinden daha "kötü" olamazlardı - uyuşturucu kaçakçılığı, genç kızları pazarlamak, zayıfları avlamak. Mafya genel olarak oldukça kötüydü, ama Anthony'nin çete pisliği başka bir acımasızlık ve sadistlik seviyesindeydi. Ve bana *tüm* bunların yanına kâr kalmasına izin vermem emrediliyordu çünkü hükümete terörist istihbaratına sahip olduğuna dair saçma sapan bir kurgu satmıştı.

...Ama bunu yapamazdım. Kalbimin derinliklerinde yapamayacağımı biliyordum. Lucy'nin ya da başka bir masumun zarar görmesi anlamına gelebilecekken olmazdı. Adil bir dünyada Anthony Marcello gibi bir canavar kuduz bir hayvan gibi öldürülür ve dünya buna sevinirdi. Ancak bürokratik engeller sayesinde, işlediği suçların tüm sorumluluğundan kurtulacaktı.

Rozetimi kemerimden çekip çıkarırken ve ona ters ters bakarken içimdeki öfke alev alev yandı. Rozet bir kalkandı ve bir kalkanın korunmak için ona bağlı olanları koruması gerekiyordu. Bir nefes aldım ve etrafımdaki karın güzel sessizliğine küfrederek rozeti geri ittim ve dışarıya taşıdığım kovalara uzandım. Onları karla doldurdum ve kulübeye geri döndüm.

Her ne kadar sinirli olsam da, karımla yapacağım sıcacık bir banyonun kafamı dağıtacağına dair inancım *tamdi*...

>f v

İKİ GÜN SONRA, sanki kelimenin geri kalanı hiç var olmamış gibiydi. Hiçliğin ortasındaki o fantastik kış kulübesinde sadece ikimiz vardık ve mükemmeldi. Birden fazla kez, sanki on sekiz yüzlü yıllarda yaşıyormuşuz gibi evcilik oynarken kendimi gözlerimi devirirken yakaladım. Rowan çatıya çıkıp kulübeyi daha güvenli ve sızıntılara daha az açık hale getiriyor, ben de Stone'un bize bıraktığı malzemelerle içeride bir çeşit akşam yemeği hazırlıyordum.

Ya da ateşin yanındaki küçük sandalyeye kıvrılmış, her ne sebeple olursa olsun o kulübede bulunan yırtık pırtık aşk kitaplarından birini okuyor olurdum ve Rowan arkamdan gelip bana sarılırdı. Evcilik oynamadığımız zamanlarda da yatakta kayıp zamanı telafi ediyorduk. Yatak, sandalye, yer, mutfak tezgahı, küvet ya da istediğimiz başka bir yer.

Oradaki üçüncü günümüzde hava nihayet biraz aydınlandı. Hava hala soğuktu ama rüzgar azalmıştı ve en azından *daha fazla* kar yağmıyordu. Rowan dışarı çıkıp şömine için biraz daha odun kesme fırsatı buldu ve ben de ona katılmaya karar verdim. Dışarıda, Stone ve Jackie'nin bize verdiği ceketleri ve kar pantolonlarını giymiş bir halde Rowan'ın baltayı sallayıp kütükleri kesmesini izledim. Etrafta bir tur attım ve hatta patikadan aşağı inerek biraz geriye, oraya giden eski ağaç kesme yoluna doğru gittim.

Elbette kaçmanın kötü bir fikir olduğunu hep biliyordum, dışarıda saklanırken bile. Onu terk etmek büyük bir hataydı, ama kendi aptal gururum ve dik kafalılığım ve daha sonra yakalandığım bela geri dönmeme izin vermedi. Ama şimdi, işte birlikteydik ve *işe* yarıyordu. Ama en azından bir kısmının "işe yaradığını" biliyordum çünkü işlerimiz aramıza girmiyordu. Dağda sadece o ve ben, birbirine aşık iki insandık. O bir polis ya da kanun adamı değildi, ben de Blackthorn'da bir hırsız değildim.

Ama bir gün, kim olduğumuzun bir parçasının denkleme geri döneceğini biliyordum. Rowan söylemişti.

Bana patronuyla yaptığı görüşmeden ve Anthony'den geri adım atmak zorunda kalmasından bahsetti ve bunun onu üzen bir başka şey olduğunu biliyordum. Kocamı *taniyordum* ve onun nasıl bir adam olduğunu biliyordum. Rowan sadece insanlara yardım etmek ve kötüler tarafından masumlara kötü şeyler yapılmasını engellemek istiyordu. Kişisel kurallarıyla çelişen görev ve düzeni yüzünün her yerinde görebiliyordum.

Diğer sorun ise, yaptığım işi *seviyor* olmamdı. Bu işte harikaydım ve içten içe bunun aramızdaki odada her zaman bir fil olarak kalacağını biliyordum. Benim içimde çok fazla kanun kaçağı, onun içinde ise çok fazla kanun ve düzen vardı. Ve tekrar bir araya geldikten sonra bile aramızdaki ilişkinin nasıl *yürüyeceğinden* endişeleniyordum.

Sonunda kulübeye geri döndüm ve yüzüme aç bir sırtış yayılırken anında daha sıcak hissediyordum.

Rowan sadece bir tişört ve kot pantolonla soyunmuştu ve baltayı birkaç kütüğe daha savururken kolları süper ateşli bir şekilde *dalgalanıyordu*. Büyülenmiş gibi izledim, içimde arzunun cızırdadığını hissettim ve mağara adamı iriliğindeki kocamın soğuk havada homurdanmasını ve terlemesini izlerken külotum biraz daha sönükleşti.

Evet. Sikeyim. Lütfen.

Dudağımı ısırdım, izlerken kalçalarımı birbirine bastırdım, sonunda başını kaldırıp bakana kadar. Rowan sırttı ve ben yakalandığım için kızarıırken bana göz kırptı.

"Çok mu bakıyorsun?"

Dudağımı çiğnerken sırttım. "Um, *evet*."

Rowan'ın gözleri parladı ve baltayı bıraktığında yüzündeki açlığı görünce ürperdim. Bana doğru yürüdü ve büyük kolları beni sarıp içine çekerken nefesim kesildi. Beni öptüğünde inledim, bizi kulübeye geri götürdü ve içeri girdi. Kapı arkamızdan çarpıldı ve odanın diğer ucundan mutfığa doğru ilerlerken nefesim kesildi.

Rowan beni yere bıraktı ama anında beni döndürdü ve mutfak tezgâhının üzerine eğdi. Ateşin ısıttığı kulübenin rahat sıcaklığında beni neredeyse anında soyarken hevesle inledim, nefes nefese kaldım. Kıyafetleri benimkilerden sonra yere düştü ve ben dönmeye başladım ama ellerinin beni orada tuttuğunu, onun için eğildiğimi hissedince inledim.

"Kıçını benim için aç bebeğim," diye kulağıma tısladı ve içime bir sıcaklık seli gönderdi. "O güzel kıçını ve muhteşem amını benim için aç."

Inledim, dediğini yaptım. Ellerim tekrar kıçıma kaydı ve kendimi ona açarken kavradım. Arkamda

diz çöktüğünü hissettiğimde yüzümde ısı çiçek açtı ve uyluklarımın arasında birikti.

"*Siktir*, Lucy. Ne kadar güzel bir amcığın var."

İnledim ve içeri girip dilini amımın üzerinde gezdirdiğinde, ona teslim olurken nefes nefese kaldım. Dili dudaklarımda aşağı yukarı dolaştı, klitorisimi bulup emmeye başlamadan önce bacaklarımı titretti. Ben onun için çıldırırken dili içimde derinlere doğru ilerledi, beni yavaşça becerdi. Geri çekildi, dudaklarımı dillemeye geri dönmeden önce başparmağıyla ağrıyan klitorisimi ovdu. Daha yukarı kaydı ve yaramaz dili kıcımın etrafında döndüğünde zevkle haykırırken ellerim kendi tenimde sıkıştı.

Rowan inledi, ben yasak bir zevkle ciyaklarken kıcımı diliyle sikti. Başparmağı klitorisimi yuvarlarken ayak parmaklarımdan kıvrılmasına ve nabzımın hızlanmasına neden oldu, ben daha fazlası için nefes nefese kalırken dili kıcımda çok vahşiydi. Ayağa kalktığını hissettim ve aniden o mükemmel, büyük aleti içime doğru kaymaya başladı. Her santimini içime sokarken başparmağı klitorisimin üzerinde kaldı, beni ağzına kadar doldururken beni mükemmel bir şekilde gerdi.

"Kahretsin, *çok* büyüksün," diye soludum, duvarlarımdan onu çok sıkı kavradığını hissederken inledim. Rowan inledi, boştaki eli klitorisimi okşarken tenimi okşuyordu. Dışarı kaydı ve sonra tekrar içeri girdi, beni mutfak tezgahının üzerinde becermeye başlarken yavaş, kasıtlı bir ritme geçti. Zevkle inledim, kendimi ona açık tutarken yanağımı tezgâha dayadım. Hızı arttı, beni tekrar tekrar doldururken mükemmel horozu bana *çok iyi* vurdu. Ve başparmağı klitorisimle alay ederken, aniden, bana bir ton tuğla gibi çarptı.

Boşalırken çığlık attım, tezgâha karşı nefes nefese kalırken zevk içimde patladı. Rowan hiç yavaşlamadı, ben onun koca sikinin üzerinde kıvranıp dururken orgazm boyunca beni becerdi. Yavaşça içimden çıkarken başparmağı klitorisimin üzerinde dönmeye devam etti ve protesto için sızlanmaya başladım, aniden, yaramaz ısı içimde parladığında sertleştim.

Rowan sikini daha yukarı kaldırdı ve şişmiş, kaygan başının göt deliğine bastırıldığını hissettiğimde *inledim*. Kirli, istekli, ahlaksız bir sürtük gibi inledim, çünkü bana yaptığı buydu. *Sikinin* bana yaptığı kesinlikle buydu, orası kesin. Omzumun üzerinden ona baktım ve aramızdaki ateş yükselirken gözlerimiz kilittendi.

"*Yap şunu*," diye tısladım.

Rowan homurdandı. "O küçük dar kıcımı sikhemi ister misin bebeğim? Ben klitorisini ovarken bu koca yarağın küçük deliğini genişletmesini ister misin?"

O kadar hevesle *inledim* ki, her şeyimi almasını ve tüm kontrolümü kaybetmemi istiyordum.

"Rowan-"

"Söyle bana, bebeğim. İstiyorsan, bana istediğini söyleyen iyi edersin."

Yaramaz zevk içime işlerken gözlerim yuvalarından fırladı. Sıcak, şişmiş başının yüzüğümlle alay ettiğini hissedebiliyordum ve onu *istiyordum*.

"Kıçımı *sik*," diye nefes nefese kaldım, ısı patlarken nefes nefese kaldım. "Lütfen kıçımı sik!" "*İyi kız*."

İtti ve sikinin deliğime yaptığı baskıyı hissettiğimde nefesim kesildi. Yıllar önce, bunu ilk kez denediğimizde çok korkmuştum. Tanrı aşkına, *kocaman* bir şeydi. Ama Rowan acele etmedi, *haftalarca* kıçımı okşadı ve önce dilinin, sonra da parmaklarının hissine alışmama izin verdi. Ve beni ilk kez oraya götürdüğünde, o *kadar* yavaş gitti ve bana kendimi o kadar iyi hissettirdi ki, gerçekten içeri girdiğinde, ben zaten boşalıyordum.

Geri iterken inledim ve yavaşça, çok yavaşça, kıçımın onun şişman horoz kafasının etrafına yayılmaya başladığını hissettim. Homurdandı, kasları sıkılaştı ve kalçamdaki eli daha fazla baskı uygularken sıkılaştı. Ta ki aniden, küçük bir patlamayla ve dudaklarımdan çıkan bir nefesle başı içeri kayana kadar. İkimiz de derin derin inledik ve Rowan yavaşça itmeye başladığında nefesim kesildi. Geri kaymadan önce bir inç daha içeri girdi, ben daha fazlası için utanmadan inlerken şişman tepesini küçük deliğime sokup çıkardı.

Ve daha fazlası tam olarak aldığım şeydi.

Yavaş, yavaş ama emin adımlarla ilerleyen Rowan, muhteşem sikinin her santimini kıçıma sokmaya başladı. Parmakları klitorisimle oynadı, beni inletti ve daha fazlası için yalvarttı, ta ki içime girene kadar, taşakları kıçımın derinliklerindeydi. Öylece kaldı, sadece klitorisimle alay etti ve yavaşça çekilmeden önce orada ona alışmama izin verdi. Başını içeride bıraktı ve sonra tekrar içeri girdi, beni zevkle ağılattı.

Yavaş ilerledik ama yavaş yavaş hızlandık. İki parmağını istekli amıma sokarken hevesle inledim, kıçımı sikerken başparmağı klitorisimi yuvarlıyordu. Zevk içimde eridi ve parmaklarımı kalçamda onunkilere bağlamak için geri uzandım. Diğer elimi altımıza kaydırıp ağır taşaklarını kavradım, o da klitorisimle dalga geçip sikini kıçıma soktu. Daha hızlı hareket ettik, ikimiz de hevesle inlerken daha derine ittik. Baskının arttığını ve ısının yükseldiğini hissedebiliyordum ve beni *çıgılık* attırmadan önce uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Beni daha hızlı ve daha sert sismeye başladı ve aniden tüm kontrolümü kaybettim. Pis, muhtaç, kirli bir kız gibi inledim, *sertçe* boşalırken kıçımı doldurması için ona yalvardım. Çıgılık attım, elini sıkıca kavradım ve kıçımın onun şişman horozunun etrafındaki bir mengene gibi sıkıştığını hissettim. Orgazm içimde gürledi ve onun sertleştiğini hissettiğimde, onun da orada olduğunu biliyordum.

Rowan homurdandı, kalın aletini kıcımın derinliklerine sokup boşaltırken tısladı. Taşakları elimde seğirdi ve dölünün sıcak, yapışkan fıskiyelerinin kıcıma fışkırdığını, beni kapladığını hissettiğimde inledim.

atış üstüne atış.

Ben kıkırdamaya başlamadan önce nefes nefese ve gerçekliğe tutunarak öylece durduk. Rowan kıkırdadı ve siki hâlâ içimdeyken ona karşı ayakta duracak pozisyona geldi. Başımı çevirdim ve kalplerimiz hızla atarken dudaklarımız birbirine çarptı.

"Bana ne yapıyorsunuz Bay Tanner?" Yumuşakça inledim.

"Bilmiyorum *Bayan Tanner*," diye homurdandı. "Ama bana yaptığınız büyü'nün aynısı olabilir." Sırıttım, onu tekrar öperken içimde aşk ve sıcaklık dönüyordu.

"Bir banyo daha yapmak için seni daha fazla kar yağması için dışarı çıkmaya ikna edebilir miyim?" Kıkırdadı. "Sanırım ikna edilebilirim."

Saatler sonra, bir banyo, daha fazla seks ve sonra bir banyo *daha* yaptıktan sonra, konserve malzemelerle birlikte hazırladığım akşam yemeğini yemek için küçük masaya oturduk. Ama o yanımdayken ve içimdeki ısıltı erirken, hayatımın en güzel yemeği değildi.

...İşte o zaman duyduk.

İkimiz de kaskatı kesildik, birbirimize sertçe bakarken gülümsemelerimiz soldu. Ses tekrar geldi ve bu sefer dışarıda yüksek karda ayaklarını sürüyerek yürüyen birinin sesini inkâr etmek mümkün değildi.

"Rowan sessizce tıslayarak beni masanın altından yere çekti. Yerde kayarak kulübedeki köşemizi aydınlatan feneri söndürdü ve sonra şömineye doğru ilerledi. Şöminenin önündeki ağır perdeyi sürükleyerek kulübedeki ışığın çoğunu söndürdükten sonra yatağın direğinde asılı duran kılıfından silahını aldı.

Dışarıdan ses tekrar geldi ve o zamana kadar ikimiz de bunun kapının yanında dolaşan *iki* çift ayak sesi olduğunu anlayabildik. Kapı tokmağı şangırdadı ve ben donakaldım. Rowan'a baktım ve sessizce bir mermi doldururken çenesinin sıkıştığını gördüm. Kapının yanındaki duvara doğru ilerledi ve bana baktı.

Dönüp kapı koluna uzanmadan önce "*Yerde kal*," diye mırıldandı. Kapı dışarıdan büküldü ama tam açılırken Rowan aniden kapıyı çekip açtı, elini uzattı ve kapıyı açan kişiyi yakaladı. Rowan onu içeri çekerken adam kükredi, yolda ona çelme takarak yere yuvarlanmasına neden oldu. Adam kalçasındaki bir şeye uzandı ama Rowan daha hızlıydı. Silahı tekmeleyerek uzaklaştırdı ve kendi silahının kabzasını adamın kafasının arkasına vurarak homurdanmasına ve yere yığılmasına neden oldu.

Kapı aralığında bir silah gürültüyle patladı ve Rowan dönerek silahını kaldırdı ve parmağı tetiğe gitti.

ikimiz de *donup* kaldık. Neyse ki kapıda duran adam da öyle.

Çenem düştü.

"*Shepherd?*"

Rowan'ın Shepherd'a silah doğrultmasına ne kadar *şaşırdıysa*, Rowan'ın da Shepherd'a silah doğrultmasına o kadar şaşırmış görünüyordu.

>f v

"BURADA, bunu tut."

Rowan kaşlarını çatarak, bir beze sardığı bir avuç karı soğuk algınlığı geçirdiği siyah saçlı adama uzattı.

Adam kalın İngiliz aksanıyla, "Teşekkürler, seni lanet olası pislik," diye

mırıldandı. "Bir dahaki sefere kapıyı çal, dangalak," diye mırıldandı Rowan.

Kollarım hâlâ bir yıldır görmediğim kardeşimin boynundaydı ve sonunda onu bırakmadan önce sıkıca sarıldım. Shepherd bana sıırttı.

"Hey, Goose."

Ceketini asmadan önce botlarındaki karı ezip tekmeleyerek çıkarırken çocukluk lakabına gözlerimi devirmiştim. Silahını kontrol etti ve küçük mutfak masasının üzerine koymadan önce emniyetini açtı.

"Burası güzel bir yermiş," diye mırıldandı Shepherd kuru bir sesle. "Gerçekten harika bir romantik kaçamak, Rowan. Kız kardeşimin emin ellerde olduğuna sevindim."

Sanki bir işaretmiş gibi, çatının bir köşesi, spotun altına kurduğumuz kovaya damlamaya başladı.

"Kıçını terk ettiğini söylediğini sanıyordum," diye mırıldandı İngiliz adam, başının arkasındaki yumruyu ovmak için kar torbasını çekerken. Yakışıklı bir adamdı; uzun boylu, yapılı, siyah saçlı, mavi gözlü ve neredeyse korsan gibi esmer bir görünüşü vardı.

Rowan, "Eğer kafanın ön tarafına denk bir darbe arıyorsan, konuşmaya devam et," diye homurdandı. Shep'e döndü ve ikisi göz göze geldi.

"Uzun zaman oldu, dostum."

"Bir süreden daha fazla," diye mırıldandı Rowan.

Shepherd yavaşça sırttı ve ona doğru yürüdü. Rowan elini uzattı, ama Shep bana bir bakış attı ve gözlerini devirdi, sonra aniden Rowan'ı büyük bir ayı gibi kucakladı.

"Seni gördüğüme sevindim dostum."

Rowan da gülümsedi. "Aynen dostum. Hangi cehennemdeydin sen?"

"Nerelerdeydin?" Mırıldandım. Geçen yıl boyunca ondan sadece birkaç e-posta ve birkaç belirsiz, hızlı telefon görüşmesi almıştım. Rowan'la en son ne zaman aynı odada bulundukları ya da konuştukları hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bunun ben ayrılmadan önce olduğunu tahmin ediyordum.

Shep hiçbir şey belli etmeden, "Yerler," diye cevap

verdi. Rowan kuru bir sesle, "Yerler," dedi.

"Evet, bir yerlerde. Bir

şeyler yapıyorum."

Kaşlarımı çattım. "Şey

gibi...?"

"Odadaki lanet olası FBI ajanıyla açıkça tartışmayacağım türden şeyler." Omuz silkti ve Rowan'a baktı. "Alınma ama."

Rowan kaşlarını kaldırdı ve gizemli İngiliz'e döndü. "Peki sen kimsin?"

Yerdeki adam yüzünü buruşturdu ve Rowan'ın yanından geçip Shepherd'a baktı. "Her zaman bu kadar götün teki midir?"

Rowan, "Sadece kapıyı çalmadan içeri dalan aptal heriflere," diye homurdandı. "Seni vurabilirdim, biliyorsun."

"Yapmadığın için oldukça mutluyum." Adam ayağa kalktı, yüzünü buruşturdu ve elini uzatmadan önce başını tekrar ovuşturdu. "Oliver."

"Rowan," diye mırıldandı Oliver'ın elini sıkarken. "Kız

kardeş sikicisi, evet, biliyorum."

Döndüm ve koyun gibi sırttan Shepherd'a pis bir bakış attım.

"Yani, *teknik olarak...*"

"Sen bir çocuksun," diye mırıldandım.

"Ve siz ikiniz tekrar birliktesiniz,
anladığım kadarıyla?" Rowan sessizce,

"Bu biraz karışık," dedi.

"Şebekeden uzak bir dağ kulübesine romantik bir kaçamak gibi karmaşık mı?"

Rowan'a bakarak, "Biz aslında ortalıkta görünmüyoruz Shep," dedim. "Kimse romantizm hakkında bir şey söylemedi."

"Hayır, ama burada bir yatak var ve pek de kullanılmamış gibi görünmüyor," diye sırttı Shepherd, Rowan'la son birkaç günün büyük çoğunluğunu tavşanlar gibi sevişerek geçirdiğimiz son derece dağınık yatağı başıyla işaret ederek.

"Ve bunlar... ah benim bakire gözlerim."

Shepherd'ın gözlerini takip ettim ve hala yatak başlığına kelepçelenmiş kelepçeleri ve yatağın direğine asılmış bir çift külotumu fark ettiğimde fiziksel olarak ürperdim.

Shepherd kıkırdadı ve Rowan'a baktı. "Hepimiz yetişkiniz, o yüzden bunu görmezden geleceğim." "Ve ayrıca, o benim karım."

"Bu noktada bu bir gerçek olmaktan çok teknik bir konu olabilir, dostum," diye karşılık verdi. "Tabii siz ikiniz gerçekten eski kıvılcımı yeniden alevlendirmiyorsanız?"

İkimiz de bir şey söylemedik ama Rowan'a baktığımda dudaklarıma yayılan sırıtışa ve ardından gelen kızarmaya engel olamadım. Belli ki Shepherd bunu anında fark etmişti.

"Vay vay vay," diye başını salladı, çenesini kaşıyordu. "Peki o zaman, tebrikler çocuklar."

Ona tuhaf davranmayı bırakmasını söylemek üzereydim ki, içeri girdiği andan beri aklımda olan bir düşünce aniden ön plana çıktı. Ama Shep önce ağzını açarak sözümü kesti.

"Ve dur bakalım, yattığın yere geri mi döneceksin?"

"Dur bakalım," diye kaşlarımı çatarak sözünü kestim. "Burada olduğumu nereden biliyordun?"

Oliver kıkırdadı ve kardeşim omuz silkti. "Seni son gördüğümde telefonuna bir takip cihazı yüklemiştim."

Gözlerim kısıldı. "*Affedersiniz?*"

Shep gözlerini devirdi. "Biliyor musun, Goose? Kız kardeşim her türlü boktan, kötü insan için

alışan profesyonel bir hırsız. Nerede olduğunu ya da iyi olup olmadığını öğrenmenin bir yolunu istediğim için beni siktir et.

bir süre."

"Sadece *arayabileceğini* biliyorsun, değil mi?" Mırıldandım.

"Ama o zaman kabinlerde saklanırken size nasıl gizlice yaklaşabilirim?"

Rowan kaşlarını çattı. "İkiniz de gerçekten buraya, dağın tepesine, hiçliğin ortasına sadece komiklik yapmak için mi geldiniz?"

Shep'in yüzündeki gülümseme kayboldu ve Oliver'la birbirlerine baktılar.

"Tam olarak değil, hayır," dedi sessizce, ruh hali çok daha ciddi bir görünüme bürünürken. "Telefonunu kontrol ettim ve burada, Blackthorn Dağı'nda olduğunu gördüm, ki bu çok garip çünkü zaten buraya geliyordum."

Kaşlarımı çattım. "Ne için?"

Shep duvara yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Birini arıyorum. Aslında birkaç kişiyi ama en azından bir adamın da burada olduğunu duydum. Ryker adında biri mi?"

Yutkundum ve Rowan'la birbirimize baktık. "Bekle, o

burada mı?"

"Belki," dedi Rowan. "Ama kusura bakmayın ama buraya gelen insanlar genellikle bulunmamak için geliyorlar."

"Söyleyeceklerimizi duymak isteyecektir, dostum," diye homurdandı

Oliver. "Peki siz ne söyleyeceksiniz?" Sessizce sordum.

Ağabeyimin çenesi gerildi. "Sanırım öldüğünü düşündüğü bir arkadaşını bulduk."

XXp ~ F

İKİ SAAT SONRA Mountain Steel Motors'daydık, çalışma alanına bakan ofise doluşmuştuk. Bizi almaya gelen Stone, kolunu Jackie'ye dolamış ayakta duruyordu. Yanında Ax ve Ryker vardı. Oliver ve Shepherd odanın bir tarafında duruyorlardı ve Ryker onlara başıyla selam veriyordu.

"Kaptan Amerika telefonda biraz muğlak konuştu ama beni aradığınızı duydum. Beni nerede bulacağınızı nasıl bildiğinizi söylemek ister misiniz?"

"Seni Vegas'a kadar takip ettik," diye başını salladı Shepherd. Onunla konuşurken, Ryker'ın Kayıp Şeytanlar'ın başkanı olduğu günlerden sonra ve Blackthorn'da yeni bir başlangıç yapmaya gelmeden önce Vegas'ta bir garaj işlettiğini biliyordum.

"Oradan etrafa sorduk soruşturduk ve sonunda sizi orada tanıyan birkaç adamla bağlantı kurduk."

"Öyle mi?" Ryker hırladı. "*Kim*, çünkü beni Vegas'ta tanıyan bazı insanlar yerin dibine girmemi istiyor."

"Roman Ford," diye cevapladı Shepherd. "Seninle birlikte aşağıda bir garaj işlettiğini söyledi." Ryker gözle görülür biçimde biraz rahatladı ve başını salladı.

"Roman iyi bir adamdır."

"Evet, aslında bir şey söylemeyecekti ve seni sorduğumuzda bize silahını çekti. Ama sana söylemek üzere olduğumuz şeyden bahsettiğimizde, senin burada olduğunu ima etti."

"İşte buradayım," diye homurdandı Ryker. "Öyleyse, duyalım bakalım."

Lucy'nin kardeşi boğazını temizledi. "Eskiden Kayıp Şeytanlar adında bir MC'de yer alıyordun, değil mi?"

Bütün oda gerilmiş gibiydi ve Ryker'ın gözleri parladı. Gözlerinin yaslandığı masanın çekmecesinde gezindiğini kesinlikle görebiliyordum, bahse girerim orada bir parça saklıyordu.

"Kim soruyor," diye hırladı Stone.

"Sen de mi onlarla koşuyorsun?"

Axe sakallı çenesini gıcırdatarak, "Kim soruyor dedi," diye mırıldandı.

"Vay canına, demek ki dışarı çıkan tek kişi sen değilsin, öyle mi?" Shep, Ryker'a başıyla onay verdi. Odadaki gerilimin kaynama noktasına ulaştığını görebiliyordum, ben de araya girdim.

"Shep, sadede gel." Ryker'a baktım. "Bir şey olmayabilir ama onu bir dinle dostum." Ryker başını salladı. "Tamam. Dökül bakalım."

"Oliver ve ben Meksika'daki Del Campo karteli için bazı işler yapıyoruz."

"*Benimle dalga* mı geçiyorsun Shep?" Lucy kardeşine ters ters bakarak tükürdü. Kulübede bize kısa bir açıklama yapmış ve Meksika'daki en kanlı kartellerden biri için çalıştığını bahsetmemişti.

"Shep, Tanrım," diye mırıldandım. "Aklından ne geçiyordu?"

"Aslında onlar için çalışarak ne kadar çok para kazandığımı düşünüyordum," diye karşılık verdi. "Ama dinle, Jorge Del Campo, büyük patron, boksla gerçekten ilgileniyor - ne kadar kanlı ve berbat olursa o kadar iyi. Adamın orada kurduğu koca bir lig var, sert adamlara para verip seyirciler için birbirlerini dövmelelerini sağlıyor."

"Peki bunun benimle ne ilgisi var?" Ryker mırıldandı.

"Bu adamlar için son kez bir iş yaptığımızda, orada öldürmek için normalden daha fazla zamanımız vardı. Jorge bizi bir grup serseriyle birlikte evlerinden birinde tuttu ve bizi düzenleyeceği büyük maça davet etti. Gittik ve maçın başrolünde tüm kalabalığın tanıdığı bir canavar var; görünüşe göre konuşmadığı ya da konuşmadığı için 'Hush-Hush' dedikleri bir adam. Her neyse, adam beşe beş dövüşmek için ortaya çıkıyor, şaka değil ve temelde diğer beş adamı da hastanelik ediyor. Ama şöyle bir şey var, Oliver burada..." İngiliz'e başıyla selam verdi ve Oliver ayağa kalktı.

"Yani, sen beni tanımıyorsun, ben de seni tanımıyorum ama Kayıp Şeytanlar'ı biliyorum ya da en azından *eskiden* biliyordum." Direkt Ryker'a baktı, o da sertleşti. "Yıllar önce, siz çocuklar benim İrlandalı ortaklarım için Coughlin ailesiyle bazı işler yaptınız."

Stone, Ryker ve Axe birbirlerine baktılar ve Oliver devam ederken aralarında parlayan bakışı kesinlikle fark ettim.

"O zamanlar Dublin'de ufak tefek işler yapıyordum ama Coughlin ailesinin işinde çalışan bazı dostlarım vardı ve onlar burada, Amerika'da tanıdıkları Harley kullanan vahşi kovboylardan bahsedip kafayı bulmayı severlerdi." Üç eski motorcuya baktı. "Siz çocuklar, yani. Bu adamlar sizin karargâhtaki bir tür çılgın partinize katılmışlardı ve ellerinde geçirdikleri eğlenceli zamanların fotoğrafları vardı. Ve sizin de armanız vardı-"

"Yama," dedi Stone sessizce. "Buna yama deniyor."

"Evet, duvara kocaman yazdırmıştın, değil mi?"

Üçü tekrar birbirlerine baktı, yüzleri çizgili ve karanlık görünüyordu. "Sadede gelin çocuklar," diye homurdandı Ryker.

Oliver'ın gözleri sertleşti. "Meksika'daki o kavga gecesinde o yamayı tekrar gördüm."

Stone duvara yaslandığı yerden kalkana kadar oda birkaç saniye boyunca sessiz kaldı.

"Ne dedin lan sen?" "Kayıp

Şeytan'ın yamasını gördüm."

"*Nerede*," diye tısladı Ryker.

"Oliver, Ryker'ın sağ kolunu işaret etti; tişörtünün kolu biraz yukarı itilmişti ve eski mürekkebinin bir kısmı görünüyordu. Ve tam orada, eski MC'sinin eski kafatası ve güller yaması görülebiliyordu.

"Bir Kayıp Şeytanlar dövmesi gördün," diye

tısladı Stone. "Evet."

"*Kimin üzerine*."

Oliver boğazını temizleyen ve kollarını göğsünde kavuşturan Shepherd'a baktı. "Kafes dövüşçüsünde. Hush-Hush'ın üzerinde dövmesini gördük."

Jackie ona yaklaşp sıkıca sarılırken Stone küfrederek parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Axe köşede öylece bakıyor, içinde bir şeyler saklıyormuş gibi görünüyordu.

Ryker başını sallarken solgun görünüyordu. "Bu imkansız."

"Ne gördüğümü biliyorum dostum," dedi Oliver

sessizce. "Neye benziyordu?"

"Büyük. Gerçekten çok büyük."

"Başka bir şey var mı?"

"Beni duyduğunu sanmıyorum dostum. Lanet bir canavar gibi büyük demek istedim."

Ryker başını çevirip Stone ve Axe'a baktı ve üçü de hayalet görmüş gibi soldu.

"Mümkün değil," diye tısladı Stone. "O öldü."

Axe sessizce, "Ben de ikinizin de öldüğünü sanıyordum," dedi.

Rakip MC'nin gelip tüm kulübü havaya uçurduğu ve öldürdüğü gece üçü de ölümü atlatmayı başarmıştı. Burada, Blackstone'da birbirlerini tekrar bulmaları için ayrı ayrı saklanmaları yıllar sürmüştü.

"Görünüşe göre hepimizi öldürmek insanların düşündüğünden daha zor," diye mırıldandı Ryker. Gözlerini Shepherd ve Oliver'a dikti. "Bu büyük canavarın sırtında kanat dövmesi olma ihtimali var mı?"

Oliver kaşlarını çattı. "Siktir et, hayır. Bu adam oraya bir motosiklet motoru yazdırmış."

Axe küfretti ve Ryker'ın çenesi gerildi. "Lanet olsun, bu o. Bu bir testti." Arkadaşlarına şöyle bir baktı. "Bannon *yaşıyor* mu lan?"

"Öyle olabilir gibi görünüyor," diye homurdandı Axe. "Nasıl olduğunu bilsem de sikerim."

"Kimse bundan sağ kurtulamazdı," diye tısladı Stone. Eli neredeyse hiç düşünmeden göğsüne dokundu ve Jackie ona sıkıca sarılırken kaşlarını çattı. Axe ve Ryker, olay sırasında kulüp binasından uzakta oldukları için katliamdan şans eseri kurtulmuşlardı. Stone ise *oradaydı*. Her nasılsa yedi kurşun yemiş ve hayatta kalmıştı ki bu delice bir şeydi.

"Sen yaptın."

"Zar zor," dedi sessizce, kolunu karısına dolamak için döndü. "Ve inan bana, başka hiç kimse yapmadı." "Görünüşe göre Bannon yapmış," diye homurdandı Ryker.

Birden dışarıdan yorgun bir çığlık sesi geldi. Ryker mırıldandı ve güvenlik kameralarına doğru atladı ama monitörlere baktığında omzu gevşedi. "Bu Vlad." Garajın yan kapısının kilidini açmak için bir düğmeye bastı. "Marcello ailesinin başına gelenler hakkında onu bilgilendirdim.

Daha önce," dedi, tam o sırada yan kapı açıldı ve iri sakallı bir adam koşarak içeri girdi.

Vlad, eşi Chloe ile *birlikte* dağın uzak bir tepesinde yaşayan Blackthorn sakinlerinden bir diğerydi. Aslında buraya son geldiğinde Harry olayında bana biraz yardım etmişti.

Rus kalın aksanıyla, "Başımız dertte," diye homurdandı. Ryker

kaşlarını çattı. "Kahretsin, ne oldu?"

"Jessie, on bir numaralı yoldaki moteli işleten adam beni aradı. Birkaç saat önce siyah ciplerle gelen ve buralı olmayan bir grup adam otele giriş yapmış."

Stone kaşlarını çattı. "Federaller mi?"

Başımı salladım. "Öyle olsaydı bilirdim."

Vlad beni fark etti ve başını salladı. "Bay Amerika."

Stone kıs kıs gülerken gözlerimi devirdim. "Yüzbaşı... boş ver."

"Federaller değil," dedi Vlad. "Jessie hepsinin İtalyan aksanı

olduğunu söyledi." "Siktir, Marcellos?" Axe homurdandı.

Vlad acımasızca başını salladı. "Arabayla bir göz attım ve evet. Illinois plakalı. Braun bisikletiyle benimleydi ve onları Hunt's Bend'deki eski hava alanına kadar takip ettik. Görünüşe göre oradaki eski hangarlardan birine yerleşmişler. Braun daha yakından bakmak için oraya gitti ama ben buraya dönüp sizi bilgilendirmek istedim.

."

Garajın dışındaki bir motosikletin gürleyen sesi onu durdurdu. Ama bu kez Ryker güvenlik monitörlerine baktığında yüksek sesle küfretti.

"Siktir git, sağlık setini getir!"

Kapıya doğru fırladı ve geri kalanımız da peşinden fırladık. İlk yardım çantasını kaptığım gibi dışarı fırladım ve tam zamanında motosikletinden düşen bir adamın yüzünü buruşturduğunu gördüm. Bir saniye sürdü ama Braun'u tanıdım, Blackthorn'a ilk geldiğinde Harry'yle olan hesaplaşmaya da yardım etmişti. Vlad ve Ryker'ın onu motosikletten indirmesine yardım etmek için atlarken küfür ettim.

"Kahretsin, içeri getirin!"

Braun'u garaja geri taşıdık ve Jackie büyük bir battaniye alıp çalışma masalarından birinin üzerine attı. Onu yatırdığımızda Braun yüzünü buruşturdu ama başını salladı.

"Ben iyiyim, gerçekten."

Stone gömleğini kaydırarak açarken, "Sen ne sikimsin," diye homurdandım. Birkaç kaburgasını sıyırıp geçmiş bir kurşun izi vardı ve bir diğeri de sol omzunun yanında duruyordu.

"Az önce beni yakaladılar, ben iyiyim. Ciddiyim." Kafasını kaldırdı ve aniden beni tanıdığı için sırttı. "Kahretsin, Kaptan Amerika geri döndü!"

Ryker, Axe ve Stone tüm bunlara rağmen kıkırdadı ve ben de iç çektim. "Yaşlanmayacaksın, değil mi?" "Hayır," diye geveledi Braun.

"Çentik ya da değil, biraz kan kaybetmişsin dostum," diye mırıldandım ve biraz ispiro aldım. "Derin nefes al."

Alkolü yaraların üzerine sıçrattım ve Braun şiddetle tısladı. Haklıydı, ikisi de kötü değildi ama birkaç dikiş atılabilirdi.

"Sonra, şimdilik sadece yama yap." Yüzünü buruşturdu. "Ve Katrina'ya söyleme, tamam mı?" Jackie gözlerini devirdi. "Biliyor musun, *bence* fark edecek."

"Ne oldu lan?" Ryker homurdandı.

"Vlad ve ben birkaçını Hunt's Bend'deki eski havaalanındaki hangarlardan birine kadar takip ettik. Daha yakından bakmak için içeri girdim ve fark edildim."

"Marcello suç ailesi, değil mi?"

Bana başıyla onay verdi. "Evet ve bu büyük bir aile dostum. Yukarıda elli ya da altmış kişi var."

Shepherd kaşlarını çattı. "Bu sadece kız kardeşim için bir sürü insan gücü demek. Alınma Goose." Lucy kaşlarını çatarak yanıma yaklaştı. "Alınmadım ve o haklı."

Braun'un yüzü sertleşti.

"Sadece senin için gelmiyorlar," diye homurdandı, herkese bakarken gözleri kısılmıştı. "Çocuklar, bütün dağ için buradalar."

Hepimiz birbirimize bakarken bir an durdum. "Ne?" Axe homurdandı.

Braun yüzünü buruşturdu. "Proje panolarında hepimizin resimleri var, dostum. *Hepimiz* oradayız. Siz üçünüz," Axe, Ryker ve Stone'a başıyla işaret etti. "Cormac, Dane, Landon, Caleb, Vlad, Austin, Dallas. Ben. Ve her birimizin isminin altında lanet olası dolar miktarları var."

Ryker başını sallayarak alçak sesle homurdandı. "Ne

oluyor *lan*?" Çenem sıkıştı. "Bu bir suikast timi."

Braun başını salladı. "Evet. Sanki geçmişimizde bizden bir parça isteyen ya da intikam almak isteyen her iblisi bulmuşlar. Dışarıda bir ordu var dostum," diye hırladı Ryker'a. "Ve hepimiz için buradalar."

Ryker homurdandı. "*Siktir et onu*. Burası bizim dağımız. Burası bizim *evimiz* ve ailelerimiz. Ve bizim olanı koruyacağız."

"Bunu duydum," diye tısladı Axe. "Yani, bunu

yapıyor muyuz?" Ryker başını sallamaya başladı

ama ben başımı salladım.

"Hayır, değilsin. Elli ya da altmış tane mi var?" Braun başını salladı ve ben kaşlarımı çattım. "O zaman hayır. Sikeyim hayır. Bakın, cesareti ve kendi bokunuzu korumayı anlıyorum, ama asla olmaz. Hepinizin ailesi var."

"*Aynen öyle*," diye mırıldandı Ryker.

"Size ihtiyacı olan ve bu gece bir avuç mafya bozuntusu tarafından öldürölmenize ihtiyacı olmayan aileler. Bakın, ailelerinizi toplayın, biz de siktir olup gidelim-"

"Olmaz," diye homurdandı Ryker. Kaşlarımı çatmaya başladım ama o başını salladı. "Bak, burası bizim evimiz kardeşim. Dışarıdan bakınca 'git' demek kolay belki ama hepimiz burada öylece arkamızı dönüp kaçamayacağımız kadar derin kökler saldık. Hiçbirimiz bu şekilde pes etmeyeceğiz. Ayrıca, beladan kaçtığınızda, bu sadece onun sizi tekrar bulacağı anlamına gelir."

Gözlerini bana dikti.

"Bunu zaten bildiğinizi hissediyorum."

Axe başını salladı. "Duyarlılığına hepimiz minnettarız Rowan, ama gitmiyoruz. Kalıyoruz ve bu saçmalığı burada, Blackthorn'da bitiriyoruz. Ayrıca," dedi ve bana bakmadan önce Lucy'ye dönüp sırtıttı. "İçimden bir ses senin de burada kalacağını söylüyor, yani artık sen de ailedensin - Blackthorn ailesi. Ve aile bir arada kalır."

Nefesimin altında küfrederek pencereden çalışma alanına doğru bakmaya başladım. Bundan nefret ediyordum ama haklı olduğunu da biliyordum. Lockton'da kalsaydım ve orayı sonsuza dek evim yapsaydım ve biri gelip orayı ve tanıdığım ve sevdiğim insanları tehdit etseydi? Tabii ki hayır, ben de kaçmazdım. Kaybedilmiş bir dava olsa bile savaşırdım. Biri sizi ittiğinde kaçabilir ve daha sonra

sizi tekrar itmesini bekleyebilirsiniz. Ya da onlara karşılık verip bunu orada durdurabilirsin.

Karşılık verme zamanı gelmişti.

"Tam olarak kaç kişi diyebilirsiniz?"

Braun parmaklarını çenesinde gezdirdi. "Yaklaşık elli iki, hepsi tabanca taşıyor, yirmi beş ya da otuz kadar saldırı tüfeği var, görünürde bir avuç av tüfeği var. Dışarıda nöbet tutan dört adam var ama beni fark ettikten sonra daha fazlası da olabilir. On sivil araç ve adamların sadece beş ya da on tanesi askeri eğitim almış gibi görünüyor."

Ayrıntıları duyunca kaşlarını kaldırdım ve Bruan sırtarak omuz silkti.

"Denizciler." "Ve bizim için," diye homurdandı Vlad. "Bu odada sekiz

kişiyiz-" "Dokuz," diye mırıldandı Jackie.

Stone kaşlarını çatıp başını sallamaya başladı ama kadın çantasından bir tabanca çıkarırken ona soğuk bir bakış fırlattı. "Burası benim de evim ve oraya bensiz gitmene izin verirsem lanetlenirim."

Kaşlarını atmaya devam etti ama dudaklarının kenarındaki hafif sırıtışı görebiliyordum.

"On," diye atıldı Lucy. Sanki bir şey söylemem için bana meydan okuyormuş gibi sert bir bakışla bana baktı. Ben sadece başımı salladım. Bir, o kızla kavga etmenin asla kazanacağım bir şey olmadığını biliyordum ve iki, oldukça kötü bir atıştı.

"Yani on," diye homurdandım. "Pek iyi bir oran değil."

"On üç," diye homurdandı Braun. "Austin ve Dallas'ı arayacağım. Bir saatten kısa sürede burada olabilirler. Dane de buralarda olmalı. Caleb ve Landon da iyi bir sayı olur ama onlar da en az bir günlük yol uzağındalar."

Ryker kaşlarını çattı. "Cormac mı?" Bana baktı ve onun kim olduğunu bilmediğimi görünce sırttı. "Onu seversiniz, Yüzbaşı. Eskiden o da bir kanun adamıydı."

"Ben hala bir kanun adamıyım."

"Evet, kendine bunu söylemeye devam et."

Bir şeyler söylemeye başladım ama Braun başını salladı. "Cormac'a gitmek yok. O ve Nina Florida'da tatildeler."

"Yani elli ikiye karşı on üç," diye mırıldandım. "Hiç de harika değil."

Shepherd ve Oliver aniden sırtarak birbirlerine baktılar ve Ryker kaşlarını çattı. "Ne?"

"şu garaj kapılarından birini açabilir misin, dostum?"

Oliver yan kapıdan çıkmadan önce cevap beklemedi. Dışarıda, Shep'le birlikte geldikleri kamyonetin sesini duyduk ve Ryker kapının düğmesine bastı. İçeri girdiler ve hepimiz neler olup bittiğini görmek için ofisten çıkarken Ryker kapıyı arkalarından tekrar kapattı. Oliver bagaj kapağını indirip kamyonetin arkasındaki kapağı açarken sırttı ve birden hepimiz olduğumuz yerde kalakaldık.

"Lanet olsun," diye fısıldadı Stone.

Axe oraya doğru yürürken alçak sesle ıslık çaldı. "Bu-"

"Roketatar," diye sırttı Oliver. "Bende iki tane var."

İki roketatar ve lanet bir cephanelik. Kamyonetin arkasının yarısı makineli tüfekler, üzerinde "ABD Ordusu: canlı mühimmat" yazan tahta sandıklar ve bir ton cephane kutusuyla doluydu.

Kaşlarımı kaldırdım. "Bu boku nereden aldığınızı bilmek istemiyorum, değil

mi?" Shepherd omuz silkti. "Bir kamyonun arkasından mı düştü?"

Ryker kıkırdadı. "Eminim öyledir. Kahretsin, bu yardımcı olacak."

"Kahretsin," diye kaşlarını çatan Jackie cebini yokladı ve Stone'a döndü. "Telefonum arabada ve Addison'ı arayıp Brooke'un nasıl olduğunu öğrenmem gerekiyor." Ryker'a gülümsedi. "Biz Pines'ı açarken son birkaç aydır yaptığı bebek bakıcılığı için karına cidden borçluyuz."

Kıkırdadı. "Hayır, yardım etmekten mutluluk duyarız. Ayrıca, Brooke ve Kyrie çok kalın kafalı hırsızlar." "Tamam, hemen döneceğim."

Lucy gülümseyerek, "Ben de seninle geleceğim," dedi.

Geri kalanımız kamyonun etrafında toplanırken ikisi dışarı çıktı.

Ryker'a bakarak sessizce, "Hâlâ elli ikiye on üç var," diye mırıldandım. "Bunu anlıyorsun, değil mi? Bu olacak ama ham sayı oyunu burada berbat."

"Üç yüz Spartalı üç yüz bin Persliyi püskürttü," diye homurdandı Axe. "Bu bir *kurgu*," diye tısladım. "Abartılı bir hikâye."

"Peki üç yüz bin Spartalı var mıydı?" Kaşlarımı çattım ve Axe sırttı.

"Üç yüz ya da üç bin, yine de sayıca çok azdılar. Ama evleri için savaşıyorlardı-"

Dışarıda silah sesleri patladı ve kalbim duracak gibi oldu. Kükreyerek kapıya doğru koştum, silahımı çıkardım, herkes arkamdaydı ve tam zamanında yan kapıdan yuvarlanarak arka lambaların çığlık çığlığa uzaklaştığını gördük.

İşte o zaman çığlığı duydum.

"*Hayır.*"

Bu kelime Stone'un dudaklarından dökölürken, Jackie'nin yerde yattığı ve gömleğinin kanla ıslandığı park yerine doğru adeta uçuyordu. Axe ve Ryker Stone'un hemen arkasındaydı ama Jackie başını sallarken dişlerini sıktı.

"Sadece kolum! Sadece kolum!" Ayağa kalkmaya çalıştı ama Stone onu tuttu ve gömleğini çıkarıp yaralı koluna sardı.

"Yerde kal," diye fısıldadı, karısını tutarken gözle görölür bir şekilde titriyordu. Ayakta durmaya ve konuşmaya çalışırken başını sallayarak mücadele etti. Yavaşça otoparkın etrafına bakındım ve tüm dünyam karardı.

"Nerede-"

"Onu aldılar!" Jackie sonunda acı dolu bir yüz ifadesiyle soluk soluğa kaldı.

Hay sikeyim.

"Lucy'yi aldılar!"

XXp ~ F

JACKIE iyileşecekti. Onu içeri soktuktan ve Axe kolundaki sıyrığı yamaladıktan sonra tüm hikayeyi öğrendik. Anthony'nin adamlarından bazıları otoparkta bekliyorlarmış - belki de dışarı çıktığımızda birimizi yakalamak için. Ama Jackie ve Lucy'yi görünce onları yakalamak için dışarı fırlamışlar.

Tabii ki Jackie'nin 38'liğini çıkarıp patlatmaya başlamasını beklemiyorlardı.

Jackie onlardan birini karnından vurduğunu, ama koluna vurduklarında silahı kaybettiğini, sonra da Lucy'yi alıp gittiklerini söyledi. Yani, evet, Jackie iyi olacaktı.

...Ama *işim bitmişti*.

Onu almışlardı, sevdiğim ve daha önce bir kez kaybettiğim kadını. Ve onu geri almak için her birini parça parça cehenneme sürüklemek üzereydim.

Hunt's Bend'deki eski havaalanına doğru ilerlerken Shepherd ve Oliver kamyonunda sessizdi. Yardıma gelmek için dağdan aşağıya koşan Austin, Dallas ve Dane de dahil olmak üzere diğer herkes bisikletlerde ya da önümüzde ve arkamızdaki diğer kamyonlarda bulunuyordu. Önümüzden giden Axe ve Stone hariç. Plana göre ilk önce ikisi yaya olarak içeri girecek ve nöbetçileri etkisiz hale getireceklerdi.

"Bu muhtemelen bir tuzak, biliyorsun," diye mırıldandı Shepherd. Dönüp taksinin arka koltuğunda oturan bana baktı.

"Güzel," diye karşılık verdim, ellerim yumruk şeklinde sıkılmıştı. Bana baktı. "Onu gerçekten seviyorsun, değil mi?"

"Sormak zorunda mısın?" Ben de karşılık verdim.

Sırıttı. "Sadece kontrol ediyorum,
dostum." "Bir daha asla kontrol
etme."

Kıkırdayarak başını salladı. "Pekâlâ, kardeşim. Bak, bu işe gerçekten katılmak zorunda
değilsin." "Gelmek zorunda değilim," diye homurdandım.

"Hayır, ne demek istediğimi biliyorsun Rowan. Sen lanet olası bir Federal ajansın, dostum.
Bunu yaparsan-" "Bunu yaparsam ne olacağını biliyorum."

"Sadece söylüyorum, bu lanet olası bir arama emri almak
gibi bir şey değil." Kaşlarımı çattım. "Hadi canım."

"Rowan-"

"Ne yaptığımı biliyorum Shepherd," diye homurdandım kalın bir sesle.

Ve yaptım da. Lucy'yi geri almaktan ve onu kaçıran bok kafalıları yok etmekten başka hiçbir şeyin
önemli olmadığını biliyordum. "Kuralları" siktir et. Büroyu da, kariyerimi de sikeyim. *Hiçbirinin*
önemi yoktu. Lucy'yi geri almakla kıyaslanamazdı.

Ana yoldan ayrıldık ve Oliver çakıllı bakım yolundaki kan izlerine bakarak başını salladı.

"Görünüşe göre arkadaşların bir nöbetçi bulmuş."

Önümüzde Ryker cipinin farlarını söndürdü ve geri kalanımız da aynısını yaparak bakım yolundan
eski havaalanına doğru yavaş ve sessiz bir şekilde ilerledik. İleride ağaçların arasından eski hangarın
ışıklarını görebiliyorduk. Telefonum çaldı ve cebimden çıkarıp bakarken homurdandım.

Kahretsin.

Dante'ydi. "Hey,
patron."

Yavaşça nefes vermeden önce bir saniye sessizlik oldu. Asla iyiye işaret
değildi. "Ne dedim ben Rowan?"

Kaşlarımı çattım. "Ne hakkında?"

"Burada taşak geçme Rowan," diye hırladı. Dante'yi bunun sadece bana kızgınlığından

kaynaklanmadığını bilecek kadar iyi tanıyordum. Bu daha büyük bir şeydi.

"Göze batmayın ve Marcello'nun adamlarını rahat bırakın derim! Peki sen ne bok yiyorsun?"
Telefonda böğürdü. "Dört tanesini vuruyorsun!"

"Dante, başka şansım yoktu ki," diye homurdandım, kaşlarımı çatmış, Dante'nin dört pisliği kırptığımı nasıl *duyduğunu* anlamaya çalışıyordum.

"O adamlardan birinin muhbir olduğunu biliyor muydun? Muhbir, Rowan! Orospu çocuğu hemen ölmedi, eğer umurundaysa. Onu kaybetmeden önce aramayı başardı."

Kahretsin. Demek böyle biliyormuş.

"O zaman muhtemelen lanet olası bir Federal ajana silah çekmemeliydi, Dante!" Ben de karşılık verdim. "Lanet olsun Rowan," diye tısladı Dante. "Artık başka seçeneğim yok."

Ryker pencereden dışarı işaret edince kaşlarımı çattım ve hepimiz sessizce çakıllı yolun her iki tarafındaki ağaçların gölgelerine çekildik.

"*Ne* için başka seçenek yok, Dante."

"Görevden alındınız Ajan Turner," diye homurdandı. "Süresiz olarak, iç incelemeyi beklemektesiniz." Çenem sıkıştı. "*Ne?*"

"Oh, hadi ama Rowan!" Dante kükredi. "Bu yalnız kurt saçmalığın Büro'nun oyun tarzı *değil* ve bunu sen de biliyorsun. Bu yüzden içeri gelip malımızı teslim etmeni istiyorum."

"Ne zaman," diye mırıldandım.

"Bir saat önce," diye homurdandı Dante. "Ne demek istediğimi sanıyorsun Rowan? Hemen şimdi!"

Shep ve Oliver'ın merakla bana baktıklarını fark ederek başımı salladım. "Şu anda bunu yapamam. Bakın, Anthony'nin adamları toplandı ve öldürmek istiyorlar-"

"O zaman başkasının malı Rowan," diye hırladı. "Ve sana söylediğim gibi, onlara dokunulmamalı. Bu istihbarat anlaşması yapılmak üzereyken olmaz."

"Yani insanları *öldürmelerine* izin mi vermeliyim?" Hırladım. "Bu kadar mı, Dante?" İç çekti. "Rapor ver. *Şimdi*, Turner, yoksa sorun çıkacak-"

İşte o zaman telefonu kapattım. Bu aynı zamanda FBI'la işimin bittiğinden emin olduğum andı - bürokrasiyle işim bitmişti, bürokrasiyle işim bitmişti ve saçmalıklarla işim bitmişti. Mırıldandığım bir küfürle telefonun arkasını açtım ve sim kartı çıkardım. Arkama uzandım ve kemerimdeki tutucudan rozetimi çıkarıp havaya kaldırdım. Şöyle bir baktım ve geri dönüşü olmadığını anladım.

Döndüm, pencereyi açtım ve o lanet şeyi dışarı fırlattım. Oliver ve Shepherd birbirlerine baktılar ve sonra bana döndüler. Shep başını salladı.

"Artık geri dönüş yok, değil mi?" "Hayır."

Kamyonetin arka kapısını açtım ve aşağı atladım, ikisi de beni takip etti. Diğer adamlar da gelmeye başlayınca biz de arka tarafa yöneldik. Bir hışırtı sesiyle Axe gölgelerin arasından çıktı ve hemen ardından şeytani görünümlü bir Stone geldi. Axe, Ryker'a başıyla selam verdi.

"Dört nöbetçileri vardı. Şimdi iyiyiz. Lucy'yi içeride bağladılar."

Oliver bagaj kapağını indirdi ve kimse bir şey söylemeden roketatarlardan birini alıp omzuma attım. Tünel görüşü gibiydi ve tek bildiğim, bu piçlerin Lucy'mi aldığı ve onu geri almak için lanet olası dünyayı yakıp yıkacağımdı.

"Yani, dağılacaksınız ve onları dışarı çekmenin bir yolunu bulmalıyız. İşaretimle, Rowan!"

Ryker tıslayıp küfrederek uzaklaşırken roketatarı sırtımdan indirdim ve mermilerden birini namluya sürdüm. Ağaçların kenarına doğru asık suratla yürüdüm ve diğerleri hızla beni takip ederken silahı tekrar omzuma doğru kaldırdım.

"Dostum," dedi Shep koluma vurarak. "Belki geri çevirirsin ve biz de-"

Çömeldim, nişan aldım ve Shepherd küfredip zıplarken ateş ettim. Roket gecenin içinde bir kuyruklu yıldız gibi tısladı ve çeyrek saniye sonra isabet etti. Hangarın girişinin etrafındaki üç siyah SUV aniden sıvı ateşle patladı, havada döndü ve hangarın kapıları çarparak açılırken patlayıcı bir çarpışmayla yere çakıldı. Marcello'nun adamları dışarı akmaya başladı ve ben de fırlatıcıyı fırlatıp silahımı kaptım ve yanımda duran Shepherd ve Axe'a acımasız bir gülümsemeyle baktım.

"Onları bu şekilde dışarı çekeceğiz."

Axe sırttı. "Hadi yapalım şu işi."

O, Shep, Oliver, Ryker, Stone, Jackie, Vlad, Braun, Austin, Dallas, Dane ve ben döndük, gerildik, kükredik ve ateşe doğru fırladık.

Ve sonra başladı.

>f v

İlk patlamanın gürültüsü, kurşun yağmuru, kükreme, çığlık ve metalin burkulmasından sonra her şey bitmişti. Dışarıdan ilk patlama sesi geldiğinde çığlık atmış ve kendimi kenara çekerek bağlı olduğum sandalyeyi yan yatırmıştım. Mafyanın adamları neler olduğunu görmek için bir grup moron gibi dışarı koştuğunda, kendimi bir köşeye geri attım ve işte o zaman kurşunlar uçuşmaya başladı.

Beş dakika bile geçmeden her şey bitmişti.

Anthony Marcello'nun "ordusu" aslında bir avuç kabadayıdan ibaretti. Bar kavgalarında ya da poker oyunlarında belki biraz daha serttiler. Ama Blackthorn Dağı'ndaki ormanda, evleri ve aileleri için savaşan bir grup eski motorcu, asker ve kanun kaçağına karşı ıslak kese kağıdı gibi yere serildiler. İlk dalga ya da iki tanesi dışarıda biçildiğinde, Marcello'nun geri kalanı silahlarını yere attı ve ellerini kaldırarak dışarı çıktı. Ve sonra gerçekten bitti.

Rowan vahşi gözleri ve gergin kaslarıyla bir tür vahşi canavar gibi görünerek içeri girdiğinde kendi bağlarımdan kurtulmuştum. Ama beni görünce sanki içindeki öfke bir nefeste yok oldu ve bana doğru koşmaya başladı. Bıçağı diğer kolumu serbest bıraktığında nefesim kesildi ve sonra aniden kollarındaydım, sanki onu hiç bırakmak istemiyormuşum gibi sıkıca ve şiddetle ona sarıldım.

Ve bunu yapmak için *hiç* planım yoktu.

"Seni yakaladım," diye fısıldadı, bana sıkıca sarıldı ve

boynumu öptü. "Yani, sen-"

"*Ne kadar* inatçı bir velet, biliyor musun?" Kıkırdadı.

"Evet," diye sııttım. "Ama bu beni sevmenin nedenlerinden sadece biri."

Gülümsemesi, dudakları dudaklarıma değdiğinde nefesimi kesecek kadar yakınlaştığında daha şiddetli bir şeye dönüştü.

"Evet, öyle," diye homurdandı Rowan.

Dudağımı ısırdım, sıcaklık içime işlerken kızardım.

"Seviyorsun, ha? Ben psikopat gibi kaçtıktan sonra bile mi?"

"Bebeğim," diye hırladı alçak sesle. "*Mars*'a bile kaçsan yine de gelip seni bulurum. Seni seviyorum Lucy."

Kollarımı ona doladığımda kalbim eridi ve ona sıkıca sarıldım. Dudaklarım dudaklarına yapışmadan hemen önce gözlerinin içine bakarak gülümsedim.

"Ben de seni seviyorum, biliyorsun."

"Sanırım yapmasaydın," diye sııttı. "Muhtemelen seni bulmamızı *biraz* daha kolaylaştırırdın. Yani bu bir parça-"

"Hey Rowan?" Gözlerimi devirerek

mırıldandım. "Öyle mi?"

"Kapa çeneni ve öp beni."

Son santimi de kapatırken homurdandı, dudakları dudaklarıma yapıştı ve ben onun içinde erirken ayak parmaklarımdan kıvrılmasına neden oldu.

Ryker, Marcello'nun adamlarının geri kalanıyla ilgilenmeleri için birkaç kasaba ötedeki Loggersville'den tanıdığı bazı yarı yerel polisleri çağırdı. Blackstone'un bir polis gücü yoktu ve teknik olarak bir kasaba bile sayılmazdı. Ancak gelen polisler Ryker'ı ve diğer bazı adamları, otomatik silahları ve *roketatarları* görmezden gelecek kadar iyi tanıyorlardı ve sadece ne olduğunu gördüler: iyi, yerel insanlar kendilerini uzun, *uzun* sabıka kayıtları olan bir grup şehir gangsterine karşı savunuyorlardı.

Anthony ne yazık ki askıya hiç gitmemişti, çünkü pis işleri yapması için kiralık katil ordusunu göndermişti. Yani en azından o an için paçayı kurtarmıştı. Ryker ve Axe ayrıca polis arkadaşları gelmeden önce herkes hakkındaki tüm beyaz tahta dosyalarını indirmeyi başardılar, böylece daha sonra bir mafya ordusunun ormanda barış içinde yaşayan birkaç bisiklet dükkânı ve restoran sahibinden ne isteyeceğine dair garip sorulardan kaçındılar. İşin bir diğer iyi tarafı da, bu "ölüm

listesi" sayfaları sayesinde herkesin Marcello'lara onları öldürmeleri için kimlerin para teklif ettiğini görebilmesiydi ki bu da her türlü gizli şeytana işaret ediyordu

insanların geçmişlerinden. Ama en azından şimdi *karşılık* verebilirlerdi.

HER ŞEYDEN BİRKAÇ SAAT SONRA hepimiz garaja dönmüştük, bazı aileler de bize katılmaya gelmişti. Braun'un karısı Katrina, kaburgalarındaki ve omzundaki bandajları görünce kendini kaybetti.

"Bebeğim, gerçekten iyi."

"Bana 'bebeklik' yapma!" diye tersledi, yüzünde bu adama duyduğu saf sevgiyi ve aynı zamanda işler daha kötü olsaydı neler olabileceği korkusunu gördüğümde sıırıtmama neden oldu.

"Ben iyiyim, sevgilim," diye homurdandı kadın ona nazikçe sarılırken.

"Peki, şimdi ne olacak?" Stone mırıldandı; kolları Jackie'ye sıkıca sarılmıştı -şimdi kolundaki yaraya yeni sarılmış bir bandaj vardı. Onları görünce Rowan'a daha da sokuldum ve kollarının sahiplenici bir şekilde etrafımda sıkılaştığını hissedince gülümsedim.

Ryker başını salladı. "Tahminimce adamlarının hemen hemen hepsi öldüğü ya da tutuklandığı ve muhtemelen şartlı tahliye ihlalleri çığ gibi büyüdüğü için Marcello ailesi kendini Chicago'da hiçbir güce sahip *değilken* bulacak. Ama Anthony'yi aradığımızı söyleyebileceğim bazı insanlar tanıyorum. O zaman bu olayı kesinlikle örtbas edebiliriz."

Axe kaşlarını çatı. "Peki ya şu Meksika meselesi?"

"Bannon?" Ryker kaşlarını çatı. "Gidip onu yakalayacağız, olan bu."

"Hayır." Shepherd başını salladı ve bir adım öne çıktı. "Hayır, değilsin."

"Öyle mi?" Stone tehlikeli bir şekilde hırladı.

"O haklı," diye homurdandı Rowan. "Hepinizin burada kaybedecek çok şeyi var. Bakın, adamlarınızdan birinin peşine düşmek istemenizi anlıyorum, ama bu aşağıda piknik yapmak gibi olmayacak. Ormanda askercilik oynayan bir grup şehirli mafya babasını vurmak kadar kolay olmayacağı kesin. Jorge Del Campo ve karteli *ciddi* bir iş, inan bana."

"Kesinlikle," diye başını salladı Shepherd. "Bakın, adamınızı geri alacağız, ama biz-" parmağıyla kendisini ve Oliver'ı işaret etti. "Bunu yapacağız. Oradaki arazinin yapısını biliyoruz ve Rambo gibi roketatarlarımızı çıkarmadan içeri girebiliriz." Çenesini Rowan'a doğru salladı ve göz kırptı.

Ryker, Axe ve Stone birbirlerine baktılar.

"Sadece ikiniz, ha?" Ryker sessizce söyledi.

"Üç."

Rowan'a bakmak için döndüğümde kaşlarımı

çattım. "Ne?"

"Hepiniz onu geri almama yardım ettiniz," dedi Rowan, bana sıkıca sarılırken gözleri benimkilere kilitlendi. "Ve şimdi ben de onların kayıp kızlarını geri almalarına yardım edeceğim."

"Peki bir kartelle çatışmaya girmek için uluslararası bir sınırı geçmene Büro ne diyecek?"

"Aslında bilmiyorum ya da umurumda değil," diye sırttı. "Çünkü

sanırım az önce bıraktım." Çenem düştü. "Bir dakika, ne?"

"Benden bu kadar bebeğim," diye sessizce homurdandı. "Saçmalıklardan ve sırf zıplamak için çemberlerden atlamaktan bıktım. Polis memuru oldum ve sonra da iyi insanların başına kötü şeyler gelmesini engellemek için FBI'a *katıldım*. Bunun yerine, tüm evrak işleri, bağlantılar, politika ve diğer kötü adamları tanıyor *olabilecekleri* için kötü adamların serbest kalmasına izin vermek. Bıktım artık bundan."

Eğildi ve beni yavaşça öptü, çekilip diğerlerine bakarken kalbim hızla çarpıyordu.

"Yani, evet, adamını oradan üçümüz çıkaracağız." Ryker başını salladı.

"Senden bunu isteyemeyiz-"

"Sormana gerek yok, oluyor işte," diye karşılık verdi Rowan.

"Dur bakalım."

Stone, Jackie'nin yanağına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra odayı geçerek bir dolap kapısına yöneldi. İçeride, aniden durmadan önce bazı eski kutuları karıştırdı. Bir şey çıkardı ve döndü.

"İşte. Bannon için, eğer gerçekten oysa ve ona ulaşabilirsiniz."

Koyu renk deri bir yelek uzattı ve gözlerim arkasındaki kurukafa ve gül resminin üzerinde "Kayıp Şeytanlar" yazısının izini sürdü. Rowan başını salladı ve almak için bir adım öne çıktı.

"Yapacağım. Söz veriyorum."

Stone gülümsedi. "Biliyorsun, kulübümüz kapandı ama hâlâ var olsaydı, sana -" Rowan, Shepherd ve Oliver'a başıyla işaret etti. "Kardeşlerimiz."

Rowan da sırttı. "Minnettarım."

Shep omuz silktili. "Milyon dolarlık soruyu sorabilir miyim?"

Ryker kaşlarını kaldırdı. "Neymiş o?"

"Kayıp Şeytanlar neden bitmek zorunda? Yani, siz üçünüz hayattasınız."

Rowan ona kaşlarını çatı. "Çünkü çocuklar, aileler?"

Axe gülümsedi. "Aslında. Yani bitmesi için bir *sebe*p yok, sadece Kayıp Şeytanlar yıllar önce öldü ve hepimiz yeni hayatları olan yeni adamları.

"Yani, kulüp bitmemiş olabilir."

Kardeşime bakmak için döndüm ve odanın geri kalanı da öyle yaptı. Üç eski üye bir dakika boyunca birbirlerine baktılar, hiçbir şey söylemediler ama bir şekilde arkalarına dönmeden önce her şeyi söylediler. Ryker yavaşça sırtı.

"Belki de konuşmalıyız."

"Oraya dördümüzün gideceğinin farkındasın, değil mi?"

Daha sonra Jackie ve Stone Christian'a izin verdiler ve herkes aileleriyle birlikte bir şeyler içmek ve yemek için The Pines'a gitti. Rowan'ı otoparka girerken yolda durdurdum. Döndü ve kaşlarını kaldırdı.

"Meksika mı? Lanet olası bir Kartel patronundan bir şey

almak için mi?" Ona ters ters baktım ve o da yavaşça sırtı.

"Tabii ki öylesin."

O bana doğru yürürken sırtı, kar etrafımıza yavaşça

düşüyordu. "Dediğim gibi, seni bir daha asla gözümün önünden

ayırmayacağım."

Arkasına uzandı ve eli şingirdayan bir çift kelepçeyle geri geldiğinde öfkeyle kızardım. İki kamyonun kapısı kapandı ve Shepherd ile Oliver'ın otoparktan restorana doğru yürüdüklerini görmek için arkama baktım. Ben inleyip yüzümü saklarken Shepherd sırtı ve kelepçelere başıyla işaret etti.

"Evet, bunu hiç görmemiş gibi

davranacağım." "Muhtemelen en iyisi bu,"

diye kıkırdadı Rowan.

Shepherd pandomim yaparak parmağını boğazına soktu. "Gidip bu düşünceyi yakacağım.

kafama viski döktüm. İçeride görüşürüz."

O ve Oliver yanıımızdan geçip The Pines'a girerken gülüştüler.

"Yani, bunu gerçekten yapıyor musun?" Fısıldadım.

"Ne yapıyorsun?"

"FBI'dan ayrılmak mı? Bir kartele savaş açmak için sınırı geçmek mi? Yani, bu biraz kanun dışı."

"Belki de düşündüğümde daha az kanun ve daha çok kanun kaçağıyım."

Onu kendime çekerken sııttım. "Vay *vay vay*. Sonunda sizi karanlık tarafa mı çektim Bay Turner?"

Kıkırdadı. "Sanırım artık saçmalıklar tarafından engellenmekten bıktım. Yani, belki de kanun kaçağı değilim, sadece kanunların dışındayım."

"Ama çok sert olacaksın ve motosiklete falan binmeye başlayacaksın, değil mi?"

Açlıkla gülümsedim ve o da yüzümdeki ifadeyi anında fark etti.

"Neden, seni götüreceğ birini mi arıyorsun?"

"*Evet*," diye kıkırdadım. "Seninle mi? *Her zaman*."

"Seni seviyorum, biliyorsun," diye homurdandı.

"Ben de seni seviyorum, biliyorsun."

O eğilip beni kendine doğru çekerken ayak parmaklarıımın ucunda doğruldum ve ben hevesle inlerken dudaklarımız sertçe birbirine çarptı. Yumuşak, beyaz kar saçlarımıza ve ceketlerimize süzölüyordu ama biz öpüşmeye devam ettik.

Ne de olsa yapmamız gereken *çok* şey vardı.

$$V^2 > K + f$$

$$XK_p \sim F$$

Motosiklet kükredi, motor tekerlekler üzerindeki Valhalla gibi gürledi ve ben sııttım. Gazı kestim, uzaklaşmadan önce canavarın geri dönmesine izin verdim ve garajdaki sabit piste bağlı bisiklete gülümsedim.

Shepherd'la arkadaş olarak büyüdüğümünden beri motorlar konusunda yarı yarıya iyiydim. Ama son birkaç ayda bu konuda *çok* iyi olmuştum ve bu da belli oluyordu.

Ryker bir adım öne çıkarken, "Sesi oldukça iyi geliyor dostum," diye homurdandı. "Lanet bir kedi yavrusu gibi mırıldanıyorsun, ha?"

"Evet, lanet suratını parçalayabilecek bir kedi yavrusu."

Garajdaydık ama burası Mountain Steel Motors değildi. Ryker'ın yeni kulüp binamızda bir araya getirmemize yardım ettiği yeni garajdı - Marcello'nun adamlarıyla savaştığımız havaalanındaki eski hangar. Orayı inşa ettik, garajı ekledik, bazı ek binalar ve bazı yaşam alanları da ekledik ve şimdi temelde hazırdı.

Duvardaki büyük kafatası ve gül armasına baktım ve sonra Ryker'ın da aynı şeyi yaptığını görmek için göz attım.

"Senin için her zaman bir yer olduğunu biliyorsun dostum. Kahretsin, Shep muhtemelen dizginleri sana seve seve verirdi."

Ryker sııttı ve başını salladı. "Hayır, dostum. Minnettarım ama ben sadece mekanik danışmanın olmaya hazırım." Yine de tepeye bir kez daha baktı ve gülümsemesi genişledi. "Kahretsin, Kayıp Şeytanlar bayrağının yeniden gururla dalgalandığını gördüğüm için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam."

Evet, grup tekrar bir araya gelmişti.

The Pines'in otoparkındaki o karlı geceden sonra Büro'dan resmen ayrılmıştım. Dante'den de azar işittim ama sanırım o anlamıştı. Kim olduğumu biliyordu ve işlerin yürütölme şekinden rahatsız olduğumu görüyordu. Yani, lanet bir motosiklet kulübü kurmak için ayrıldığımı bildiğini sanmıyorum, ama biraz temas halinde kaldık. Anthony Marcello'nun organizasyonunun çoğunun öldürüldüğü ya da hapse atıldığı ve Chicago'daki saltanatının *sona erdiği* haberi de çabuk yayıldı. Birkaç hafta sonra, FBI onun nerede olduğuna dair isimsiz bir ihbar aldı ve onu hemen yakaladılar. Evet, kendim gidip kafasına bir kurşun sıkabilirdim ama ben daha yüksek bir yere çıktım. Ayrıca, çok aranan bir mafya babasını FBI'daki çocuklara sunmak Dante ile aramı düzeltti. Ve hey, bu bir I.O.U. Arka cebimde tutmayı umursamıyorum.

İşte şimdi ben, yeni kurulan Kayıp Şeytanlar MC'nin Başkan Yardımcısıydım, Shepherd Başkan, Oliver Başçavuşumuz ve Hush-

Hush bizim yerleşik *manyamızdı*, o kadarını söyleyebilirim. Anlaşıldığı üzere, adamın "kurtarılmaya" hiç ihtiyacı yoktu. Ya da vardı ama biz daha Meksika'ya yaklaşmadan bunu kendisi başardı. Gözünü bile kırpmadan katılmıştı ve artık eski kulüple bağlantımız oydu. Sanırım resmi olarak katılmayan ama Blackthorn için bu yeni bölümü başlattığımızda danışman olarak yakın duran Ryker, Stone ve Axe de öyleydi.

Uyuşturucu yok, silah yok, kız yok ve saçmalık yok. Daha çok Robin Hood'lar gibi davranacak, yozlaşmışlardan alacak ve Blackthorn'a zarar verecek olanları durduracaktık. Kulübü kurmamızın amacı, tüm Blackthorn için bir güç, bir savunma gücü olmaktı. Kayıp Şeytanlar sayesinde, daha yaklaşmadan bizi vuracak pislikleri durdurmanın bir yolunu bulmuştuk, böylece dağdaki hiç kimse bir daha Anthony Marcello gibi bok kafalılar için omuzlarının üzerinden bakmak zorunda kalmayacaktı. Ne de olsa burası bizim evimizdi ve artık onu savunmaya hazırдық.

Ve Lucy yanımdayken, gerçekten evimdeymişim gibi hissettim. Birincisi, kendi yerimizi bulmuştuk - birbirimize yeniden aşık olduğumuz yıkık dökük kulübeyi değil, tamamen kendimize ait yeni bir yer. Küçük bir yerle başladık ama diğer çocuklar eklemeler yapmama ve burayı gerçekten kendimize ait diyebileceğimiz bir yer haline getirmeme seve seve yardımcı oldular. Beni yanlış anlamayın, Lucy'nin sonsuza dek kollarımda olması, bana binmesi, benim için inlemesi ve benim için gelmesi anlamına gelseydi, hayatımın geri kalanını dağda tek odalı bir kulübede geçirmekten mutlu olurdum.

Ama çok geçmeden tek bir odadan daha fazlasına ihtiyacımız *oldu*. Ne de olsa bebek nerede uyuyacaktı?

Bir süre gelmeyecek ama geldiğinde ona hazır olacağız. Evet, bir yanım lanet olası bir MC'nin başkan yardımcısı olarak nasıl bir baba olacağım konusunda endişeleniyor. Ama yine de biz "kanun kaçağı"ndan çok "kanun dışı"yız. Polis gücü gibiyiz sanırım. Ve sanırım çocuklarınıza sevgiyi,

doğruyu ve yanlış, güçlü olmayı, kendi fikirlerini düşünmeyi, kendilerini savunamayanları savunmayı ve onlara karşı durmayı öğretebildiğiniz sürece

zorbalara, başka neye ihtiyacınız var?

Lucy *çok* heyecanlı tabii ki. Bir süre ata binemeyeceği için kızgın olsa da. Doğru ya, yeni kulüple birlikte değiştirdiğimiz bir şey daha var. Pek çok MC'nin erkek kulüpleri gibi arkaik bir görüşü var. Biz bunu atladık. Çünkü benim kadını mı? O da en az onlar kadar belalı ve inan ki o da kendi çapında yama takan, bisiklete binen bir üye. Bir *keresinde* bisiklet sürerken kamyon durağında bir adamdan dayak yemişti. Adamın elini kırmak üzereydi ve bisiklet topluluklarında onunla uğraşılması gerektiği söyleniyordu.

Ve inan bana, eğer biri bunu yaparsa, *beni* de hesaba katmak zorunda kalacaklar.

Yani, kanun adamından kanun kaçağına. Tipik bir peri masalı değil ama sonunda prensesime kavuştum. Belalı, bisiklete binen, kanun kaçağı bir prenses olsa bile, o hala *benim*. Ve bu dünyada hiçbir şey onu bir daha benden alamayacak.

SON.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.